

29th January 1966]

(2) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT BILL, 1966.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move.

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1966.”

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS

* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

“ கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றியுரை கீழ்க்கண்டவாறு சமர்ப்பிக்கப்படவேண்டும் :

‘ 1966-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 28-ம் தேதியன்று இரண்டு சபைகளும் சேர்ந்த சட்டப் பேரவையின் கூட்டத்தில் கவர்னர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு, a தம்நாடு சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர் ” என்னும் ஜர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : இந்த தீர்மானத்தை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முறையிலே நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நன்றி உரையிலே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள், கீழே குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் குறிப்பிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் தன் உரையிலே ஆரம்பத்திலேயே நமது நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட திங்கனையும், நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் மறைந்துபோன வரலாற்றையும் கூறி நமக்கெல்லாம் ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் தன்னுடைய வருத்தத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமது பாரதப் பிரதமர் ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பதவி ஏற்ற 18 மாதங்களே ஆகியிருந்தாலும் கூட, ஒப்பற்ற தலைவர் நேரு அவர்கள் மறைந்த ஒரு புண்ணை மறக்கும் படியான முறையிலே அவர்கள் நாட்டை எதிர்போக்கி வந்த பல இன்னல்களையும் சமாளித்து மிக உன்னதமாக முறையில் நாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் பேரிலே பாகிஸ்தான் போர் தொடுத்து விட்டது என்று

[திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்] [29th January 1966]

சொன்னதுமே, நாட்டு மக்கள் உணர்ச்சி பெற்று, தங்களுடைய ஒத்துழைப்பையும், தங்களுடைய எல்லாவிதமான உதவிகளையும் அளிப்போம் என்று தேசப்பாதுகாப்பிற்காக எல்லாவிதமான பணிகளிலும் ஈடுபட்டார்கள். அப்பொழுது பதனியில் இருந்த ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மக்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் முறையில், அவர்கள் தலைமை தாங்கி மக்களுக்கு உற்சாகத்தையும் உணர்ச்சியையும் ஊட்டி சரித்திரத்தில் மங்காத புகழ் பெற்றுவிட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் இந்த நாட்டிற்கு எந்த விதமான ஆபத்து வந்தாலும், நாங்கள் விட்டுக் கொடுக்க மாட்டோம், போருக்குப் போர், வாளுக்கு வாள்; குண்டுக்குக் குண்டு என்ற வகைகளிலே பணிகளை வகுத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்து நாட்டுக்கு வெற்றித் தேடித் தந்தார்கள். குறிப்பாக, நாட்டுக்கு வெற்றி தேடித் தந்தது மட்டுமல்லாமல், நாம் சமாதானப் பிரியர்கள், காந்திஜி, நேருஜி அவர்கள் வகுத்துத் தந்த வழியை, அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட, சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்ன உடனேயே, அதையும் வரவேற்று, இந்த நாட்டிலிருந்து ரஷ்யா நாட்டிலுள்ள டாஷ்கண்ட் நகரத் திற்கு, பாகிஸ்தான் பிரிசிடென்ட்டுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தச் சென்றார்கள். அவருடைய கடைசி மூச்சு வரையில் அவர்கள் இந்த நாட்டின் பாதுகாப்பிலே ஈடுபட்டு, இனிமேல் நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான போர்த் தொல்லையோ, கஷ்டமோ, துன்பமோ வரக் கூடாது, ஆகவே நாம் சமாதான முயற்சில் ஈடுபட்டுவிடவேண்டும் என்று நினைத்து, சமாதான ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்து இடுகின்ற வரையில் அவர்கள் பாடுபட்டார்கள் என்பது நாமெல்லோரும் அறிந்த விஷயம். இந்திய நாட்டின் தலைவராயிருந்த ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இந்திய நாட்டில் இருக்கும்போது அவரை மாய்க்க எமன் வந்தால் கிலர் தன்னைச் சுட்டு வீழ்த்தி விடுவான் என்று அஞ்சித்தானே என்னவோ தெரியவில்லை, காலன் டாஷ்கண்டுக்குச் சென்று நமது பிரதமர் ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்களின் உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டான். ஆகவே, அந்த வருத்தத்திலே நாம் இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறோம்; ஆரூத் துயரத்திலே நாம் ஆழ்ந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, நாம் தைரியத்தைக் கைவிட்டு விடக் கூடாது என்று இருக்கும் இந்த வேளையில், இந்தத் துயரத் தையெல்லாம் துடைக்கும் வகையில் இந்த நாட்டு மக்கள் ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களுக்குப் பிரதம மந்திரி பொறுப்பைக் கொடுத்திருப்பதும், அவர்கள் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதும் நமக்கு ஒரு விதத்தில் சாந்தியையும் ஆறுதலையும் அளிக்கின்ற ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது.

பெண்களுக்குச் சமத்துவம், சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று பல ஆண்டுக் காலமாகச் சொல்லுகிற எந்த நாடும் கொடுத்திராத ஒரு பெருமையை இந்தப் பாரத நாடானது பெண்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு பாரதப் பிரதமர்

29th January 1966] [திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்]

பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்களே அவர்களுக்கெல்லாம் நான், பெண் மக்களின் சார்பிலே, நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் தியாக பரம்பரையில் யில் வந்தவர்கள்; எல்லா விவகாரங்களிலும் மிகப் பயிற்சி அடைந்தவர்கள்; தன்னுடைய தந்தையாரிடத்திலே பயிற்சி மிகப் பெற்றவர்கள்; அப்படிப்பட்ட அவர்கள் பாரத நாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கி, நல்ல பணி ஆற்றுவதில் எந்தவிதமான கஷ்டத்தையும் அடையமாட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் இந்தப் பொறுப்புக்காக நம் நாடே பெருமைப்படுகிறது. இந்த நாட்டின் பெருமையைப் பார்த்து உலக நாடுகளெல்லாம் பெருமைப்படுகின்றன. எந்த தேசம் பெண்களுக்குக் கௌரவம் கொடுக்கிறதோ, பெருமை அளிக்கிறதோ அந்தத் தேசம் எப்பொழுதும் பெரியதொரு வல்லரசாகத் திகழும், எப்பொழுதும் எந்த விதமான இன்னலுக்கும் உள்ளாகாமல் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆகவே, ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு எங்கள் சார்பிலும் மன்றத்தின் சார்பிலும், கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடன் கூட நாமும் நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதோடு கூட, அவர்கள் திடகாத்திரத்துடன் வாழ இறைவனை நாம் பிரார்த்திப்போம் என்று நான் முதலில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையே போர் மூண்டதன் மூலம் நாம் ஒரு பெரிய பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டோம். அதாவது, இந்த நாட்டில் நாம் எல்லா விதத்திலும் தன்னிறைவு பெற வேண்டும். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு நாம் தலை நிமிர்ந்து நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பல திட்டங்களைத் தீட்டி நாட்டின் அபிவிருத்தியிலே ஈடுபட்டிருந்தோம். எந்த விதமான கவலையும் இல்லாமல் நாம் வளர்ச்சியடைவோம், நாளுக்கு நாள் பொருளாதாரத்தில் உயர்வு அடைவோம் என்று நிமிர்ந்த நடை போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், இடி விழுந்தாற்போல், பாகிஸ்தான் நம் நாட்டின் மீது போர் தொடுத்தது. அதிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொண்டோம் என்றால் நம் நாட்டிலே நாம் எல்லா விதத்திலும் தன்னிறைவு பெறவேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொண்டோம். அதுவும் முக்கியமாக, உணவிலே தன்னிறைவு பெற்றால்தான் நாம் மற்றவர்களை எதிர்பார்க்காமல், நம் நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேருக்கும் உணவு அளிக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியில் நாம் தன்னிறைவு அடைந்துவிடுவோமானால், நம் நாட்டுக்கு எந்த விதமான ஆபத்து வந்தாலும் நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் ஒத்துழைத்து நாட்டுக்கு நல்லதொரு வெற்றியைத் தேடித் தர முடியும். இதைத்தான் ஸ்ரீ சாஸ்திரி அவர்கள், தன்னுடைய கடைசி மூச்சு வரையில், சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்கள். உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற வேண்டும், உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்குமானால், அதைச் சரியான முறையில் மக்களுக்குப் பங்கிட்டு அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கைகளை யெல்லாம் அவர்கள் இருக்கும் வரையில் உணர்த்திக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஆகவே, இம்மாதிரியான ஒரு முயற்சியிலே நாமும் ஈடுபட்டிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதுவும் இந்தப் போர் நேரத்திலே அமெரிக்கா போன்ற தேசம் நடந்துகொண்ட முறையிலிருந்து, இனிமேல் உணவிற்சாக மற்றவர்களை எதிர்நோக்

[திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்] [29th January 1966]

கக்கூடாது, நாமே தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்ற உணர்வு எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள மக்களுடைய மனத்திலேயும் உறுதிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் போரின் காரணமாக, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நாம் எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தோமோ, அந்த அளவு நாம் செலவழிக்க முடியாவிட்டாலும், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் அந்த அளவிற்குக் கொஞ்சம் குறைவாக நிதி ஒதுக்கித் செய்தாலும்கூட, விவசாயத்திற்காக நாம் குறைத்துவிட மாட்டோம், விவசாயத்திற்காக நாம் போட்டிருந்த அளவைவிட அதிகமாகவே செலவழிக்கக் கூடும், செலவழிக்க முடியும், செலவழிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையினை கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்த உரையிலே நமக்கு அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்னும் விவசாயத்திற்கு அதிகமான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற முயற்சியிலே நான்காவது திட்டக் காலம் முழுவதிலும் 25,000 கிணறுகள் வெட்டப்பட வேண்டும் என்று உத்தேசிக்கப்பட்டாலும், நடப்பு ஆண்டிலேயே 10,000 கிணறுகளுக்கு மேல் வெட்டிப் பூர்த்தியாகிவிடும் என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சியில் ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யமும் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதை நாம் நடைமுறையில் அவசியம் கொண்டுவந்தால்தான், கிணற்றுப் பாசனம் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் நெல் ஏராளமாக விளைந்து, உணவுப் பொருள்களை நமது நாட்டு மக்களுக்கு நாம் அளிக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதில் நாம் தாமதம் செய்தோமானால் நாம் எட்ட வேண்டிய இலக்கை அடைய முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே, நம்முடைய லட்சியம், இந்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்குள் இந்த நாமே தன்னிறைவு பெறவேண்டும், தன்னிறைவு பெறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் 18 அவுன்ஸ் உணவுத் தானியம் என்ற அளவிற்குக் கொடுத்தது போக, மீதியை நாம் மற்ற இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவிலே கூட நம்முடைய உற்பத்தி இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அவர்கள் ஊட்டியிருக்கிறார்கள். நாம் போட்டிருக்கும் திட்டத்தை, நாம் நினைத்தபடி முடித்துவிட்டால் நாம் எட்டவேண்டிய இலக்கை நிச்சயமாக எட்டிவிட முடியும், உணவுப் பொருள் உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற முடியும் என்பதைத் தன்னம்பிக்கையுடன் கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த உரையின்படி, நம்முடைய சர்க்கார் இயந்திரம் திட்டப்படி நிறைவேற்றி வைப்பதிலே மிகவும் கருத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற வருஷம் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு, சென்னை, கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களிலே உணவுப் பற்றாக்குறையினால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள். அப்பொழுது நாம் ஒரு உணவுக் கொள்கையை வகுத்தோம். உணவுப் பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்வது, கொள்முதல் செய்ததைச் சரிவரப் பங்கிட்டுக் கொடுத்தல் என்ற கொள்கையினை வகுத்ததன்

29th January 1966] [திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்]

காரணமாக, இந்த வருஷம் ஒரு சீரான முறையில் மக்கள் உணவுப் பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு சில இடங்களைத் தவிர, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் உணவுப் பொருள் பங்கிட்டு முறை காரணமாக, அவர்கள் எவ்வளவு பெற முடியுமோ அவ்வளவும் அடைந்து நல்ல முறையில் முறையான வெற்றியை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இந்தப் பங்கிட்டு முறை இப்பொழுது நல்ல முறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், கொள்முதல் செய்கின்ற முறை, சென்ற வருஷம் கொஞ்சம் இலகுவாக இருந்தது. ஒரு ஏக்கராவிற்கு இத்தனை மூட்டை சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும், அதற்கு மேல் உள்ளதை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்குக் கொண்டு போகலாம் என்ற முறை சென்ற ஆண்டு இருந்தது. அதனால் சென்ற ஆண்டு ஓரளவிற்குக் கஷ்டம் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டும், அதே முறையைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள், கொள்முதல் செய்துகொண்டது போக, மீதம் இருக்கும் நெல்லை நிலச்சொந்தக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு சென்றால், அதற்கு மிகவும் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூறாமல் இருக்க முடியாது. அந்த அதிகாரிகளிடம் சென்று, “உங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய நெல்லை நீங்கள் அளந்து கொள்ளுங்கள். மற்றதை எங்களுக்குக் கொடுத்து விடுங்கள்” என்று சொன்னால், “நீங்களும் ரேஷன் வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள், இருக்கும் நெல்லை எங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள்” என்று கூறும் அளவிலே அவர்கள் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே தான், இதை நான் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவரவர்களுக்குரிய 18 அவுன்ஸ் ரேஷனைக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்களைப்பற்றிய ஒரு பாரம் சர்க்காருக்குக் குறைந்தது என்றுதான் அர்த்தம். ஆகவே பூமி வைத்திருப்பவர்களுக்கு சொந்த உபயோகத்திற்காக பர்மிட் கொடுப்பதில் கஷ்டம் எதுவும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாண்டு ஆரம்பத்தில் வறண்ட நிலை இருந்த காரணத்தினால் சிறிது கஷ்டம் ஏற்பட்டது உண்மை என்றாலும் பிற்பாடு பரவலாக மழை பெய்திருப்பதன் காரணமாக கஷ்டம் சிறிது குறைந்திருக்கும் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே பர்மிட் கொடுக்கும் விஷயத்தில் உள்ள சங்கடங்களை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக பல காரியங்களை நாம் தொடர்ந்து செய்தாக வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். பண்படுத்தப்படாத பல நிலங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் தரிசு நிலங்களும் பல இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வந்து சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி முயற்சி செய்யப்பட்டசத்தில் நமக்குக் கூடுதலான உணவுப் பொருள் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மேலும் பாசன வசதிக்காக கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கிறோம். பெரிய, சிறிய பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் நம் ராஜ்யத்தில்

[திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்] 29th January 1966

நாம் நிறைவேற்றிவிட்டோம். இனி கிணறுகள் மூலமாகப் பாசனத்தை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் தீவிர கவனம் செலுத்தியாக வேண்டும். சில இடங்களில் சிலர் துண்டு துண்டாக நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சொந்தத்தில் கிணறு வெட்டும் படியான சந்தர்ப்பமோ, சூழ்நிலையோ இல்லை. அந்த இடங்களில் அரசாங்கமே—கம்யூனிடி வெல் போன்று பொதுக் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தால் அந்தத் துண்டு துண்டு நிலங்களையும் கூட விளைநிலமாக்க முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இன்னொன்று கவர்னர் பெருமான் உரையில் காணப்படுகிறது. குறிப்பாக 66-ஆம் ஆண்டு அறுவடைப் பருவத்தில் 1965-இல் கொடுத்த விளைக்கு மேல் மட்டரக நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 2 ரூபாய் அளவிலும், நடுத்தர ரகங்களுக்கு 2-50 ரூபாய் அளவிலும், உயர்ந்த ரக தானியங்களுக்கு 1 ரூபாயிலிருந்து 3 ரூபாய் அளவிலும் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இருந்தாலும் கூட விவசாய உற்பத்திப் பொருள் எதுவாக இருந்தாலும் அதனுடைய விலையை நிர்ணயிக்கும்போது ஆங்காங்கே அதன் உற்பத்திச் செலவு என்ன ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கிட்டு விலை நிர்ணயம் செய்யாமல் டெல்லியில் இருப்பவர்கள் அங்கிருந்தபடி விலை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். விவசாயச் செலவு இன்றையதினம் எவ்வளவு ஆகிறது என்று பார்த்தால் இப்போது கொடுக்கக் கூடிய விலை அதிகமானது என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயத்தில் சுடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளிப்பதாக இல்லை. ஆகவே, ஒரு வல்லுநர் குழுவை அமைத்து விவசாய உற்பத்திச் செலவு என்ன ஆகிறது என்று நல்லமுறையில் கணக்கிட்டுப் பார்த்து விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய முன் வரவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக நாம் எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும் கூட, அந்தத் திட்டம் சரியாக நடக்கின்ற முறையில், நெறிப்பட நடக்கின்ற முறையில், சீராக நடக்கின்ற முறையில் சர்க்கார் இயந்திரத்தையும் சரி, மற்ற இயந்திரத்தையும் சரி தட்டிக்கொடுத்து தூண்டு கோலாக இருந்து நடத்திச் செல்ல வேண்டியது மிக முக்கியமான காரியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயத்திற்கு உரம் முக்கியமானது. உரத்தினால் தான் விவசாய உற்பத்திப் பொருளை அதிகமாக்க முடியும் என்பது கண்கூடு. இதுவரை நமக்குத் தேவையான உரத்திற்கு வெளிநாட்டையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். இப்போது நம் நாட்டிலேயும் உற்பத்தி செய்துகொண்டு வருகிறோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அமெரிக்க நாட்டில் இருந்து விசேஷமான ஏற்பாடாக உரப்பொருள்கள் வர இருக்கின்றன. அந்த உரத்தையும் வைத்துக் கொண்டு, நம் நாட்டிலும் அதிகமான அளவு அங்கங்கே உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்து—கிடைக்கின்ற உரத்தை நல்ல முறையில் விவசாயிகளிடம் போய்ச் சேரும்படியாக நாம் தக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

29th January 1966] [திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்]

மேலும் ஜப்பானிய இந்தியக் கலப்பு நெல்லாகிய ஏ.டி.டி. 27-ஐ முன்னேடித் திட்டமாக இந்த ஆண்டு குறுவைப் பயிர்க் காலத்தில் தஞ்சை ஜில்லா கழிமுகப் பகுதியில் 5 ஆயிரம் ஏக்கரில் பயிரிட்ட தில் நமக்கு அதிகமான மகசூல் கிடைத்திருப்பதாக கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். குறிப்பாக ஏக்கருக்கு முன்பு 2,400 ராத்தல் நெல் கிடைத்தால் இந்த ஜப்பானிய இந்திய கலப்பு நெல் ஏ.டி.டி. 27-ஐ உபயோகப்படுத்தினால் ஏக்கருக்கு 3,500 ராத்தல் எடுக்கலாம் என்று காணப்பட்டிருக்கிறது. வரப்போகிற பருவத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கராவில் பயிர் வைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் படுவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நல்லமுறையில் நீர் மின்சாரத் திட்டங்கள் பலவற்றையும் நாம் நிறைவேற்றி அத்துறையில் வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் என்று பெருமைகொள்ளக்கூடிய நிலையில்—காலா காலத்தில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக இந்த ஆண்டு மின்சாரவெட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதன்காரணமாக பல தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அளவு மின்சாரத் திட்டத்தை—அதனால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரத்தின் விலை கூடுதலாகிறது என்றாலும், மின்சாரம் இருந் தால்தான் தம் தொழில் நடைபெறும் என்று இருக்கக் கூடிய வர்கள், எவ்வளவு சார்ஜ் பண்ணினாலும் கொடுத்து மின்சாரத்தைப் பெறத் தயாராய் இருப்பதனால்—அதிக அளவில் இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ளபடி ஏற்படுத்த தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

இன்னும் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் நமது ராஜ்யத்தில் சட்டசபை உறுப்பினர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியவர்களிடத்திலே நம்முடைய திட்டங்கள் வெற்றிபெறும் அளவில் நிலவி வருகின்ற ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மை, ஒற்றுமை உணர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பாராட்டி தம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடைசியாக, கைத்தறியைப்பற்றி நான் கூறும் இரூக்க முடியாது. கைத்தறி இப்பொழுது நம்முடைய வெளிப்பார்வைக்குப் பார்க்கும்போது அதிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நல்ல பலனையெல்லாம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும்கூட, தற்போதைய சூழ்நிலையைப்பற்றிச் சொன்னால் பாகிஸ்தானுடன் போர் மூண்டதன் காரணமாக கைத்தறியின்மூலம் உற்பத்தி செய்த துணிகளை எல்லாம் செலவு செய்யமுடியாமல், விற்க முடியாமல் தேக்கி வைத்திருக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஏராளமான அளவிலே தேக்கங்கள் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக நெசவாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை கிடைக்கப்பெறாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஏற்கனவே மாதத்திற்கு 50, 60 ரூபாய் என்ற அளவிலே கிடைத்துக் கொண்டிருந்த வருமானம் கூட போதாமல் விலைவாசி ஏற்றத்தின் காரணமாக வாழ முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மானத்துடன் வாழவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும்.

[திருமதி பி. கே. லக்ஷ்மிகாந்தம்] [29th January 1965]

விற்க முடியாமல் துணிகள் லட்சக்கணக்காக, கோடிக்கணக்காக என்று சொன்னால் கூட மிகையாகாது, தேக்கமடைந்திருக்கின்றன. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் இருக்கின்ற நெசவாளர்களும் சரி, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் அல்லாதவற்றில் இருக்கின்ற நெசவாளர்களும் சரி, எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கவேண்டிய சில ரகங்களை ஒதுக்கித் தந்து அவற்றை விற்பதற்குரிய மார்க்கெட்டையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அதன்மூலம் நெசவாளர்களுடைய துயரத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமென்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் மிக மிகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய தொல்லைகளைப்பற்றிப் பேசுவதென்றால் ஒரு மணி நேரம் கூட பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நெசவாளர்களுடைய துயரத்தைத் தீர்ப்பதிலே சர்க்கார் ஈடுபடவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கவர்னர் பெருமான் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றி கூறியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நானும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு நன்றிதெரிவிப்பதற்காகச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காகவும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: மதிப்புமிக்க சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் நேற்று இந்தச் சபையிலே ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவரது உரையின் முதல் கட்டத்திலே, நமது நாட்டின் பிரதமர், 18 மாதங்கள் நல்லாட்சி செலுத்திய கனம் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது மிகவும் பொருத்தமேயாகும். நாடு சுதந்திரம் அடைந்தபிறகு 18 ஆண்டுகள் இந்த பாரத பூமியைப் பாரெல்லாம் வியக்கத்தக்க அளவிலே ஆண்டு, நல்லாட்சி செய்து, மக்களுடைய அறியாமையை, வறுமையை, பசிப்பிணியை ஒட்டிய மதிப்புமிக்க ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 1964-ம் ஆண்டிலே நம்மையெல்லாம் துயரத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு மறைந்து சென்றார். அப்பொழுது இந்த நாடே அதிர்ச்சியும், பீதியும் கொண்டிருந்தது. நேருவுக்குப் பிறகு யார் என்ற பல நாளை வினாவுக்கு விடையளிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமான நிலையிலே நாம் இருந்தோம். ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக 18-ஆண்டுக் காலம் நல்லாட்சி செய்த மகான், ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட ஜனநாயகம் என்ற பெரிய மரம் ஒரு செங்கனியை ஈன்று தந்தது. அந்தக் கனியை நமது ஒப்புயர்வற்ற தலைவர், ஏழை பங்காளர், அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவர், திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்த தேசத்தின் 47 கோடி மக்களுக்கும் நேருவுக்குப் பிறகு லால் பகதூர் சாஸ்திரி என்று நாட்டு மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி இந்திய பூமியை ஆண்ட 18 மாத காலம் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு இடைக்காலம் ஆகும். அவருடைய வாழ்க்கை, அவருடைய எளிமை, அவருடைய ராஜ தந்திரம், அவருடைய

29th January 1966] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

நிர்வாகம் எல்லாவற்றையும் இந்திய மக்கள் மட்டுமல்ல, உலகமே போற்றி வியந்திருக்கிறது. சத்தியத்திலே அவர் காந்தியைப் போலவும், நேர்மை, ராஜதந்திரத்திலே நேருஜியைப் போலவும், உறுதியிலே சர்தார் வல்லபாய் படேலைப் போலவும் கடந்த 18 மாதங்களிலே இந்த தேசத்தை ஆண்டு, 18 மாத ஆட்சியிலே ஏற்பட்ட பல இன்னல்களையெல்லாம் போதிய சாதாரணத்துடன், எதிர்க்கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்புடன் சமாளித்து, சமீபத்திலே ஏற்பட்ட பாகிஸ்தான் நெருக்கடியையும் சமாளித்து, நம்முடைய நாட்டின் நிலையை உயர்த்திவிட்டு, நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிட்டார். பாகிஸ்தான் படையெடுத்த சமயத்தில் அவர் ஆற்றிய ஒவ்வொரு உரையும், தேச மக்களுக்கு விடுத்த ஒவ்வொரு செய்தியும் நம்மையெல்லாம் ஒரு ஒருமைப்பாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றன. அவர் ராணுவத்தின் வீரத்தை உயர்த்தினார். விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் முதலியோரின் உழைப்பை வேகப்படுத்தினார். அன்றாட தலைமையில்தான் நாம் பாகிஸ்தானை வெற்றி கொண்டோம். பிறகு திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அழைப்பிற்கிணங்கி போரை நிறுத்துவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு ரஷ்யாவிற்குச் சென்று சமாதானத்திற்கு பாடுபட்டு, டாஸ்கென்டிலே தன்னுடைய உயிரையே அர்ப்பணித்திருக்கிறார். இப்பொழுது நமக்குப் பிரதமராகக் கிடைத்திருக்கின்ற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் 48 வயதுதான் ஆகியிருக்கும் இளம் தலைவராவார். அவருக்குக் கிடைத்த இப்பதவி படித்த இளைஞர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு நல்ல படிப்பினையைத் தரும். அவர்கள் சில்லரை விஷயங்களில் எல்லாம் ஈடுபடாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற படிப்பினையை அவருடைய பதவி உணர்த்துகிறது. இதற்குப் பிறகு கவர்னர் பெருமான் உரையிலே உணவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 4, 5 தினங்களுக்கு முன்னால், சென்னையிலே ஒரு கூட்டத்திலே பேசும் பொழுது, அமெரிக்காவிலிருந்து உதவி வந்தாலும், சரி வரவிட்டாலும் சரி, உணவுக்காக நாம் சங்கடப்பட மாட்டோம், யாரையும் பட்டினி போட்டுவிட மாட்டோம் என்று கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு. எண்பது சதவீதத்தினர் விவசாயிகளாக இருக்கும் ஒரு நாட்டிலே சுயராஜ்யம் வந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகியும், அன்னியரை உணவிற்காக எதிர்நோக்கி இருக்கும் நிலையை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற உறுதியான நிலையிலே கவர்னர் பெருமானின் உரை சென்று கொண்டிருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியிலே முதல் திட்ட தொடக்கத்தில் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவிலே இருந்த உணவு உற்பத்தி 1964-65-ஆம் ஆண்டிலே 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுக்கு அதிகமாக 20 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உயர்ந்துள்ள நிலைமை பெருமைப்படத் தக்க சாதனையாகும். உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற பல திட்டங்களை கவர்னர் பெருமான் தமது உரையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக நடப்பு ஆண்டிலே பருவமழை பொய்த்துவிட்டதால் நம் நாட்டில் உற்பத்தி வாய்ப்புகள் மோசமாக இருந்தாலும், வட கிழக்குப் பருவ மழை பெய்ததின் காரணமாக அந்த நிலைமை மாறி, இந்த ஆண்டு நல்ல மகசூல்

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [29th January 1966]

10-00
a.m.

கிடைக்கும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கும் செய்தி நம்முடைய உள்ளத்திலே எல்லாம் பாலை வார்த்த செய்தியாகும். உணவு உற்பத்திக்கு ஊக்கமுட்டும் பல திட்டங்கள் கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையிலே இருக்கின்றன. நிர்ணயித்த விலைக்கு மேல், 1966-ஆம் ஆண்டில் மட்ட ரக தானியங்களுக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் அளவிலும், நடுத்தர ரகங்களுக்கு 2.50 ரூபாய் அளவிலும், உயர்ந்த ரகங்களுக்கு ரூபாய் 3.00 அளவிலும் உயர்த்திக் கொடுத்திருப்பது விவசாயிகள் தங்களுடைய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஊக்கமளிக்கும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இதைத் தவிர, குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் உபரியாகக் கொடுக்கின்றவர்களுக்கு குவிண்டல் ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் போனஸும் இந்த ஆண்டிலே கொடுக்க வகை செய்திருப்பது மெச்சத்தக்க ஒரு அம்சமாகும். அதே சமயத்தில், உணவு தானியங்களை வாங்கி உபயோகிப்பவர்களின் நலனையும் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே விலைவாசி உயர்ந்து அதனால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை, நடுத்தர மக்களுக்கு மேலும் இந்த விலை உயர்வினால் பாதகம் ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலையேற்றம் வாங்கி உபயோகிக்கும் மக்களைப் பாதிக்காதவாறு அந்தத் தொகையை நம்முடைய அரசாங்கமோ அல்லது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வாங்கியோ ஈடுகட்ட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான்காம் திட்டத்தின் முதலாண்டிலேயே நம் விவசாயத் துறையில் 30 சதவிகிதம், அதாவது 22.55 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு செலவழிக்கப்பட வேண்டிய தொகை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பாசன வசதியைப் பெருக்க நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 25,000 புதிய கிணறுகளை வெட்டிப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் முதல் ஆண்டிலேயே 10,000 கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

“வானேக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோனேக்கி வாழும் குடி”

என்றபடி இப்போதெல்லாம் வாளை நோக்கி வாழும் நிலைமை போய் விட்டது. வாளை நோக்கி எந்த வகையிலும் வாழ முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குப் பூமிக் கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எடுத்துப் பயன்படுத்துவதற்கான வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். அந்த வகையில் சென்னை அரசாங்கம் மிகவும் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறது. சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 965 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நடுத்தரப் பாசனங்கள், சிறு பாசனத் திட்டங்கள், பாதாளத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துதல் ஆகியவற்றில் போதிய கவனம் செலுத்தி வரும் நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

29th January 1966] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

பம்பு செட்டுகளை நிறுவுவதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதாகக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தற்போது பம்பு செட்டுகளுக்கு ஆங்காங்கே மின்சாரம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிற சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. இதற்கென்று கடன் வாங்கியவர்கள் அந்தத் தொகையை வேறு காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு மேற்பார்வை இடம் பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

தரமான கலப்பு விதைகளை உற்பத்தி செய்து விவசாய மக்களுக்கு விநியோகம் செய்யக்கூடிய நிலைமையைப்பற்றிக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே காண்கிறோம். எ.டி.டி. 27 நல்ல மகரூக் கொடுத்திருக்கிறது என்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை 2 லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடுவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இது போதாது. இன்னும் அதிகமான அளவு இந்த விதையைப் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்து விவசாயிகளுடைய ஊக்கத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

உரத் தேவையைப் பொறுத்தவரை கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற செய்தி நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. நெய்வேலியில் ஏற்படும் யூரியா உர உற்பத்திச் சாலை, சென்னைக்கருகில் நிறுவப்படும் நைட்ரஜன் உர உற்பத்திச்சாலை, அமெரிக்காவிலிருந்து உர வகைகளை இறக்குமதி செய்வதற்கென்றே பெற்றுள்ள விசேஷ கடன் உதவி ஆகியவற்றினால் நம்முடைய உரத் தேவையை நாம் ஒருவாறு சமாளிக்க முடியும். சென்னை அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை எதிர் காலத்திலே என்னென்ன இன்னல்கள் ஏற்படும், அவற்றை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று முன்கூட்டியே கண்டறிந்து அதைச் சமாளிக்கும் வகையிலே நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு செயலாற்றி வருகிறது என்பதை இந்தியத் துணைக் கண்டமே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது.

50 லட்சம் ரூபாய் முதலீட்டில் விவசாய தொழில் கார்ப்பரேஷனை ஏற்படுத்தி 'அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்' தொழில்களுக்கு உதவ ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க அம்சம். உலகத்திலேயே உழைத்து முன்னுக்கு வந்துள்ள தேசம் ஜப்பான் தேசமாகும். அங்கு 'அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்' நிரம்பி இருக்கும் காரணத்தால் அது முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. நமது கைத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் ஜப்பானுக்குச் செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்று பெறுகின்ற அனுபவமும், அவர்களுடைய புத்திகூர்மையும் நம்முடைய தமிழ் நாட்டுக்குப் பயன்படும்.

மின்விசையைப் பொறுத்தவரையில் நாம் எவ்வளவுதான் பகிரத முயற்சி எடுத்தாலும், ஹைடல் ஸ்கீம்களைப் போட்டாலும் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக மின்சார வெட்டு வந்து கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையை மாற்ற எண்ணூரில் அனல் மின்சார நிலையத்தையும், தூத்துக்குடி

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [29th January 1968]

அனல் மின்சாரநிலையத்தையும் சீக்கிரமாக ஏற்படுத்துவதற்கான உத்தரவைப் போடும்படி மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

பொதுவாக, எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அரசாங்கம் செய்துள்ள திட்டங்களைக் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே நாம் முடிவு செய்த 291 கோடி ரூபாயை மீறி 50 கோடி ரூபாய் அதிகமாகவே, 341 கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்துள்ளோம். அதற்காக இந்த மாநில அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவ்வளவு பெரும் முன்னேற்றத்திற்கு நம்முடைய அமைச்சரவையின் அயராது உழைப்புத்தான் காரணமாகும். அனுபவத்தில் முதிர்ந்த முதலமைச்சர் அவர்கள், ஆற்றல் நிறைந்த தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகள் பெரிதும் பாராட்டத் தக்கவைகள் என கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரை மீது எனது கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னால் இந்த உரையில் தமிழாக்கம் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நேற்று கவர்னர் அவர்கள் ஆங்கில உரையைப் படித்த நேரத்தில் இருந்த மகிழ்ச்சி அவருடைய உரையைத் தமிழிலே படிக்கின்ற நேரத்திலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஒரு மொழியிலிருந்து வேறு ஒரு மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கின்ற நேரத்தில் மூல மொழியின் மொழி அழகு கெடாத வகையில் மொழி பெயர்ப்புப்பணி அமைக்கவேண்டுமென்பதை மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் உணரவேண்டும். முழுக்க முழுக்க இந்த மொழி பெயர்ப்பு நல்ல முறையில் அமையவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு, முதல் வாக்கியத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் தெரியும்.

‘We are meeting at a time when the nation is just recovering from the profound sense of grief and shock at the sudden demise of Sri Lal Bahadur Shastri who had so ably guided its affairs during a short but eventful period of a little over 18 months.’

இதை ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், ‘அட்ஹெக்டிவ் கிளாஸ், அட்வெர்பியல் கிளாஸ்’ எல்லாவற்றையும் கொண்ட காம்ப்ளெக்ஸ் சென்டென்ஸ் ஆகும். we are meeting என்பதைத் தவிர்த்து மற்றத் தொடர்கள் எல்லாம் சிறப்பளிக்க வருகின்றன. தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலே இந்தச் சிறப்பு இல்லை. பல சிறு வாக்கியங்களாக உடைத்து விட்டதால் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பிலே மொழி நலம் கெட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, இந்த வாக்கியத்திற்கு “ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் எதிர்பாரா மறைவினால் ஏற்பட்ட பேரதிர்ச்சியினின்றும், மீளாத துயரத்தினின்றும் நாம் இப்போதுதான் ஓரளவு மீண்டு வருகிறோம். கடந்த பதினெட்டு மாதங்களுக்கும் மேலாக அவர் நம் நாட்டின் ஆட்சியை

29th January 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மிகத் திறம்பட நடத்தி வந்தார். அக்காலம் மிகக் குறுகியதாயிருப்பினும் குறிப்பிடத்தக்க பெரும் நிகழ்ச்சிகள் பல நிறைந்ததாக உள்ளது. நம் உள்ளத்தின் துன்பச் சுவை ஓரளவு குறைந்து வரும் இவ்வேளையில்தான் நாம் அனைவரும் இங்குக் கூடியுள்ளோம். என்ற அரசாங்க மொழி பெயர்ப்புக்குப் பதிலாக, எனது மொழி பெயர்ப்பைக் கூறுகிறேன்:—

“பதினெட்டு மாதங்களுக்கு மேல் ஒருசில நாட்களையே கொண்டதான மிகக் குறுகிய, ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க பெரிய நிகழ்ச்சிகளை உடைய காலத்தில், இந்நாட்டின் ஆட்சியை, மிகத் திறமையாக நடத்திச் சென்ற ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் எதிர்பாரா மறைவால் நேர்ந்த பெருந்துயர், பேரதிர்ச்சிகளிலிருந்து, நாடு ஒருவாறு மீண்டு வரும் வேளையில் நாம் கூடியிருக்கிறோம்.”

என்று இந்த மொழிபெயர்ப்பு அமைந்திருத்தல் வேண்டும். தற்போது நமக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள மொழிபெயர்ப்புக்குப் பன்விக் கூடத்தில் ஆசிரியர்கள் 100-க்கு 30-க்கு மேல் எண் கொடுக்க மாட்டார்கள். அந்த வகையில் மொழிபெயர்ப்பு அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே, மொழி பெயர்ப்புத் துறையைப் பலப்படுத்துமாறு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு தொடர்.

“இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி
மறுமை இன்பமும் மருவு இன்றி எய்துப்
செருநரும் வினழியும் கெயிர் தீர்
புதல்வர் பயந்த பூங்கொடியோ” —கேள்வி

என்ற தொடர் இருக்கிறது. அந்தத் தொடருக்கு எடுத்துக் காட்டாக, பகைவர்களும் பாராட்டக் கூடிய நிலையில் இந்த நாட்டின் ஆட்சியை நடத்தி வந்த பாரதப் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களின் மறைவு நமக்கு ஈடு செய்யமுடியாத பெரியதொரு நடவடிக்கையும். அதே சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு தொடர். “அட்டகுமுசி அழல் பயந்தாங்க” என்றும் வந்துள்ளது. சோரூக்கி வைத்துவிட்டுச் சென்று குளித்துவிட்டு வந்து இலை போட்டு எண்ணலாம் என்ற எண்ணத்தோடு சோற்றுப் பாணையை மூடி விட்டுச் சென்ற ஒருவர் குளித்து விட்டு வந்து இலையைப் போட்டுக் கொண்டு அந்தச் சோற்றுப் பாணையை திறந்து பார்க்கிற நேரத்தில் அந்தப் பாணையில் சோறு இல்லாமல் நெருப்பு இருந்தால் எப்படி இருக்க முடியும்? அப்படியிருந்தது என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட வந்த தொடர் அது. அதே முறையில் டாஷ்கெண்ட் நகரத்தில் இந்தியா பாகிஸ்தானுக்கு இடையே நடந்த போராட்டத்தை ஒழித்து சமாதானத்தை நிலைநாட்டி விட்டார் நம் பிரதமர் என்ற செய்தியை இரவு 12 மணிக்குக் கேட்டுவிட்டு மறு நாள் அவர் மறைந்து விட்டார் என்ற செய்தியைக் கேட்கும்போது அந்தத் தொடரின் நிலைவுதான் வருகிறது. அவரது மறைவு நாட்டுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு நஷ்டம் என்று மிக்க வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைக் குறிப்பிட்டு விட்டு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th January 1966]

அடுத்த பிரதமரை தேர்ந்தெடுத்து இருக்கிற ஒரு நிலையைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இந்திரா அம்மையாரைப் பற்றி நாட்டிலுள்ள யாரும் மதிப்பு குறைவாகக் கூற மாட்டார்கள். அவர்கள் நல்ல குடும்பத்தில் இருந்து, நாட்டுக்கு தொண்டு செய்த குடும்பத்திலிருந்து, பண்பட்ட குடும்பத்திலிருந்து வந்தவர்கள். ஆனால் பெரிய தொரு நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்துவதில் எவ்வளவு வல்லவர் என்று எதிர்காலத்தில்தான் சொல்ல முடியும். இந்த தேர்தலை நடத்தியவர்களுக்காவது அந்தத் துணிவு இருந்ததா என்றால் அது இல்லை. அவர்கள் இந்திரா அம்மையாரை நிறுத்திய நேரத்தில் காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் இருக்கிற பல பிரிவுகளை சரிப்படுத்தும் ஆள் யாராக இருக்க முடியும், 1967 தேர்தல் வரும்போது தேர்தல் களத்தை சமாளிக்கக்கூடியவர் யாராக இருக்கக்கூடுமென்று அந்த அடிப்படையை வைத்துத்தான் தேர்ந்தெடுத்தார்களே தவிர நாட்டை ஆளக் கூடிய தகுதி படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்களா என்ற அடிப்படையை வைத்து தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. அது வருத்தத்தக்க ஒரு செய்தியாகும்.

அடுத்து, இந்த கவர்னர் பெருமான் உரையில் பாராட்டக் கூடிய நிலையில் எதுவும் இல்லை. தொடக்கத்திலிருந்து இறுதி வரை மழை இல்லை, உணவு இல்லை, மின்சாரம் இல்லை; மத்திய உதவி இல்லை அன்னியச் செலாவணி இல்லை, தொழில் பெருக வாய்ப்பில்லை. ஆக இல்லை, இல்லை. இல்லை என்று சொல்கிற ஒரு நிலைதான் இருக்கிறது. அது மட்டுமா, புதிய திட்டங்கள் ஏதாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா, சர்க்கார் இதை ஏற்றுச் செய்யப்போகிறது என்று ஏதாவது இருக்கிறதா என்றால் எதுவும் இல்லை. அது மட்டுமல்ல. சென்ற கூட்டத்தில் போட்டிருக்கிறார்களே வரி, அந்த வரி மூலம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் உதவி இல்லாமல், அன்னியச் செலாவணி இல்லாமல் நாங்கள் சமாளிக்க முடியும் என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மருத்துவத் துறை போன்ற துறைகளில் நிறைவேற்ற வேண்டிய பணிகளைக் கைவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கவர்னர் உரை பாராட்டக்கூடியதாக இல்லை. ஆண்டவன் காப்பாற்றினான், மழை பெய்து விட்டது என்றுதான் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆக, சர்க்கார் கை விட்டு விட்டது. அரசாங்கத்தின் கையாலாகாததனத்தை இது காட்டுகிறதே தவிர இந்த உரையில் வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, உணவுப் பொருள்கள் உற்பத்திபற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய நீலகிரி மாவட்ட உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 38-லட்சத்தில் இருந்து 58 லட்சம் ஆக உயர்ந்தது. ஆக 20 லட்சம் மெட்ரிக் டன் பெருகி விட்டது என்று வெளியாருக்கு தெரிவிக்கும் நிலையில் அமைந்தது அவர் உரை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் குறிக்கோள் என்ன? மூன்றாம் திட்ட கடைசிக் காலத்தில் 67 லட்சம் மெட்ரிக் டன் உண்டாக வேண்டும் என்பது குறிக்கோள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி ஆண்டின் நிலை 53 மெட்ரிக் டன். மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் 14 லட்சம் டன் அதிகப்பட வேண்டும். இப்போது மூன்றாம் திட்ட கடைசிக் காலத்தில் இருக்கிறோம். ஆனால் குறிக்கோளின் பாதி

29th January 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

அளவு கூட இன்னும் எட்டவில்லை. ஐந்து லட்சம் தான் அடைந்திருக்கிறோம்; 9 லட்சம் குறைபாடு. இது பாராட்டுதற்குரியதா? இந்த ஆண்டு மழை இல்லை. அதை முக்கிய காரணமாக சொல்ல முடியுமா? மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு, போட்டதைவிட முதலீடு அதிகம் செலவு செய்து விட்டோம் என்கிறார்கள். உண்மை. இந்த அரசாங்கம் சேலவு செய்யத்தான் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர சாதிக்கத் தெரியவில்லை. செலவு செய்யக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர சாதனை செய்யத் தெரியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை சுமந்திகிறேன். ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பார்கள் என்பதால் உணவுத் துறையை மட்டும் எடுத்துக் காட்டினேன்.

அடுத்து, கொள்முதல் நிலை. இது, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபடுகிறது. அரசாங்கம் மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு உரிமை அளித்திருக்கிறார்கள். கலெக்டர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு விதிகள் போடுகிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்தில் நெல் வாங்க ஆள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு மாவட்டத்தில் சர்க்கார் விலைக்கு மேல் நாவிலைந்து ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் செய்யாறை விட ஆற்காட்டில் நான்கு ரூபாய் கூடுதல். வட ஆற்காட்டில் பாலாற்றுக்கு இந்தப் புறத்தை விட்டு செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் நான்கு ரூபாய் கூடுதல். ஆகவே அங்கு நான்கு ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது என்று வட ஆற்காட்டிலிருந்து இரவோடு இரவாக வண்டியில் போட்டு ஓட்டிச் செல்கிறார்கள். அப்படிச் செல்லும்போது அவர்களை மடக்கி வழக்கு போடுகிறார்கள். ஏன் இந்நிலை? டிஸ்ட்ரிக்ட் பவுண்டரிகளில், தாலுகா பவுண்டரிகளில் செக் போல்ட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். விலை எப்படி ஏறுகிறது, யார் ஏற்றுகிறார்கள் என்று கண்டு பிடிக்கிறார்களா? இந்த மாவட்டம் அவர்கள் மாவட்டம், இந்த மாவட்டம் இவர்கள் மாவட்டம் என்று பார்த்து ஏதாவது இரகசிய உத்தரவு இருக்குமோ என்று கூட சந்தேகப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

அடுத்து, ரெவின்யூ இலாகா. இந்த இலாகா இப்போது வேலை செய்வதே இல்லை. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், கோட்டாட்சித் தலைவர், தாசில்தார், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் இவர்கள் வேலை செய்கிறார்களா, அங்கு வேலை நடக்கிறதா என்றால் இல்லவே இல்லை. எங்கள் மாவட்டத்தில் பி. லி. ராய் பண்ட் திரட்டியிருக்கிறார்கள். பின்னர் ஜவான் நிதி, பாதுகாப்பு நிதி, சர்க்கார் கடன் இப்போது தங்கப் பத்திர முதலீடு என்று இப்படி திரட்டுகிறார்கள். ஜீப்கள் எல்லாம் இதற்குத்தான் போகின்றன. இது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. எல்லா வேலைகளையும் ஸ்தம்பித்து விட்டு இதே வேலையா? வருகிற பணம் எங்கிருந்து வருகிறது? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள், பொன் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் கொடுக்கவில்லை என்று. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறார்கள், இவ்வளவு ஆயிரம் கிராம் கொடுத்தாக வேண்டும், உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வருகிறார்கள் அவர்களிடம் இவ்வளவு ஆயிரம் கிராம் கொடுக்கவேண்டும்,

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th January 1966]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வருகிறபோது இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் மனைவி வருகிறார்கள் அவர்களிடம் இவ்வளவு நகை கொடுக்கவேண்டும் என்று டார்ஜெட். ஆர்.டி.ஓ. தாசில்தார், யூனியன் கமிஷனர் இவ்வளவு ஆயிரம் கிராம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். எங்கிருந்து கொண்டு வருவது? லோன் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்றால் மாட்டு வரமாக ஐந்து கிராம்; கிணற்று வர்ரமாக பத்து கிராம் பொன் வாங்கப்படுகிறது. ரீ 100 மூட்டை நெல் வைத்திருக்கிறாய் இதை ரீ சர்க்காரிடம் சொல்லியிருக்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்லாததினால் இவ்வளவு ரூபாய் கொடு இல்லையேல் வழக்கு என்கிறார்கள். தேவையில் இருந்து குடியாத்தத்திற்கு நெல் கொண்டு போக பெர்மிட் வேண்டுமா இவ்வளவு கிராம் கொடு என்கிறார்கள். பொன் கொடுத்தவர்கள் பொன்கைக் கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு கிராம் 14 ரூபாய் என்றிருந்தது. இவர்கள் வாங்க வாங்க 17 ரூபாய்க்கு உயர்ந்து விட்டது. அவர்கள் பொன்னைக் கொடுக்கவில்லை, பணம் கொடுத்தார்கள். பணத்தைக் கொண்டு தாசில்தார், கமிஷனர் நகையாக வாங்கி ஆர்.டி.ஓ. யிடம் கொடுக்கிறார்கள் ஆக, 14 ரூபாய் கிராமுக்குள்ளது 17 ரூபாயாகிறது. லைசென்ஸ்தாரர்கள், பெர்மிட்காரர்களில் யார் யார் இவர்கள் கைகளில் சிக்கியிருக்கிறார்களோ அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து பொன்னும் பொருளும் வாங்குகிறார்கள். கடன் பத்திரத்தில் நடந்தது ஒரு மோசடி, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில், கடன் பத்திரம் வாங்குவதில் ஒரு ப்ரோக்கரை நியமித்து 100-க்கு 7 ரூபாய் கொடுத்து பாண்ட்கள் கொடுக்கப்பட்டன. 5,000 ரூபாய்க்கு பாண்ட் வாங்கு என்று வாங்கிய பணத்தைப் பாங்கில் போட்டு விட்டதால் ஒரு மாத காலத்தில் அந்த பாண்டை விற்கும் நிலையில் 3,250 ரூபாய்தான் கணக்கில் போகிறது. மீதி 1,750 ரூபாயை யார் சாப்பிட்டது? அது ஏழை மக்களுக்கு போய் சேரவில்லை. இடையில் உள்ளவர்களுக்கு போய் விட்டது. இப்படி பணத்தை வாங்குவதில் ரெவின்யூ இலாகா மக்களை துன்பப்படுத்திக் கொண்டிருந்தால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? இந்தப் போக்கு மாறவேண்டும். இதுகுறித்து ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களே குமுறுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. இந்திலை மாறவேண்டும். அது மட்டுமல்ல, வாத்தியார்கள் சம்பளம் வாங்கவேண்டுமென்றால், ஐந்து கிராம் தங்கம் கொடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கம் தருவதற்கு வழியில்லையென்றால் பணமாக தாருங்கள், அதற்கு வழி இல்லை என்றால் லோன் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டுமென்றால் பி.எஃப். லோன் போட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இந்த முறை தேவையற்றது, இதை கைவிட வேண்டும் என்கின்ற கருத்தை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சிந்தனைக்கு வைக்கின்றேன்.

அடுத்து, தண்ணீர் இல்லை என்கின்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வடஆர்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக தமிழ் நாட்டுக்கு அதிகமாக நெல் கொடுத்து வருகிற மாவட்டம் வட ஆர்காடு

29th January 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

மாவட்டம், இப்படிப்பட்ட ஒரு மாவட்டத்திற்கு தண்ணீர் வசதியை பெருக்கிக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லையென்றே வேதனையோடு சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மழைபெய்தது, ஆனால் பெய்த மழை எங்கள் மாவட்டத்தில் பெய்யவில்லை, செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் எல்லாம் பெய்த மழை எங்கள் மாவட்டத்தில் பெய்யவில்லை. இந்த நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிணற்றுப் பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சாவூர், மதுரை போன்ற மாவட்டங்களுக்கு அதிகமான கிணறுகளை ஏற்படுத்துவதற்காக என்னென்ன வசதிகள் உண்டோ அவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கிணறுகள் வேண்டும், பவர் ட்ரிஸ்ட் வேண்டும் என்று நானும் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறேன், எங்கள் பகுதியில் கிணறு வெட்டுவது என்றால், அத்தனையும் பாறைக் கிணறுகள்; இதன் காரணமாக அதிகமான அளவில் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது, இதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்தாக வேண்டும். ஆனால் செய்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர எங்கள் மாவட்டத்தை கவனிப்பதே கிடையாது. உண்மையிலே பழி வாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் பாரா முகமாக இருந்து வருகிறோம் என்று சொல்லிவிடுங்கள். அப்படி சொல்லி விட்டால், எங்களுக்குமே மேலும் நல்லது, பழி வாங்குவது ஆளும் கட்சியாரின் போக்கு என்றால் வருகின்ற பொதுத் தேர்தலில் இப்போது இருப்போரைக் காட்டிலும் அதிகமாகவே வெற்றி பெறுவோம், தஞ்சைக்கு அடுத்து அதிக நெல் தருகிற மாவட்டம் என்கிற அளவில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு வேண்டிய தேவைகளை எல்லாம் செய்து தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, தேர்தலைப்பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தேசிய நெருக்கடி காலத்தில் தேர்தலைப் பற்றித்தான் எதிர்க்கட்சிகள் கவலைப் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எதிர்க்கட்சிகளைப் பற்றி குறை சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கட்சியிலேயே பிரதம மந்திரியை தேர்ந்தெடுத்ததே தேர்தலை அடிப்படையாக வைத்துத்தான். அப்படியிருக்கிற நேரத்தில் தேர்தலை நடத்த வேண்டும் என்றால் நாட்டில் ஒரு சுமுகமான நிலை இருக்க வேண்டும், பாதுகாப்புச் சட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, இது சம்பந்தமாக எத்தனையோ வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதன் காரணமாக எதிர்க்கட்சிகளை அடக்குவதற்கு இந்த முறைகள் எல்லாம் பயன்படக்கூடும். இந்த நிலைமை மாற வேண்டும், இப்போது நான் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பணம் தீரட்டுவது பற்றியும், தங்கப் பத்திரம் வாங்குவது பற்றியும் இங்கே சொல்லிவிட்டேன். இதையே நான் வெளியில் சொன்னால் என்னை வெளியில் விட்டு வைக்கமாட்டார்கள். மற்றவர்கள் சொன்னால் அவர்கள் மீது டி.ஐ. ஆர் சட்டப்படி வழக்கு தொடருவார்கள். இத்தகைய நிலையை மாற்றி சுமுகமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [29th January 1966]

அடுத்து, ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவில், இந்த நாட்டில் தமிழுக்கு இந்தியால் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக பெரியதொரு போராட்டம் நடைபெற்றது. பல உயிர்கள் பலி கொடுக்கப்பட்டன. எவ்வளவோ பொருட்களுக்குச் சேதம் ஏற்பட்டது. இவையெல்லாம் வருந்தத்தக்கது என்றாலும், நம் நாட்டில் நிலவி வருகின்ற கருத்தை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். முன்பு மாணவர்களை முதலமைச்சர் அவர்கள் பமித்தார்கள். பாதுகாப்புப் பணிகள் ஆற்றும் இப்போது பாராட்டுகிறார்கள். இப்போது மறுபடியும் மாணவர்கள் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டுக்கு இருமொழித் திட்டம் தான் தேவை. மும்மொழித் திட்டத்தால் தமிழுக்கு ஆபத்துத் தான் ஏற்படும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் நன்றாக சிந்தித்துப்பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரைமீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை சொல்லலாம் என்று நம்புகிறேன். நம் நாடு சுதந்திரம் பெற்று 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இத்தனைக்கும் பின்னால் இன்னும் நாம் உணவுத் துறையில் பற்றாக் குறைப் பகுதியாகவே இருந்து வருகிறோம். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்தாகி விட்டது. சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களை பாசனத்திற்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இத்தனைக்கும் பின்னால் நாம் உணவுத் துறையில் பற்றாக் குறையாகவே இருக்கிறோம் என்றால் நிச்சயமாக இதைப்பற்றி ஆளும் கட்சி ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, தங்கமும் பொன்னும் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூல் செய்வதற்கென்று அமைச்சர்களும் மற்றவர்களும் எவ்விதம் கவனம் செலுத்துகிறார்களோ, அதைவிட இரண்டு மடங்கு விவசாயத் துறையில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், அமைச்சர்கள் வெளியூரில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஒவ்வொரு ஊரிலும் உண்மையான விவசாயியை தயார் செய்ய வேண்டும். ரெவின்யூ கிராமம் என்ற முறையில் எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு உண்மையான விவசாயியை தயார் செய்யவேண்டும். உண்மையான விவசாயி என்று சொல்லும் போது, உண்மையாகவே நிலத்தில் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை பெருக்குகின்ற விவசாயியைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். இன்றையதினம் நிலம் வைத்திருக்கின்றவர்கள் எல்லாம் தங்களை விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் A. N. T. 27—அதாவது ஐப்பாக்கனிகா-இண்டிகா, இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிய பிரசாரம் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதமே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தால் அபத்துதான் ஏற்படும். நான் சொல்வதெல்லாம் என்னேப்பொறுத்த மட்டில், கழிந்த

29th January 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

ஆண்டு 4,500 பவுன்ட் உற்பத்தி ஆயிற்று என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இந்த போகத்திற்கு தண்ணீர் சரியாக இருந்திருந்தால் 5,000 பவுன்ட் வரை உற்பத்தி செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே, இப்பேர்ப்பட்ட புதுவிதைகளை அதிகமாக பரப்புவதற்கு முயற்சி செய்தல்வேண்டும். இதற்கு அதிகாரிகள் முழுமூச்சுடன் கவனம் செலுத்தவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள அதிகாரிகள், அத்தனை பேரும் இதில் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய மதிப்பிற்குரிய திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதிகாரிகள் தலையில் வேறு சுமைகளை போட்டிருப்பதால் இதை கவனிக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தேசிய பாதுகாப்பு நிதி திரட்டும் பணியிலேயே அத்தனை அதிகாரிகளையும் ஈடுபடுத்தக்கூடாது. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டும். இல்லையென்றால் விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரை நிச்சயமாக எந்தவிதமான மாற்றமும் ஏற்படுவதற்கு வழியிராது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதிலுள்ள சில ஊழியர்களை சில குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்கு உதவி செய்ய அழைக்கும்போது, அவர்களுக்கு இடப்பட்டிருக்கின்ற கட்டளையை நமக்கு காட்டுகிறார்கள். 10, 15 நாட்கள் வெளியில் போக வேண்டும், அதற்கான ரிப்போர்ட்கள் அனுப்பவேண்டும் என்றெல்லாம் வேலைகள் அதிகமாக சுமத்தப்பட்டிருப்பதை தெரிவிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி எல்லா ஊழியர்களுக்கும், அவர்கள் எல்லாம் விவசாயத்துறையில் முழு நேரமும் ஈடுபடவேண்டும் என்று அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவிடப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் விவசாயத்துறைக்கு என்று தனியாக 'விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷன்' ஒன்று ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துவருவதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எந்த அளவுக்கு வெற்றியைத் தரும் என்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை, அனுபவத்தில்தான் கண்டறியவேண்டும். முக்கியமாக நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு தனக்கென்று நிலம் இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் 10 ஏக்கர்களுக்கு மேல் போகாமல், ஒவ்வொருவருக்கும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு நிலம் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் செய்து கொடுத்தால் நிச்சயமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் இப்போது இருப்பதைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமையை நாம் நேரிலேயே பார்க்கின்றோம். ஆகவே அந்த அளவுக்கு நிலச் சீர்திருத்தத்தில் அரசாங்கம் ஈடுபட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அமல் நடத்தாமல் இருந்தால் 1,000 ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கக் கூடியவர் தன்னுடைய பத்து ஏக்கர்களில் மட்டும் உணவு உற்பத்திக்காக இரண்டு மடங்கு பெருக்கிக் காண்பித்துவிட்டு மீதியுள்ள நிலங்களை எல்லாம் முன்னால் இருந்தது போலவே எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் விட்டு வைத்திருப்பார். இந்த நிலை மாறவேண்டும். முக்கியமாக நிலம் துண்டு துண்டாக இருப்பதை 'லான்ட்

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [29th January 1966]

கன்ஸாலிடேஷன், முறையில் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். பஞ்சாபில் லான்ட் கன்ஸாலிடேஷன் ஆக்ட் என்று ஒரு சட்டம் இருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த முறையில் நமது ராஜ்யத்தில் கொண்டு வந்தால், அது விவசாயிகளுக்கு அதிகமான உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், நீர்ப்பாசனத்தை எடுத்துக்கொண்டால், எங்கெல்லாம் நாம் பாசனத்தை ஏற்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறது நமது சர்க்கார். அதைப்பார்த்து நான் பெருமைப்படுகிறேன், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேரளத்தில் இருக்கின்ற மக்களுக்கு நாம் உணவு கொடுத்து உதவவேண்டும், அதற்காக பிராந்திய உணவு மண்டலம் அமைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நமது சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதைப்போலவே நீர்ப்பாசன வசதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதிலும், பிராந்திய மண்டலத்தை அமைத்துக்கொள்ள முன் வரவேண்டும். என்னைப்பொறுத்தவரையில் எந்த ராஜ்யத்தின் மீதும் ஆத்திரமோ அல்லது ஆவேசமோ கிடையாது. உணவை நாம் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று சொல்வது போல் பக்கத்திலுள்ள, கேரளம், மைசூர், ஆந்திரம் இந்த ராஜ்யங்களிலிருந்து உபரியாக கிடைக்கின்ற தண்ணீரை நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்கும் வசதியிருக்கும் விதத்தில் ஒரு மண்டலத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தி பக்கத்து ராஜ்யத்திலுள்ள தண்ணீரை கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இதே நேரத்தில்—அமைச்சர்கள் கோபப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடாது—இருக்கின்ற நீரையே எடுத்து மேலும் மேலும் பகிர்ந்து கொடுப்பதில் கவனம் செலுத்துவதில் மட்டும் நீர்ப்பாசனப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிட முடியாது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஈரோடு தாலுக்காவில் குரங்கன் திட்டம், பெரும்பள்ளம் திட்டம் என்ற இரண்டு திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டங்களுக்குச் சில லட்ச ரூபாய்கள் செலவு ஆகும், அதனால் 5,000 ஏக்கர் நிலம் பயன் அடையலாம். கீழ் பவானி பகுதியில் இரண்டு போகம் பயிர் செய்வதிலே பாதி அளவுக்குத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு திட்டங்களைப் பொருத்த வரையிலும் பணம் செலவு ஆகி இருந்தும் வாய்க் கால்களெல்லாம் வெட்டப்பட்டிருந்தாலும், தண்ணீர் வராது. கீழ்பவானி திட்டத்தில் தண்ணீர் பாதி, ஆனால் இங்கே யெல்லாம் தண்ணீர் வராது. ஆகையால் இந்தத் திட்டங்களினால் விவசாயிகள் பயன் அடைய மாட்டார்கள். கவர்ச்சி வேண்டுமென்ற காரணத்தினால், எல்லா மக்களையும் திருப்திப் படுத்தவேண்டும் என்று செய்யும்போது இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை மக்களிடத்தில் நான் சொல்ல வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். இதனால் பல்வேறு விளைவுகள் ஏற்படும் என்பதையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் ஏமாந்தவர்கள் அல்ல என்பதை கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன். வருகிற காலத்தில்

29th January 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிக மோசமான விளைவுகள் உண்டு பண்ணும். நிலம் இருக்கும், வாய்க்கால் இருக்கும், தண்ணீர் இராது என்ற நிலைமை ஏற்படும்.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டவேண்டும்.

“இலமென் மசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்”

என்று 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயே பாடினர் வள்ளுவர். இன்றைக்கும் கூட, நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அப்படி வைத்துக்கொண்டிருந்தும் ‘வேறு ஒன்றும் இல்லையே, என்ன செய்யட்டும், பர்மிட் கிடைக்க முடியுமா, தொழில் செய்ய முடியுமா, வேறு என்ன செய்ய முடியும்’ என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 90 விவசாயிகளுக்கு நிலம் இருக்கும், பாடுபட வசதி இருக்கும்; இருந்தாலும் இப்போதைய நாகரிகம் இருக்கிறதே அது அவர்களிடம் புகுந்து விவசாயத்திலே லாபமே கிடையாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேறு தொழில் செய்தால் நல்ல லாபம் வரும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்விகூட அப்படியே இருக்கிறது. என்னுடைய பையன் பி.எஸ்.ஸி. (அக்ரி), படிக்கிறான் என்றால், படித்து முடித்தவுடன் நேராக விவசாயத்தில் ஈடுபடுவது என்று இல்லாமல், கல்லூரியில் ஏதாவது ப்ரொஃபெஸராகச் செல்ல முடியாதா என்று எண்ணி, உத்தியோகத்தில் போக விரும்புகிறார்களே தவிர, நிலத்தில் விவசாயம் செய்ய முற்படுவதில்லை. உத்தியோகத்திற்குப் போனால் மாதம் 500 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கலாம். 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்தால் மாதம் 500 ரூபாயிலிருந்து 1,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் பெறமுடியும். பல்வேறு யுக்திகளைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எதைச் செய்தாலும் எதைச் செய்யா விட்டாலும், விவசாயத் துறையில் ஆராய்ச்சிகள் செய்து நல்ல லாபம் பெறமுடியும் என்று நிரூபித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவைகளெல்லாம் விவசாயிகள் மத்தியில் போய்ச்சேருவது கிடையாது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு விவசாயி நிம்மதியாக வாழ முடியும். அமெரிக்காவில் 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும் விவசாயி ஒருவர் “பிஸ்ஸிபுல் லைஃப் வித் ஃபோர் ஹெக்டார் ஆஃப் லாண்ட்ஸ்” என்று புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நிலம் குறைவாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு முன்னேற முடியும். நிலத்தின் அளவு அதிகம் ஆக ஆக வருமானம் குறையும். ஜப்பானிகா-இண்டிகா பற்றிப் பேசப்படுகிறதே, 5-6 ஏக்கர் இருந்தால், ஏக்கருக்கு 5,000 முதல் 6,000 பவுண்டு வரையில் மகசூல் எடுக்க முடியும். எங்கள் ஜில்லாவில் விவசாய ஆராய்ச்சிப் பகுதி இருக்கிறதே அந்தப் பகுதியில் ஆபை-ஈஷாஹி என்ற திராட்சையைப் பயிர் செய்து ஒரு ஏக்கருக்கு 10,000, 20,000 ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. திராட்சை மூலம் இந்த அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[29th January 1966]

நான் இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இப்போது முக்கியமாக நாம் விவசாயிகளுக்கு நம்பிக்கையை உண்டுபண்ண வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்துவதற்காகத் தான். நகரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தை விற்று விட்டு, அல்லது ஈடு வைத்து விட்டு, நகரத்திற்குச் சென்று மஞ்சள் மண்டி வைப்பது அல்லது வேறு தொழில் செய்வது என்ற முறையில் ஈடுபட விரும்புகிறார்களே தவிர விவசாயத்தில் ஈடுபட விரும்பவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் அவருடைய ஊரிலே பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். வீட்டுத் தோட்டம் போடுவதைச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு ஏ.டி.ட்டி. 27 மட்டுமல்ல, ஹைபரிட் மைஸ், கம்பு எல்லாம் இருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையில் நானே போட்டிருக்கிறேன். ஏ.டி.ட்டி. 27-ஐப் பொறுத்த வரையில் நான் பார்த்தேன். கோவை ஜில்லாவிலே முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய முயற்சிகளை ராஜ்யம் பூராவிலும் பரப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாகப் பார்க்கும்போது கிணறு வெட்டும் திட்டம் வந்திருக்கிறது. அது வரவேற்கப்படவேண்டிய திட்டம்தான். ஆனால், இதிலே என்ன ஆயிற்று என்றால், மொடக்குரிச்சி பஞ்சாயத்தில், அந்த பஞ்சாயத்தின் ஆணையாளர் அவர்கள் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு பணம் வசூலிக்கப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். இரண்டு, மூன்று தடவைகள் பணம் கொடுத்தார்கள். நான் காவது தடவையாகப் பணம் வசூலிக்கப் போன போது கிணறு வெட்டும் திட்டத்தை இணைத்து 'கொண்டு வா பணம்' என்று 500 பேர்களிடம் பணம் வாங்கினார். கிணறு வெட்ட கடன் தருவதாகச் சொல்லி, 1,000 ரூபாய்க்கு 100 ரூபாய் வீதம் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்குப் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி பணத்தை வாங்கி விட்டார். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 4-5 பேர்களுக்கு மேல் கடன் கொடுக்க முடியவில்லை. அதிகாரிக்கு அந்த ஊர்ப்பக்கமே போக முடியாத நிலை. இது அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினருக்கும் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த மாதிரியான நிலையில் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு வசூல் செய்ய முற்படும்போது அதிகாரிகள் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக கிராம மின்சாரத் திட்டம் இருக்கிறது. என் பகுதியில் மட்டும் 1,000 பம்ப்செட்டுகள் வேண்டுமென்று கோரிக்கை இருக்கிறது. அநேகமாக அவர்களுள் ஒரு சிலரைத் தவிர பெருவாரியான பேர்கள் வேண்டுகோள் விடுவது கிடையாது. இன்றைக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால், கம்பி இல்லை, கம்பம் இல்லை, மற்ற சாதனங்கள் இல்லை என்று எங்கு போனாலும் எல்லா அதிகாரிகளும் சொல்லுகிறார்கள். இதை கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு, இந்தக் குறையை நீக்காத வரையில்—மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அறிவிப்பைக்கூட பார்த்தேன்—என்ன சொன்னாலும், இதற்குச் சரியான ஏற்பாடு செய்யாத வரையில் பலன் ஏற்படாது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

29th January 1966] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி விஷயம் இருக்கிறதே, இதிலே தவறான முறையைக் கையாளுகிறார்கள். அரசாங்கமே அந்த மாதிரி உத்தரவிட்டு அவர்கள் செய்வதாக நான் நினைக்கவில்லை. ஈரோடு நகராட்சியின் கீழ் உள்ள உபாத்தியாயர்கள் ஐந்து-ஐந்து ரூபாய் மாதா மாதம் கொடுத்தே தீர்வேண்டும் என்று கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் உத்தரவே போட்டிருக்கிறார். தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு மாதா மாதம் ஒரு நாள் ஊதியத்தைப் பெற்று அனுப்ப வேண்டுமென்று தண்டல் நாயகம் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள கடிதத்தில் கூறியுள்ளார். மாதா மாதம் 1-ம் தேதி கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்திலிருந்து ஐந்து ரூபாய்க்கு குறைவாக இல்லாமல் ஒரு நாள் ஊதியத்தைப் பெற்று தேசியப் பாதுகாப்பு நிதிக்கு அல்லது தேசிய சேமிப்பு நிதிக்கு கொடுக்கும்படி கட்டாயமாகக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்' என்று உத்தரவே அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி உபாத்தியாயர்களை மாத்திரம் ஏன் கஷ்டப்படுத்தவேண்டும்? சம்பளம் வாங்குகிற அத்தனை பேர்களுக்கும் உத்தரவிடுங்கள், அமைச்சர், இங்கு இருக்கிற அங்கத்தினர்கள் உட்பட. அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பாவி ஆசிரியர்களுக்கு மாத்திரம் உத்தரவு போட்டு வசூலிப்பது தவறு.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அமைச்சர் அவர்கள் தேசியப் பாதுகாப்பு நிதி விஷயத்தில் கவனம் செலுத்துவது மாதிரி, ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் சிறப்பான முறையில் விவசாயம் செய்யும் விவசாயியைத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொண்டு, எங்கள் ஊரில் காலிங்கராயன் வாய்க்கால் பாசனத்தின் கீழ் கரும்பு, வாழை முதலியவைகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இப்போது தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லும் சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது, இன்னும் கொஞ்சகாலம் வரையில் தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையைப் பற்றி, அதிலே உப்புச் சப்பு இல்லாமல் இருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். தேசத்திற்கு இன்று உள்ள நெருக்கடியில் நம் பேச்சு, மூச்சு எல்லாமே தேசத்தைப் பற்றியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த உரையிலே திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்து போனார் என்பதற்கு அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கும் ஒன்றைத் தவிர, எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளும் இந்த ஒன்றைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லாததுபற்றி நான் வருந்துகிறேன். திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் லோக் சபையில் இருந்த காலத்தில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அவரது கன்மையானது எப்படி இருந்தது என்றால், எல்லாத் தலைவர்களையும் விட மேன்மையாகச் சொல்லும் அளவுக்குக் குறுகிய காலத்தில், அரிய பெரிய சாதனைகள் செய்திருக்கிறார். சொல்லுவது ஒன்று, செய்வது ஒன்று என்று இல்லாமல் சொல்லுவது எதுவோ அதையே செய்யும் நிலையில் உள்ளவராக இருந்தார்.

[திரு. கி. இரா சம்பந்தம்] [29th January 1966]

(திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்தலைமை)

குறிப்பாக, நடைமுறையில் வந்த ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி சொல்கிறேன். நான் அகில இந்திய எக்ஸ்ட்ரா டிபார்ட்மெண்டல் தபால் ஊழியர்கள் சங்கத்திற்கு தலைவராக இருந்தேன். அந்த சமயத்தில் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் டிரான்ஸ்போர்டு அண்டு கம்யூனிகேஷன் மந்திரியாக இருந்தார்கள். சென்னையிலே நடந்த மகாநாட்டில் அகில இந்திய ஈ.டி. ஊழியர்கள் மகாநாடு என் தலைமையில் நடந்தது. நமது அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் கூட கலந்துகொண்டார்கள். ராஜாங்க மந்திரி ராஜ்பகதூர் அவர்களும் கலந்துகொண்டார்கள். மகாநாடு நடந்த நேரத்தில் ஈ.டி. ஊழியர்களுக்கு ரூபாய் 9, 10, 15 என்று தான் ஊதியம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும், அதற்காக ஒரு 'ஒன் மேன் கமிட்டி' போடவேண்டும் என்று சொன்னோம். அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வாறு கமிட்டி அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், டில்லிக்குச் சென்ற பிறகு அப்படியே அதைக் காற்றில் விட்டுவிட்டார்கள். ஒரு மாதம், இரண்டு மாதங்கள் காத்திருந்து பார்த்தோம். அப்பொழுது நான் காங்கிரஸில் இருந்தேன். டில்லியில் இருந்து கொண்டே அங்கிருந்து ஒரு டெப்யூடேஷனை அழைத்துக்கொண்டு திரு. சாஸ்திரி அவர்களிடம் சென்று 'ஒன் மேன் கமிட்டி' போடுவதாக ஒத்துக்கொண்டும், இதுவரையில் போடவில்லை என்று சொன்னோம். அப்படிச் சொன்ன உடனேயே சென்டிரல் ஹாலிலேயே திரு. ராஜ்பகதூர் அவர்களை அழைத்து 'ஏன் இப்படி சொல்லிவிட்டு, கமிட்டியை நியமிக்காமல் இருக்கிறீர்கள், உடனே தக்க நடவடிக்கை எடுங்கள்' என்று எங்களை வைத்துக் கொண்டே எங்கள் முன்னால் அவரிடம் சொன்னார்கள். கருமமே கண்ணயிரிர் என்று சொல்லுவதுபோல், சொல்லுவதற்குத் தக்க மாதிரி செய்யக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்கள் திரு. சாஸ்திரி அவர்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு புது சகாப்தத்தை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். நேருஜி அவர்கள் சமாதானத்தின் அவசியத்தை உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டினார்கள். முதற்படியாக நேருஜி அவர்கள் செய்தார்கள். திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் அந்தக் காரியத்தை முடித்துவிட்டார்கள். திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் பிரதம மந்திரி பொறுப்பை ஏற்ற சமயத்தில், அயல் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் எல்லோரும் அவரைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் இழிவாக தெரிவித்து வந்தார்கள். அவர் குள்ளமாக இருக்கிறார், உலக நாடுகளில் பரிச்சியம் இல்லை, அவர் ஒன்றும் தெரியாதவராக இருக்கிறார், அவர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்றெல்லாம் லண்டன், மற்றும் வெளி நாடுகளிலுள்ள பத்திரிகைகளெல்லாம் எழுதி வந்தன. அவர்களுக்கெல்லாம் ஆச்சரியம் அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, உலகத்திலேயே ஒரு புதிய திருப்பத்தை உண்டாக்கி விட்டார். 'இண்டர்நாஷனல் பாலிசி மேகிங்' அமெரிக்காவில் இருந்ததை ரஷ்யா பக்கத்தில் திருப்பிவிட்டுவிட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒரு புது சகாப்தத்தை ஆரம்பித்து, வட துருவமும், தென் துருவமும் இருந்த பாகிஸ்தான் அதிபர் திரு. ஆயுப் காணம், திரு. சாஸ்திரி அவர்களும் கலந்து பேசி, அமைதியான ஒரு நிலைமையை இன்றைக்கு அவர் உண்டாக்கியது பற்றி, உலகமே

29th January 1966] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

அவர்களைப் போற்றுகிறது. இதே அடிப்படையில் ஏன் வியட்நாம் பிரச்சனையையும் தீர்க்கக்கூடாது என்று, பழமொழிபோல் இதை எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு பெருமையான காரியத்தை திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் உருவாக்கி வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அவர்கள் இவ்வளவு சீக்கிரம் இறந்து போனதுபற்றி கட்சி சார்பற்ற முறையிலே நாம் எல்லோருமே வருந்தத்தக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை அவர்கள் ஏற்படுத்திச் சென்று விட்டார்கள். ஏற்கனவே ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை இருந்தால் லேக் சபாவில் உள்ள காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களை மட்டும் தான் கலந்து பேசுவது வழக்கம். ஆனால், திரு. சாஸ்திரி அவர்கள் இருந்த காலத்தில் எல்லா எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கூட அழைத்து, அவர்களே கலந்து பேசி 'நீங்கள் ஏதாவது யோசனை இருந்தால் சொல்லுங்கள்' என்று அவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து காரியங்களை நடத்தி வந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல. இந்தியாவின் கொள்கையைப்பற்றி வெளி நாடுகளில் விளக்கிச் சொல்லுவதற்காக அவர் காங்கிரஸ்காரர்களை மட்டும் அனுப்பவில்லை. நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சித் தோழர்களையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி, காஷ்மீர் பிரச்சனையில் இந்தியாவின் கொள்கை என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் பெரிய நெருக்கடி காலத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு புது சகாப்தத்தையே இந்திய சரித்திரத்தில் ஆரம்பித்து வைத்து, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த முறையிலே தோண்டாற்றி வந்தார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே முழுக்க முழுக்க விவசாயம், உணவு பற்றி தான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'பசி வந்திட பத்தும் பறந்துபோம்' என்று சொல்வார்கள். பசி என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஜனநாயக சர்க்கார் எந்த விதத்திலாவது உணவைக் கொடுத்தாக வேண்டும். உணவு, வேலை இரண்டும் அத்தியாவசியம். உணவைக் கொடு, இல்லாவிட்டால் வேலையைக் கொடு, நான் அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு உணவை வாங்கிக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லுவார்கள். உணவு பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டியது மிகவும் அத்தியாவசியம். மழை பெய்யவில்லை, தண்ணீர் இல்லை என்று தட்டிக் கழிப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஏதாவது உணவு விஷயத்தில் ஆவன செய்யவேண்டும்.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வருஷா வருஷம் வெள்ளம் வரும், இல்லாவிட்டால் ஒரு புயல் வரும். இந்த வருஷம் மழை இல்லாமல், தண்ணீர் இல்லாமல் போகக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அவர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் சர்ஜார்ஜ் விதித்திருப்பது மிகவும் கஷ்டத்தை விளைவிக்கிறது. நெல் விளையவில்லை. நானே கொத்தமல்லி சம்பா போட்டதில் ஏக்கருக்கு 6 கலம் தான் கண்டுமுதல் கண்டது. இந்த நிலையில் சென்ற ஆண்டைவிட 25 சதவிகிதம் அதிகம் சர்சார்ஜ் எப்படி கொடுப்பது. நான் ஏதோ அதிகமாக இருக்கிற நிலத்தையாவது விற்று கொடுத்துவிடமுடியும் என்றாலும், சிறிய விவசாயிகள் எப்படி இதை சமாளிக்க முடியும்? அவர்களுக்கு ஏதாவது வரிவஜா

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

[29th January 1966]

உண்டா என்பது கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்படவில்லை. பதராகப் போன இடத்தில் வைக்கோலைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அறுக்க முடியாது. சீர்காழி, மாபூரம், திருத்துறைப்பூண்டி, நாகப்பட்டினம் ஆகிய கோஸ்டல் ஏரியா, டைல் எண்டில் இருக்கக் கூடிய ஏரியாக்களில் விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டம் கொஞ்சம் நஞ்சம் இல்லை. என்ஜின் வைத்து எப்படியாவது தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குழாய் கிணறு வேண்டியிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூட சமீபத்தில் எனது தொகுதிக்கு வந்து ஒரு குழாய் கிணற்றை திறந்து வைத்தார்கள். அதைப்பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த மாதிரி குழாய்க் கிணறு நிறைய வேண்டியிருக்கிறது. அமெரிக்கர்கள் கூட ஸ்ப்ஸாயில் வாடரை உபயோகப்படுத்தி இன்னும் சாகுபடியை விருத்தி செய்து திறமையாகச் செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நமக்கும் இந்த நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். சொல்லுவது நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. பெரிய அளவில் தான் சொல்லுகிறோம். விவசாய அபிவிருத்திக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அவைகளெல்லாம் பேச்சளவில் நிற்கிறதே தவிர, காரியத்தில் நடப்பது இல்லை. எனக்கே இதுவரையில் ஒரு பம்பு செட்டு வைப்பதற்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை. நான் சொந்தக் காரியத்திற்காக இதைப்பற்றி பேசவில்லை. எம்.எல்.ஏ-க்கே கிடைக்கவில்லையென்றால், ஒரு சாதாரண விவசாயிக்கு எப்படி கிடைக்கும் என்பதைச் சிந்தித்து பார்ப்பதற்காகத்தான் இதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். ஏதோ நான் சொந்த முறையில் குழாய் வைத்து இறைத்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், சாதாரண விவசாயி எப்படிச் செய்வான்? மண்ணெண்ணெய் வாங்கலாம் என்றால் கிடையாது, என்ஜின் ஆயில் வாங்கலாம் என்றால் கிடையாது. விவசாயி எப்படி உற்பத்தியை பெருக்க முடியும்? கொஞ்சம் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக எத்தனையோ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது, நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வரப்போகிறோம். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதுவரையில் என்ன செய்யப் பட்டிருக்கிறது? நான் இதைப்பற்றி வருஷா வருஷம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் வடிகால் முறை சம்பந்தமாக படுகிற கஷ்டம் சொல்ல முடியாது.

அங்குள்ள ஆறுகளை எடுத்துக்கொண்டால் பாய்வதும் அவை மூலமாகத் தான், வடிவதும் அவை மூலமாகத்தான். பாசனத் திற்கு அணைக்கட்டுகளை கட்டிவைத்திருக்கிறோம். குறிப்பாக வெள்ள காலத்தில் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் அநேக இடங்களைச் சுற்றிப்பார்த்து வந்தார்கள். எங்கள் கிராமத்தையும் வந்து பாருங்கள் என்று சொன்னேன். கிராமத்திற்கு வந்து பார்த்தபொழுது 'பெட் டாம்' குறுக்கே பலகை போட்டு,

29th January 1966]

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

ஸ்லூயிஸ் மாதிரி அதை எடுத்து விட்டால் வெள்ள காலத்தில் தண்ணீர் ஓடிவிடும் என்று சொன்னோம். அதைச் செய்ய வேண்டியதுதான் என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதுவரையில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு இடத்திலாவது அந்த மாதிரி செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் நேராக வந்து பார்த்த இடத்திலாவது செய்திருக்கிறார்களா என்றார்களா என்றால் கிடையாது.

விவசாயத்தை விட்டுவிட்டு வேறு ஏதாவது ஒரு தொழிலுக்குப் போகலாம் என்றால், தஞ்சை ஜில்லாவில் தொழிற்சாலையே கிடையாது. நான் எங்கள் கிராமத்தில் 'விவசாயத்தைக் கட்டிக் கொண்டு ஏன் மாரடிக்கிறீர்கள், வேறு ஏதாவது தொழிலுக்குப் போங்கள்' என்று தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பொருளாதார நிபுணர்கள்'

An agriculturist is born in debt, lives in debt, and dies in debt.

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உழவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக்கூட மீராது என்று சொல்லுவார்கள். விவசாய உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிக்கு மேலும் மேலும் கடன் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு தக்காவி லோன் என்று கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மூன்று வருஷங்கள் கழித்து அந்தக் கடனை திருப்பிக் கொடுத்தால் போதும், விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு வருஷம் பேயும், ஒரு வருஷம் காயும், ஒரு வருஷம் விளையும் என்று சொல்லப்படும். ஆகவே தான் மூன்று வருஷங்கள் கழித்து தக்காவி லோனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருந்தது. இப்பொழுது பாகேஜ் ஸ்கீமின் கீழ் 'கையிலே காசு வாயிலே தோசை' என்று சொல்லுவது போல், தண்ணீர் பாய்ச்சியவுடனேயே அடுத்த வருஷம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும். வெள்ளம் வந்துவிட்டால் விவசாயிகள் எங்கிருந்து கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பது? பாகேஜ் ஸ்கீம் என்று சொல்லி, 'விவசாயிக்கு இறைத்த நீர்' மாதிரி பணம் வீணாகப் போகிறது. எல்லா சொஸைடிகளிலும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், கடன் தொல்லை தாங்க முடியவில்லை. கடனை எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும்? இப்படி விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடியான நிலைமையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்களின் உரையில் ஒரு சிறிது அளவு கூட தண்ணீர் வடிக்காத நிலைமையில், ஸ்தாநாயக சர்க்கார் அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று எப்படி விவசாயிகள் சொல்ல முடியும் என்பதை நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு பாதிவிலையில் கிரீன் மென்யூர் கொடுத்து வந்தார்கள். கலப்பை போன்ற கருவிகளும் கொடுத்து வந்தார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் ஒரு நிமிஷம், சார். முக்கியமாக கிரீன் மென்யூர் பாதிவிலையில் கொடுத்தார்கள். தற்சமயம் கொளஞ்சி விதை ரூபாய் 22 என்று இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு ரூபாய் 12 ஆக இருந்தது. பாதி விலையில் கொடுப்பதை

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

[29th January 1966]

இந்த ஆண்டு நிறுத்தி விட்டார்கள். விலை ஏறி விட்டது. தண்ணீரும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் கஷ்டம் எப்படி இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும். யாரிடம் போய்ச் சொல்லியும் பயன் இல்லை. ப்ளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசரிடம் முன்கூட்டியே கொளஞ்சி விதை வேண்டுமென்று கேட்டபோது விலை நிர்ணயிக்கவில்லை என்கிறார். அவர்கள் விலை நிர்ணயம் பண்ணி கொடுக்கும்போது தண்ணீர் வற்றிப் போய் விடுகிறது. இம்மாதிரித்தான் இருக்கிறது விவசாயிகளுக்குச் செய்யப்படும் உதவிகள் எல்லாம். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் இந்த சர்க்கார் அக்கறை காட்டவில்லை. விவசாய உற்பத்தி மட்டும் எப்படிச் செய்யமுடியும்? அது என்ன கட்டையில், ஷாப்பில் வாங்கிவிடுவதா? நாகக்கைப் பிடிங்கிக்கொண்டு உழைத்து விட்டு, அறுவடை காலத்தில் வைக்கோலை அறுத்துக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால், விவசாயி வயிறு எப்படி எரியும் என்று பார்க்கவேண்டும். இதைச் சர்க்கார் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும்.

பயிர் நோய்த் தடுப்பு விஷயத்தில் சர்க்கார் அக்கறை காட்டுவது இல்லை சென்ற பட்ஜெட்டிலேயே சொன்னேன், இந்த நோய் தடுப்புக்கு மருந்து அடிப்பதைச் சர்க்காரே செய்யவேண்டும் என்று. ஜில்லாவிற்கு ஒரு விவசாய அதிகாரி இருக்கிறார். தாலுகாவிற்கு ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். அதோடு பிளாக்கிலும் ஒரு விசேஷ அதிகாரி இருக்கிறார். அதிகாரிகளே இந்த மருந்தை அடித்தால் நலமாக இருக்கும். என் நிலத்திற்கு நான் அடித்தால், பக்கத்து நிலக்காரன் ஏழையாக இருந்தால், அவன் அடிக்காமல் விட்டு விட்டால், அவன் நிலத்திலிருந்து பூச்சிகள் என் பயிரையும் தாக்குகிறது. ஆகவே, சர்க்காரே பரவலாக பூச்சி தடுப்பு மருந்தை அடிக்கவேண்டும். இனாமாக அடிக்கவேண்டும் என்று கூடச் சொல்லவில்லை. வரியோடு கூடுதலாக இதற்கும் வசூல் செய்து கொள்ளுங்கள், என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

கனம் தலைவர் (திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்) : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது, “வாயால் சாப்பிட்டு...” என்று ஆரம்பித்து முடிந்த வாக்கியத்தை ‘எக்ஸ்ப்ரெஸ்’ செய்கிறேன்.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது பாரத நாட்டின் மறைந்த தலைவர், மக்கள் தலைவர், ஸ்ரீ லால் பகதூர் சாஸ்திரி செய்த சேவை இந்த பாரதமே என், இந்த உலகமே மெச்சும் அளவுக்கு சிறந்த உன்னத சேவை செய்து எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் கோயில் கொண்டு மறைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஆன்மா சாந்தி அடைவதோடு கூட, அவர்களுடைய அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்ற அவர்களுடைய எண்ணம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அடுத்து பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ள அம்மையார் சிறந்த படிப்பாளி, நல்ல சேவை செய்யும் பரம்பரையில் வந்தவர்கள்,

29th January 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

சுறுசுறுப்பானவர்கள், உற்சாகம் மிகுந்தவர்கள், ஊக்கம் உள்ளவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை காங்கிரஸ் அக்கிராசனரும், எல்லா எம்-பி-க்களும், முதல் அமைச்சர்களும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பெண் உலகமே பாராட்டவேண்டும். அவர்கள் சிறந்த பணியாற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே எனக்கு முன்னால் பேசிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக கட்சி அங்கத்தினர் புலவர் அவர்கள், அம்மையார் சேவையை அது நடந்தபிறகுதான் பார்க்க வேண்டும்' என்று 'ங்' ன்னு கொடுத்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் மகாசபையில் பெண்ணுலகத்திற்கு ஒரு பெருமை கொடுத்திருப்பதைக் கண்டு ஒரு பாராட்டு தெரிவிக்கக் கூட முடியாமல், அம்மையார் படித்தவர்கள், நல்ல பரம்பரையில் வந்தவர்கள், அவர்களுடைய திறமையையும் நடந்த பிறகுதான் பார்க்கவேண்டும்' என்று சொன்னால் என்ன தோன்றுகிறது? என்னவோ ஒரு பெண்ணின் தலைமையில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று உள்ளத்திலே ஒரு ஆற்றமை இருப்பதைத்தான் அது காட்டுகிறது. அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது என்னவென்றால், பெண் உலகத்திற்கே பெருமைதரக் கூடிய தலைவரை அடைந்திருக்கிறோம், அவர்களைப் பாராட்டி வேலை வாங்க ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பெண் உலகத்தின் சார்பாக அம்மையாருக்கு நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே அமல் செய்து வருகிறோம். ஆனால், போர்டு ஆபீசிலே யார்ட் ஸ்டிக் வைத்திருக்கிறார்கள். குளம் குட்டைக்கு என்றால், ரூபாய் 3,560 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவான கோயம் புத்தூரிலே அந்த அளவில் பணம் எவ்வளவு காலமானாலும் செல வழிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எப்படியோ இந்தக் குறைவான கணக்கைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் யாரும் டெண்டர் போடுவதில்லை. ஆகவே, இந்த யார்ட் ஸ்டிக்கை மாற்றி குறைந்தது, ரூபாய் 5,000 என்றவது வைக்கவேண்டும். எட்டு ஆண்டு காலமாக 18 குளங்களுக்கு எஸ்டிமேட்டு போட்டுப் போட்டு வேலை தொடங்கவே இல்லை. யாரும் எடுத்துச் செய்ய முன்வருவதில்லை. இன்றைக்கு விலை வாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. கூலி ஏறியிருக்கிறது. குளம் குட்டைகளை எடுத்து வேலை செய்ய அதிகமான தொகை கொடுத்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு எடுத்து இன்னும் ஆறுமாதத்தில் வேலையை முடிக்க வேண்டும். அது எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் பொருந்தும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், கோயம்புத்தூர் சம்பந்தப்பட்டவரையில், இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்த ஏற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்யவில்லை என்றால், எத்தனை திட்டங்கள் போட்டாலும், இந்த வேலைகள் செய்யப்படாமலேயேதான் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக கேரளாவிற்கு உணவு தானியம் கொடுக்கிறோம். இதற்கு முன்னால், நெல்லை அரைத்து அரிசியாக அனுப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் பல ரைஸ் மில்கள்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [29th January 1966]

இருக்கின்றன. ஆகவே, அரிசியாக அனுப்பினால், ஆணும் பெண்ணும் வேலை செய்து அன்றாடம் சம்பாதித்துச் சாப்பிட முடியும். இப்பொழுது நெல்லாகவே அனுப்பிவிடுவதனால், அவர்களுக்குக் கிடைத்துவந்த தினக்கூலியும் போய்விட்டது. அவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அன்றாடம் காய்ச்சிகளான அந்த மக்கள் மிகக் அவதிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள 50 மில்லனில் கிட்டத்தட்ட 5,000 பேர்கள் வேலை செய்வார்கள். அவர்கள் பிழைப்புக்கு என்ன செய்வார்கள்? ஆகவே, கோராளிற்கு அனுப்புவதை வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை, அனுப்புவதை நெல்லாக அனுப்பாமல், அரைத்து அரிசியாக அனுப்பவேண்டும். அனுப்புவதிலும், தனக்கு மிஞ்சித்தானே தானம். அதோடு நம் மாநிலத்திலே போலவே, அங்கேயும், கொள்முதல் தீவிரமாக இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் அரிசியைக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.

அன்னியச் செலாவணிக் கஷ்டம் பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். என்ன செய்தாலும் எங்களுக்கு நிவர்த்தி இல்லை என்கிற நிலைதான் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே ஒரு கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்றால் குறைந்தது 20,000 முதல் 50,000 ரூபாய் வேண்டும். நான் காட்டுகிறேன் பார்க்கட்டும். ரூபாய் 50,000-க்குக் குறைந்து ஒரு கிணறு வெட்டமுடியாது.

அதிகாரிகளைக் கேட்டுத்தான் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும் மக்கள் இந்தப் பவர் ட்ரில்களை வைத்து குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். பவர் டிரில் கிடைப்பதே கிடையாது. ஐந்து பவர் ட்ரில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் மூன்று அக்ரிகல்சரல் காலேஜில் இருக்கின்றன. இரண்டு வேலை செய்கின்றன. இந்த ஐந்து பவர் ட்ரில்களும் கிடைத்திருந்தால், ஐந்து வருஷங்களிலே வேலையை நாங்கள் முடித்திருப்போம். ஐந்து பவர் ட்ரில்களும் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும் நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தனிப் பட்ட மனிதர் ஒருவரிடம் ஒரு பவர் ட்ரில் இருந்தால் அவர் அதனைக் கொண்டு எத்தனை நாட்களில் ஒரு வேலையை முடித்துக் கொடுப்பாரோ, அம்மாதிரியே டிபார்ட்மென்டிலே ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் பவர் ட்ரில்களும் உபயோகப்பட வேண்டும். டிபார்ட்மென்டில் இருக்கும் பவர் ட்ரில் எத்தனை மாதங்களில் ஒரு குழியை வெட்டுகிறது என்கிற கணக்கைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு குழி போட 6 மாதம், 8 மாதம், 11 மாதம், ஒரு வருஷம் கூட ஆகிறது. ஒரு பவர் ட்ரில் ஒரு குழியைப் போட இப்படி நேரம் எடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் செலவிலே வாங்கப்பட்ட அந்தப் பவர் ட்ரில் 11 மாதங்களாக ஒரு குழி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தனிப்பட்டவர் கையில் அந்தப் பவர் ட்ரில் இருந்தால் அவர் மூன்றே மாதங்களில் ஒரு குழியைப் போட்டு முடித்து விடுவார்கள். காரணம், தனிப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்டத்தைப்பற்றிய கவலை இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு ஏற்படக் கூடிய நஷ்டத்தில் அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இல்லாத நிலையில் கணக்கு அட்ஜெஸ்ட்மென்ட்தானே என்று இருந்து விடுகிறார்கள்.

29th January 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

பவர் ட்ரில்கள் இருந்தும், அவை முழுவதும் பயன்படவில்லையே என்ற ஆத்திரம் தாங்க முடியவில்லை. ஆகவே, இருக்கும் பவர் ட்ரில்களை வைத்துக்கொண்டே சீக்கிரமாக வேலையை முடிக்க ஆவன செய்யவேண்டும். பவர் ட்ரில்களுக்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும் சீக்கிரமாக இறக்குமதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உளி இல்லை. வெளி நாட்டிலிருந்து வரவேண்டும். அதை லாரியிலே தான் போட்டுத் தூக்க வேண்டும். அது இல்லாமல் பல ட்ரில்கள் வேலை செய்யாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, பவர் ட்ரில்களுக்கு வேண்டிய உளி போன்ற உபகரணங்களை சீக்கிரமாக இறக்குமதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாய மருந்து செவின் கிடைப்பதில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை இந்தச் சபையிலே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. பருத்திக்குக் கடைசியாக அடிக்க வேண்டிய மருந்தாகிய 'செவின்' கிடைக்கவில்லை. அந்த 'செவின்' அடிக்காவிட்டால், அதுவரைக்கும் அடித்த மருந்தினால் பலன் இருக்காது. முக்காலே அரைக்கால் கிணறு தாண்டி ஒரு தூல் பிசகினாலும் கிணற்றிலே தான் விழவேண்டும். அது போல, ஒரு ஏக்கராவிற்கு 100 ரூபாய் வீதம் ஆறு ஏக்கராக்களுக்கு 600 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து மருந்து தெளித்தும் கடைசியிலே அடிக்கவேண்டிய மருந்தாகிய 'செவின்' கிடைக்காத காரணத்தால், அதை அடிக்க முடியாமல், பயிர் விடுகிறது. மற்ற மருந்துகள் எல்லாம் தாராளமாகவும், தேவையான நேரத்திலும் கிடைக்கின்றன என்றாலும் இந்த 'செவின்' கிடைக்காத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்குப் பெருந்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, 'செவின்' கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே இன்னொரு அனுபவம். டி.டி.டி. 50 சதவிகிதம் என்று கொடுக்கிறார்கள் ஆனால், அது 50 சதவிகிதம் இல்லை போல் இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளில் சிலர் வேறு மாநிலத்திலே போய் டி.டி.டி. 75 சதவிகிதம் பிளாக் மார்க்கெட்டிலே வாங்கிக்கொண்டு வந்து வைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அதை அடித்ததன் காரணமாக, ஒரு ஏக்கராவிற்கு 8 பொதி பருத்தி கிடைத்தது. ஆனால், டி.டி.டி. 50 சதவிகிதம் என்று சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டதை வாங்கி அடித்த மற்றவர்களுக்கு ஏக்கராவிற்கு ஒன்றரை பொதி கூடக் கிடைக்க முடியாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் மருந்து அடித்ததில் குறை இல்லை. ஆனால், மருந்தில் தரம் குறைந்த காரணத்தால், பருத்தி உற்பத்தியின் அளவு குறைந்துவிடுவதால் விவசாயிகள் நஷ்டம் அடைகிறார்கள். ஆகவே, உண்மையான டி.டி.டி. 50 சதவிகிதம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால், விவசாயிகள் வேறு எங்காவது போய் வாங்கிவரவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு சப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சார திட்டத்திலும் ஒரு குறை இருக்கிறது. அதையும் நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஏதோ தங்கம் வசூலிக்கச் சென்றபோது ஏற்பட்ட சில அனுபவங்களை எதிர்க் கட்சியிலே சொன்னார்கள். தங்கம் வசூலிப்பதில் சர்க்கார் செய்யும்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [29th January 1966]

காரியங்களில் எப்போதும் குறை சொல்லிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும், மந்திரிகளைப் பற்றிக் குறை சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்கள் அவர்கள் பாஷையிலே பேசிக்கொள்வது எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. மாமியார் தன்னுடைய புது மருமகளை வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு விட்டவுடனே, பகல் பூராவும் கழிந்து, இரவில் “வீட்டிலே சாப்பாடு எவ்வளவு இருக்கிறது?” என்று கேட்டாள். அந்த மருமகள் வேறொரு இடத்திலிருந்து வந்தவள். இந்தக் குலத்தில் இல்லை. அவள் மாமியாரிடம் என்ன சொன்னாள்? “இரண்டு வீட்டு சாப்பாடு இருக்கிறது” என்று சொன்னாள். அப்படியானால் இந்த வீட்டுப் பரம்பரைக்கு அவள் பொருத்தம் இல்லாதவள் என்று அர்த்தம். அம்மாதிரி அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே இருந்து பேசிக்கொண்டிருந்தவர்கள். விவசாயப் பரம்பரையின் மீது கௌரவமும், விவசாயத்திலே அனுபவமும் இல்லாத காரணத்தாலோ என்னவோ அவ்வாறு குறிப்பிட்டார்கள். சட்டசபை மெம்பராக வந்த பிறகும், கவர்னர் உரைக்கு முப்பது மார்க் என்றால், மார்க் போடும் புத்தி மாறவில்லை; அது சாதாரண ஒரு செயலாகப் போய்விட்டது.

மந்திரிகளுக்கு இதுதான் வேலை என்று குறை சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். இத்தனை வேலை செய்தும் மின்சார வெட்டு வந்தது என்றால், மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதையும் நம் மாநிலத்தில் இருப்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கண்ணிலே தண்ணீர் வந்து விடும். அவ்வளவு குறைவாக மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும், வெட்டு வந்தவுடனே 10 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதற்காக மிக மிகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த வெட்டு விவசாயிகளுக்கு இல்லை. அதற்காக நாங்கள் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். எதிர்க் கட்சியில் உள்ள அவர்கள் அதைப் பாராட்டாது, குறை கூறினார்கள் என்றால், அது அவர்களுக்கே உரிய—சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால்—இனப் புத்தி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏன் அப்படிச் சொல்லவேண்டும் என்றால், ஏராளமான நன்மைகள் ஏற்படும்போது, நன்மையை நன்மை என்று சொல்லிப் பாராட்ட வேண்டுமெய்யொழிய குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

இரவில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதில் ஒரு சம்பவம் நடந்துவிட்டது. கரும்புத் தோட்டத்தில் ஆறடி உயரம் கரும்பு வளர்ந்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட கரும்புத் தோட்டத்திற்கோ, பருத்திக் காட்டிற்கோ தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு இரவு 10 மணியிலிருந்து காலை 6 மணி வரையில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவது என்றால், அது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், கரும்புத் தோட்டங்களில் நாகப் பாம்புகள் குடி புகுந்திருக்கும். கரும்பு பயிர் வாசனையிலேயே நாகம் குடி புகுந்து பெருகிவிடும். அப்படிப்பட்ட பகுதிக்கு இரவில் போய்த் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டிய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமானது. அப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டிய நிலைமை மிகவும் கஷ்டமானது. அப்படித் தண்ணீர் பாய்ச்சச் சென்ற ஒருவரை இரவு 11 மணிக்குப் பாம்பு கடித்து விட்டது.

29th January 1966] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

அந்த சமயம் பாம்பையும் அடித்துக் கொள்ளி வைத்ததோடு, அந்தப் பாம்பினால் கடிப்பட்டு இறந்தவருக்கும் கொள்ளியிட்டுவிட்டு வரவேண்டியதாயிற்று. ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர் அங்கு வந்து பார்வையிட்டபோதும் நிலைமையை விளக்கிச் சொன்னோம். கரும்பு நான்கு அடி வளர்ந்தவுடனாவது, பகலில் மின்சார சப்ளை கொடுக்க வகை செய்யவேண்டும், அதற்குரிய விதிகளை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம். வருஷா வருஷம் இப்படிச் சாவு நடந்துகொண்டு இருக்கிறது, நிலை தாங்க முடியவில்லை என்று சொன்னோம். அவரும் ஏதோ யோசனை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். கரும்புக் காட்டைப் பொறுத்த வரையில், நிலைமை அப்படி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏற்கனவே சபையில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த ஆண்டும் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடதுந்விட்டது. போர்டு மெம்பரிடம் சொல்லியும் அதே நிலைதான் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இத்தகைய பெரும் திட்டங்கையெல்லாம் தீவிரப்படுத்துவதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் அதி தீவிரமாக வேலை செய்வதைக் குறித்து என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். “பொன்னும் பொருளும் கசக்கி வாங்குகிறார்கள்” என்று சொன்ன அந்த வாசகம் பொருத்தமானதல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். எங்கள் ஜில்லா மிகவும் வறண்ட பகுதியாக இருந்தாலும் அந்தப் பகுதிகளிலேகூட ‘நாம் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம்’ என்று சொல்லியல்ல தங்கம் வாங்கினது. மக்கள் தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்து, இந்த நாட்டின் அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்து பொன்னையும் பொருளையும் கொடுத்தார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மக்கள் பொன்னையும் பொருளையும் மந்திரிகள் வரும்போது தாராளமாகக் கொடுக்கிறார்களே என்ற மனக் குறை காரணமாக அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் சொன்னார்கள் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட குறைகளை அமைச்சர் அவர்கள் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, நீர்ப்பாசனத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, சூரவளி சுற்றுப் பயணம் செய்து, பெரிய சிறிய குளம் குட்டைகளைத் தோண்டுவதில் தீவிரப்படுத்தினால், அந்தத் தலைப்பிலே எட்டு ஆண்டுகளாகச் செலவழிக்கப்படாமல் இருக்கும் பணத்தை, தீவிர திட்டத்தின் கீழே செலவழிக்க அமைச்சர் அவர்கள் ஆக்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின் பேரில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற நான் முன் வந்துள்ளேன். எனக்கு முன் பேசிய அம்மையார் அவர்கள், ஏதோ நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களைத் தலைமை அமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுத்ததைப் பற்றி ஒரு பாராட்டு சொல்லக்கூட முன்வரவில்லை, பென் குலத்தவர் தலைமை அமைச்சராக வந்திருக்கிறாரே என்பதைக்

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [29th January 1966]

குறித்தாவது ஏன் பாராட்டக் கூடாது என்ற அளவில் அவர் குறைப்பட்டுக் கொண்டார். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? திருமதி இந்திரா காந்தியினுடைய தியாக பரம் பரையைப் பற்றிக் குறை சொன்னார்களா? குணதிசயத்தைப் பற்றிச் ஏதாவது குறை சொன்னார்களா? ஏதோ நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தைப் பொறுத்து, எவ்விதமாக நடைபெற்றது, என்ன நல்ல பலன்கள் கண்டோம், என்று ஏதாவது குறை சொன்னாரா? அது காத்திருந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர பெண் இவத்தைக் குறை சொல்லும் அளவிலே அவர்கள் ஏதும் சொல்லவில்லை. ஏன்? இந்திரா காந்தியினுடைய அத்தை திருமதி விஜயலட்சுமி சொல்லவில்லையா? தலைமையமைச்சர் தேர்தல் முடிந்தவுடனேயே என்ன சொன்னார்? “என் குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஒருவரைத் தலைமையமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுத்ததைக் குறித்து நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால், இந்திரா காந்தி அனுபவம் இல்லாதவர், கொஞ்சம் பலவினம் உள்ளவர். அதனால் மற்றவர்கள் ஒத்துழைத்தால் நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும்” என்று சொல்லவில்லையா? அப்படியிருக்க கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் ஏன் இவ்வளவு தூரம் ஆத்திரப் படவேண்டும்? நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் நடக்கக் கூடிய நிர்வாகம் எவ்விதம் செவ்வனே நடைபெறுகிறது என்பதைக் காத்திருந்து பார்க்கவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர வேறு எந்த விதமாகவும் குறை கூறவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் என்பதற்காக அவர் மீது அத்தகைய குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது சரியல்ல என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பல திட்டங்களின் பேரால் பல கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொட்டியும் நம் நாட்டிலே உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் தன்னிறைவு பெருதது ஏன் என்பது ஆராயவேண்டியதொன்றாகும். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தும் உணவு உற்பத்தி நம் நாட்டுக்கு ஏன் போதவில்லை என்பது எல்லோரும் சிந்திக்க வேண்டியதும் அரசாங்கத்தாரும் ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுபிடிக்க வேண்டியதுமாகும். ஆண்டுதோறும் பருவ மழை தவறுகிற காரணத்தால் மின்சார வெட்டு வருகிறது. விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் தேட வேண்டும். பரிகாரத்திற்குரிய முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அனால் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்துவது திட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அதைத் துரிதப்படுத்தினால்தான் அடுத்தாவது மின்சார வெட்டு வராமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக, நெல் கொள்முதல்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மதுரை மாவட்டத்தில் நெல் கொள்முதல் லெவி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் அது நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்பது நிலச்சுவான்தார் களுக்குத் தெரியாது. ஒரு ஏக்கருக்கு எந்த அளவுக்கு

29th January 1966] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

நிர்ணயிக்கலாமோ அதைவிட அதிகமாக நிர்ணயித்தால் எவ்வாறு கொடுக்க முடியும்? ஒரிடத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 30 மூட்டை விளையலாம். இன்னொரு இடத்தில் 5 மூட்டை ஆகலாம். இரண்டு இடத்தையும் ஒரேமாதிரியாக பாவித்து ஏக்கரோஜ் அடிப்படையில் நிர்ணயித்தால் எப்படிக்க கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். கொள்முதல் அளவை நிர்ணயம் செய்யும்போது அதிகாரிகள், உழவர் பெருங்குடி மக்களின் பிரதிநிதிகளை கலந்துகொண்டு நிர்ணயம் செய்வதில்லை. பாதுகாப்புக்காக கமிட்டி பேர்ட்டிருக்கிறோம். அதுபோல லெவியை நிர்ணயம் செய்வதற்காகவும் ஏன் ஆங்காங்கே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து நிர்ணயம் செய்யக் கூடாது? எவ்விதம் லெவி போடலாம் என்பதை கலந்து ஆலோசித்து தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே இந்த மாதிரியாக ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு மிராசுதாரர்களையும் கலந்து கொண்டு இதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதாக மாவட்ட கலெக்டர் களுக்கு ஆணையிடுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன்மீட்டும் அல்ல. ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள நிலச் சுவாஸ்தார்கள் எந்தவிதமான லெவி கொடுக்கவேண்டுமோ அதே முறையில்தான் கிணற்றில் கவலையேற்றம் போட்டு இறைத்துப் பாசனம் செய்கிறவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் இந்த விவசாயிகளின் பாடு பெரும்பாடாகப் போய்விடும்.

அடுத்தபடியாக, பாகிஸ்தான் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டவுடனே நமது நாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு குடிமகனும், எதிரியைத் தொலைக்க வேண்டும், எதிரியை விரட்டியாக வேண்டும் என்ற லட்சியத்துடன் கட்சிக் கருத்துக்கள், கட்சி மாறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட எல்லாவகையிலும் ஒத்துழைத்தார்கள். அரசாங்கத்துடன் எந்த எந்த வகைகளில் எல்லாம் ஒத்துழைக்க முடியுமோ அந்த அந்த வகைகளில் எல்லாம் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். பல கட்சிக்காரர்கள், மாணவர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். இந்தவிதமான ஒரு ஒற்றுமை உணர்ச்சி இன்று நிலவி வருவதற்குக் காரணம் நாட்டிற்கு ஆபத்து ஏற்பட்டிருப்பதுதான். இதை உணராமல் இதையே தீர்த்தாமான ஒற்றுமை என்பதாக ஆளும் கட்சியினரும், அரசாங்கமும் நினைத்துவிடுவது பெருந் தவறாகும். கட்சி வேறுபாடுகள், கொள்கை வேறுபாடுகள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மொழிப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட கொந்தளிப்பை மறந்து விட்டார்கள் போலும். மொழிப் பிரச்சனை இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. மொழிப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணும் வரையில் போராட்டம் தமிழகத்தில் இருந்துதான் தீரும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய தாய்மொழிக்கு ஆபத்து நீங்கும் வரையில் ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் தன்னுடைய இரத்தத்தைச் சிந்தத் தயாராய் இருக்கிறான். நமக்கு வேண்டியது தாய்மொழிதான். தாய்மொழி ஒன்று—அது நமக்குத் தமிழ். அடுத்தாற்போல உலக மொழி

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [29th January 1966]

யாகிய ஆங்கிலம்—இணைப்பு மொழி. இந்த இரண்டு மொழிகள் மட்டும் போதும்—மும்மொழி திட்டம் என்பது சரியல்ல. எதற்காக இன்னொரு இந்தி மொழியை இங்குள்ளவர்கள் கற்க நிர்ப்பந்திக்கப்படவேண்டும்?

கடைசியாக, ஒன்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வருகிறது, வருகிறது 1967 தேர்தல் என்று ஆளும் கட்சி இன்றைய தினம் தீவிரமாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறது. இப்போதே பிரசாரத்தில் இறங்கிவிட்டது. எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் என்ன செய்வது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திடம் ஆயுதம் இருக்கிறது. என்ன ஆயுதம்? டி.ஐ.ஆர்.-தான். டி.ஐ.ஆ. ஆயுதம் இருக்கிறதே அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் ஆளுங்கட்சியார் பயன்படுத்தலாம். நேர்மையான தேர்தல் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் நான் ஒன்று சொல்கிறேன். அதை O.I.R. ஐ ரத்து செய்துவிட்டுத் தேர்தலை நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன்.

அவர் தம்முடைய உரையின் ஆரம்பத்திலேயே காலஞ்சென்ற பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரியின் பணியைச் சிறப்பாகப் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். டாக்டர் நாசர் நகரில் அவர்கள் ஆற்றிய பணி சரித்திரத்தில் இடம் பெற்றுவிட்டது. உலகம் எவ்வளவு சிக்கலான பிரச்சனைகளையும் கூடப் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற நியதியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. காலஞ்சென்ற பிரதமர் ஜனநாயகத் தத்துவத்தை நிலைநாட்டிய பெரு முயற்சி உலகத்திற்கே ஒரு கவர்ச்சியுடையதாக ஆகிவிட்டது. ஜனநாயகத் தத்துவம் ஜவஹர்லால்ஜி காலத்தில் இருந்தே ஒளிவிட்டு வர, லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் காலத்தில் பின்னும் ஒளிசிறக்க -யுத்தமின்றி, இரத்தமின்றி, வியர்வை மூலமாக மிகப் பெரிய மாறுதலை உண்டு பண்ணி உலகத்தை எல்லாம் கவர்ந்திருப்பது நம்மால் உணரமுடிகிறது.

சமீபத்தில் தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிற பிரதமர் முடிவு இன்று உலகில் ஜனநாயகத்தில் மோகத்தை உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. சில எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடத்திலே ஏமாற்றத்தை—ஒராண்டுக்குப் பின் நடக்கக் கூடிய முடிவை எண்ணி கலக்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் கவனம் செலுத்தி இருப்பது தேசத்தின் உணவுப் பிரச்சனை. தேசத்தின் உணவுப் பிரச்சனை ஒரு புறம் இருக்க இந்த ராஜ்ய சர்க்காரும், ராஜ்ய மக்களும் எந்த அளவிற்கு தங்களை பாதிக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சினையில் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்பதை சவில்தாரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலே மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பசி, உலகத்திலே இருக்கக்கூடிய பசியோடு தொடர்பு கொண்டதுதான். உலகத்திலே கடந்த பதினைந்து

29th January 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

ஆண்டுகாலமாக ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வளர்ச்சியைப் பற்றி பொருளாதார துணுக்க அறிஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த 15 ஆண்டு காலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வருஷம் ஒன்றுக்கு 19.6 சதவிகிதம் உணவுப் பொருள் அதிகமாக உலகத்திலே உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருந்தும் கூட உலகில் இன்று வரையில் 4.6 சதவிகிதம் பற்றாக்குறை இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

இந்தியா தேசமும் அதற்கு விதி விலக்கல்ல. நம்முடைய கோத்திலே ஏற்பட்டு இருக்கிற பற்றாக்குறை 3.35 சதவிகிதம். இந்த 3.36 சதவிகிதம் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு இருக்கக்கூடிய இந்த தேசத்திலே நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பாரக்கும் பொழுது, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து, இரண்டாவது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திள்ளாகவே ஏறக்குறைய 50 லட்சம் டன் அதிகமாக பெருக்கியிருந்தும் கூட, நமக்கும் பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. வருகிற நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏறக்குறைய 75 கோடி ரூபாயால் 30 சதவிகிதம் விவசாயத்திற்காகவே செலவு செய்யப் படப் போவதால் உணவுப் பொருளின் உற்பத்தி பெருகும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் இவைகளின் தரப்பிலே உள்ளவர்கள் உற்பத்தியிலே எப்படி ஆர்வம் காட்டுகிறார்களோ அதைப் பொறுத்திருக்கின்ற வெற்றி பெறமுடியும். சம்பந்திலே வேறு சில ராஜ்யங்களிலே இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பிலே இருக்கின்ற கமிஷனரை, முழு நேர விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரியாக ஏன் மாற்றிவிடக் கூடாது என்ற சிந்தனை எழுந்திருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரை விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரியாக மாற்றிவிடுவதால் மட்டும் நல்ல அபிவிருத்தியைக் காண முடியுமா அல்லது இந்த விவசாயத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற பல கோடி ரூபாய் மூலம் எப்படி அபிவிருத்தியைக் காணமுடியும், இலக்கை நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்த்து பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பின் அடிப்படையிலே என்ன என்ன மாறுதல்கள் தேவை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சிந்திப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்றே கருதுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாகக் கடன்கள் கொடுக்கிறோம். இன்றைய தினம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் அவர்களுக்கு முறையாகப் போய்ச் சேருவதில்லை. பள்ளம் விழுக்கிறது. இடையிடையே அங்கங்கே சலுபிப் போய்விடுகிறது. இது மட்டுமல்ல. கடன் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. எத்தனையோ—புரதீஜர்ஸ்—நடைமுறைகளைக் கடந்து அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. அவர்களுக்குத் தேவையான காலத்தில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அடுத்த ஆண்டிலேயிருந்து அவர்களுக்குத் தேவையான உரமும் வந்துவிடும் என்று சொல்லப்பட்டாலும்கூட, இந்த ஆண்டு இருக்கக்கூடிய நிலைமை பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. திருச்செந்தூர் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில்—நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய வரையிலே—அங்கே உள்ள விவசாயிகள் உரத்திற்காகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். விவசாயி

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [29th January 1966]

கூறியும் உரத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்ற ஆர்வம் இருந்தபோதிலும், தேவையான உரத்தில் ஒரு பகுதிகூட அவர் கவனக்குக் கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த நிலை திருநெல்வேலி ஜில்லா முழுமைக்கும் பொருந்தும். விவசாயிகள் உணவு உற்பத்திக்காகப் பாடுபடக்கூடிய நேரத்திலே, 'தண்ணீர் தண்டத் தீர்வை' என்ற வார்த்தைக்கே இடமில்லாமல் செய்யவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். கடந்த பல வருஷங்களாக திருநெல்வேலி மாவட்ட விவசாயிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை கணிசமாக இருக்கிறது என்றாலும்கூட, கார் பயிருக்கும், அட்வான்ஸ்கார் பயிருக்கும் தண்டத் தீர்வை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணி ஒரு ரேட் தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. பிசாண காலத்திலே, மழை காலத்திலே புன்செய் நிலத்தில் நஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடிய இடங்களிலே ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு ரேட் வசூல் செய்யும். நியதி இருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் வருவாயைக் கருதி இந்த நிலைமை இருந்தாலும் கூட, இப்போழுது இருக்கிற காலத்தை, நிலைமையை அனுசரித்து அதையெல்லாம் மாற்றியமைத்து தண்ணீர் தண்டத் தீர்வையே நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல சர்சார்ஜ் 25 சதவிகிதம் வசூலிக்க வேண்டுமென்பது இந்த ராஜ்யம் முழுமைக்கும் பொதுவாக இருக்கிறது. மணிமுத்தாறு திட்டத்தைப் போதுத்தவரையில், மணிமுத்தாறு அபிவிருத்தித் தீர்வையையும் இந்த ஆண்டிலே வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமாக முயற்சி செய்கிறது. இப்போழுதுதான் அங்கேயுள்ள வர்கள் ஓரளவுக்கு தண்ணீரையும், மழைத் தண்ணீரையும் பயன்படுத்தி விவசாயம் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்னும் தாமதமாக இந்தத் தீர்வையை வசூலிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில், இந்த பெட்டர்மெண்ட் டாக்சை ஒத்திப்போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் ஒரு அசைவ இந்திய செமினாளுக்குச் சென்றிருந்தபோது குஜராத் மாநிலத்தின் பல பகுதிகளையும் சுற்றி வரக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த மாநிலத்திலே (எல்லாம் பணப் பயிர்கள்—கேஷ் கிராப்ஸ்—இருக்கின்றன) ஜில்லா மட்டத்திலே, தாலுகா மட்டத்திலே, பிளாக் மட்டத்திலே உற்பத்தி செய்ததை மார்க்கட் செய்வதற்கு போக்குவரத்து இதர வசதிகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் சௌகரியமாகச் செய்துகொடுக்கப் படுகின்றன. மேலும், ஜில்லா பாங்குகள் தாராளமாக பண உதவி அளிக்கின்றன. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம் அந்த அரசாங்கத்தோடு இந்த விஷயமாகத் தொடர்புகொண்டு மார்க்கெட்டிங் ஒப்பெஸிலிட்டிஸ் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தவிர மற்றொன்றும் என்னைக் கவரந்தது. அங்கே பல நீரோடைகள் இருக்கின்றன. அந்த நீரோடைகளில் எல்லாம் வருடத்தில் மூன்று மாதங்களுக்கு தண்ணீர் இருக்கும். நம் ராஜ்யத்திலும் அதைப்போல் உண்டு. நீரோடைகளும் வேறு பல சிறீரோடைகளும் இருக்கின்றன. தண்ணீர் இல்லாமல் வறண்டு போய் இருக்கின்றன. நாம் நினைக்கிறோம், அரசாங்கமும் நினைக்கிறது அந்தத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தமுடியாதது என்று. ஆனால் அந்த அரசாங்கத்தைப்

29th January 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

பொறுத்தமட்டில் அவசியமில்லாமல் தேங்கியிருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம் தாராளமாகப் பயன்படுத்த, நன்செய் பயிருக்கு அல்ல, காய்கறித் தோட்டங்களுக்காக, அனுமதியளிக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கமும் இதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு தினமும் 122 லட்சம் யூனிட்கள் மின்சாரம் தேவைப் படுகிறது. ஆனால் இருப்பது 74 லட்சம் யூனிட்கள், மைசூர் அரசாங்கத்திடமிருந்து பெறுவது 22 லட்சம் யூனிட்கள். ஆகவே பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்யும். மின்சாரம் வழங்குவதில், நன்செய் நிலங்களுக்கு இல்லாவிட்டாலும், சிறிய அளவிலே உள்ள புன்செய் நிலங்களுக்கெல்லாம் இரவு காலங்களிலே மின்சாரம் வழங்குவதில் இருக்கக்கூடிய சிரமங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். வள்ளியூர் பகுதியிலிருந்து எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்களின் படி, இரவு நேரத்திலே ஃபியூஸ் எடுப்பதற்காகவோ அல்லது வேறு விதமாக ஆப்பரேட் செய்வதற்காகவோ சிறிய அதிகாரிகள் வருகிறார்கள். அவர்கள் அப்படி இரவு நேரங்களில் ஃபியூஸ் எடுக்கும்பொழுது இயந்திரங்கள் கெட்டுவிடுகின்றன. ஒரே நாளில் ஆறு இயந்திரங்கள் கெட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமீபத்திலே நமது தொழிலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு போய்வந்து அங்கேயுள்ள கவர்ச்சிகரமான விஷயங்களைப்பற்றி எல்லாம் தெரிவித்தார்கள். சிக்கன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கின்ற நாம், ஒரே இடத்தில், ஒரே தொழிற்சாலையில் வீடு கட்டிமுடிப்பதற்கு வேண்டிய கருவிகள் எல்லாவற்றையும் தயாரிக்கக்கூடிய முறையில் தொழிற்சாலைகள் வெளிநாடுகளில் இருக்கின்றன. ஆனால் நமது நாட்டில் இல்லை. தனியார் துறையிலாவது, சர்க்கார் துறையிலாவது ராஜ்ய அரசாங்கம் அதுபோன்ற ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம் என்பதிலே கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர நான் வெளிநாடுகள் சென்று வந்த சில என்ஜினியர்களுடன் நான் பேசிக்கொண்டிருந்த பொழுது, ஹைவேஸ் துறை சம்பந்தப்பட்ட சில மாறுதல்களைப் பற்றி, அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அங்கே எல்லாம் பாலங்கள் கட்டுவது என்றால் அதற்கான டிசைசனை அரசாங்கம் தயாரிப்பதில்லை. அரசாங்க என்ஜினியர்கள் தயாரிப்பதில்லை. சிறந்த பெரிய காண்ட்ராக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பலவிதமான டிசைன்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அரசாங்கத்திற்கு எந்த டிசைன் வேண்டுமோ அதைத் தெரிவித்து விட்டால் அவர்கள் அந்த டிசைனிலே அந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடித்தால் 20 வருஷம் கியாரண்டியுடன், அவ்வப்பொழுது காண்ட்ராக்டர்களே பழுது பார்த்துக்கொடுக்கக்கூடிய நிபந்தனையுடன் வேலையை முடித்துத் தருவார்கள். இதேமாதிரித்தான் ரோடுகளும் போடப்படுகின்றன. இந்த முறையை நம்முடைய அரசாங்கமும் பரீக்ஷித்துப் பார்த்து பரீக்ஷார்த்தமாக சில இடங்களிலேனும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [29th January 1966]

மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கெல்லாம் விலை ஏற்றத்தை கருத்தில் கொண்டு, ஊதியத்தை கோரிக்கை வருவதற்கு முன்பே உயர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கமும் சிப்பந்திகளுக்கு ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக ஜில்லா போர்டு எம்ப்ளாயிஸினுடைய “இண்டக்ரேஷன் ஆப் சர்வீஸ்” இன்னும் பூர்த்தியாகாமல் இருக்கிறது, அதேபோல் முனிசிபல் எம்ப்ளாயிஸினுடைய பென்ஷன் பொறுத்த வரையிலும் இன்னும் முடிவெடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. சாதாரண சிப்பந்திகள், பியூன்கள், சிறு உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கக்கூடிய படியின் அளவு கூட பழைய கால அளவை அனுசரித்து இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. காலநிலையை அனுசரித்து படித் தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே திருச்செந்தூர் தாலுகாவிலே அமைக்கப் பட்டிருக்கிற கூட்டுறவு மில் இந்த தேசத்திற்கு மட்டுமல்லாது உலகத்திற்கே ஒரு உதாரமாக அமைந்திருக்கிறது. அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள 12 கூட்டுறவு மில்களிலே 6,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் எல்லாம் பங்காளிகளாக இருக்கும் ஒரே மில் எனது திருச்செந்தூர் பகுதி நாசரத்தில் இயங்கி வருகிறது. எல்லாக் கூட்டுறவு மில்களையும் இந்த மாதிரிச் செய்து இந்த அரசாங்கம் சோஷலிச வழியை வகுத்து விட வேண்டும். தொழிலாளர்கள் கொடுக்கிற பணம் ஓரளவு இருந்தாலும் கூட, ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நிதி பெற்று, ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் பங்குத் தொகை கடனாக ரூ. 500, 1,000 என்று கொடுத்து, இந்தத் துறையிலும் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யம் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். இதே போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் நம்முடைய ராஜ்ய அரசாங்கம் மேலும், மேலும் நல்ல பல வழிகளை வகுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை நாங்கள் ஏற்க முடியாமல், எங்களுடைய வருத்தத்தையும், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே காணப்படாத சில சில விஷயங்களைப் பற்றியும் இங்கே சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை இருக்கின்ற நிலைமைகளை எல்லாம், இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிகளையும், கொள்கைகளையும் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே காணலாம் என்ற ஆவலோடு வந்தவன் நான். ஆனால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக, பல குறைபாடுகளை இந்த கவர்னர் உரையிலே காண்கிறேன். அவர்கள் உரையிலே நம்முடைய பாரதப் பிரதமரின் மறைவு குறித்தும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே அவர்கள் கூறியதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அவர்கள் சிறந்த

29th January 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உத்தமராக வாழ்ந்தார்; சிறந்த ராஜதந்திரியாக வாழ்ந்தார்; சிறந்த அரசியல்வாதியாக வாழ்ந்தார்; இது அவர் இறந்த பிறகு உள்ள அவருடைய குடும்ப நிலையைப் பார்த்தாலே தெரியும். குத்துவதற்குத் தனக்கென்று குடிசை கூட, சிறு வீடு கூட இல்லாமல் ஒரு பாரதப் பிரதமர் வாழ்க்கை நடத்தினார் என்றால் அதை நம்முடைய நாட்டு மந்திரிகளும், அரசியல்வாதிகளும் உணர்ந்து அந்தப் பண்பாட்டோடு நடந்து கொள்ள முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாஸ்திரி அவர்கள் இங்கே இருக்கின்ற மந்திரிகளைப் போல் அல்ல; அவர் சிறந்த ராஜதந்திரியாக இருந்தார். எதிர்க்கட்சிகள் கூறுகின்ற நியாயமான புகார்கள் எல்லாம் கேட்டறிவதில் எப்போதுமே ஆவலாக இருந்தார். திரு. டி.டி.கே. அவர்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சிகள் கொடுத்த விண்ணப்பத்தை, 'நான் நிதிபதியைக் கொண்டுதான் பரிசீலிக்கச் செய்வேனே தவிர, நானே முடிவு கூறமாட்டேன்' என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்குப் பண்பு இருந்தது. அதை இங்கே இருக்கின்ற மந்திரிகளும் மற்றவர்களும் கருதிப் பார்க்கவேண்டும். சாஸ்திரி அவர்கள் பதவியேற்ற காலத்திலே இந்த நாட்டிலே பல தகராறுகள் இருந்தன. மாநிலத்திற்கு மாநிலம் தகராறு, மொழித் தகராறு, எல்லைத் தகராறு, நீர்த் தகராறு என்று பல தகராறுகள் இருந்தன. ஆனால் அந்நியன் படையெடுக்கிறான் என்று சொன்ன நேரத்தில் எல்லாத் தகராறுகளையும் மறந்து, சாஸ்திரி அவர்கள் பின்னால் நின்றோம். அவர்கள் காங்கிரஸின் தலைவராக மட்டுமல்ல, இந்திய நாட்டினுடைய தலைவராக, 44 கோடி மக்களைத் தன்னிடத்தில் அடக்கிக் கொண்டு செல்லுகின்ற தலைவராகத்தான் வாழ்ந்து காட்டினார் என்பதற்கு இதைவிட வேறு ஒரு உதாரணம் சொல்ல முடியாது.

பாகிஸ்தான் இந்தியாவின் பேரிலே படையெடுக்கத் துவங்கிய பிறகு, இந்தியா வெற்றி நடை போட்டுக் கொண்டிருந்த சமயத்தில், ஆளுங் கட்சியைப் பற்றி வானளாவப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் தேர்தலை நடத்தி காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றுவிட வேண்டுமென்று கனவு கண்டது. அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரே தேர்தலை ஓராண்டுக்கு முன்பாகவே நடத்தி விட வேண்டுமென்று பேசினார். ஆனால் சாஸ்திரி அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொண்டார்களா? அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கட்சியின் தலைவராக மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டின் தலைவராகவும் இருந்தார். எதிர்க்கட்சியின் பிரதிநிதியாகவும் இருந்தார். அவர்கள் "இந்த சமயத்தில் கட்சியின் நலனைப் பார்க்க மாட்டேன்; தேர்தலை முன்னதாக நடத்த ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன்" என்று கூறினார்கள். அவருடைய சாதாரியத்தை மதிக்கிறோம். அவர் தற்போது நம்மிடையே இல்லை. ஆனால் அவர் விட்டுச் சென்ற கொள்கைகளை நாம் புரிந்து அதன்படி நடக்கவேண்டும். அவருடைய கொள்கைகளை இங்கிருக்கின்ற மந்திரிகள் சிரமேற் கொண்டு நடக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1963]

பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே உள்ள தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காகத் தன்னுடைய உயிரையே கொடுத்த சாஸ்திரி அவர்களை அவர்களுடைய சேவையை மனமாரப் பாரட்டுகிறேன். அதற்கு அடுத்தபடியாக செய்ய வேண்டிய வேலைகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை பல குறைகள் இருக்கின்றன. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்து இருக்கின்ற குறைபாடுகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவார்கள், கோடிட்டுக் காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இந்தி மொழி பற்றி இன்னும் ஆளும் சர்க்கார் தக்க முடிவு எடுக்கவில்லை. வரப் போகின்ற தேர்தலில் யார்யார் எங்கு எங்கு அபேட்சகர், யார் இந்த நாட்டை ஆளப் போகிறார்கள், யார் யார் என்னென்ன பதவி வகிக்கப் போகிறார்கள் என்பது பற்றியெல்லாம் மக்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சமயத்திலே மொழிச் சிக்கலை, மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இதைப் பற்றி ஏதாவது கோடிட்டுக் காட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான தமிழ் மக்களும், தமிழ் மாணவர் சமுதாயமும் இந்தப் பிரச்சினை பற்றி அக்கறை செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே இதைப் பற்றி ஒன்றுமே குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தி மொழிப் பிரச்சினை சாதாரணமானது அல்ல. இதற்காகப் பல உயிர்களைத் தமிழகம் தந்திருக்கிறது. பல்லாயிரக் கணக்கானோர் இதற்காகச் சிறைச்சாலையிலே வாடித் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இப்போது பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலே இருந்த தகராறு தீர்ந்த பிறகாவது இந்தி மொழிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயலக் கூடாதா? நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் டில்லிக்குச் சென்றிருந்த சமயத்தில், 'புதிதாக வருகின்ற பிரதமரை உருவாக்கக் கூடிய சக்தி படைத்தவர்கள்' என்று பாராட்டப் பட்டார்கள். அவர்களுடைய சகாவாக இருக்கிற திரு. காமராஜ் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்துதான் அகில இந்தியப் பிரதமரைக் கணிக்கக் கூடிய அளவுக்குப் பலம் பொருந்தியவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் பார்த்தேன். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன்—'நிங்கள் உங்களுடைய நேர்மையையும், நியாயத்தையும் இந்த மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பதிலே காட்டுங்கள்'. அகில இந்தியாவின் ஒரே மொழி, ஆட்சி மொழி, இந்தி மொழிதான் என்று புதிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தவுடன் கூறியிருக்கிறார்கள். சாஸ்திரி அவர்கள் எட்டு, ஒன்பது மாத காலமாக இந்தி மொழி பற்றிச் சொல்லாததை இந்திரா காந்தி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். 'இந்தி ஆட்சி மொழி' என்பதை அமல் படுத்த வேண்டுமென்று பேசுகிறார்கள். நாங்கள் எப்படி உங்களுடைய அரசாங்கத்தை நம்புவது? ஆகவே, இந்தி மொழி பிரச்சினை யில் இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய நிலைமையைச் சரியாகச் சொல்லவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

29th January 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அடுத்தபடியாக, தேர்தல் வர இருக்கிறது. 'டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா' ரூலை வைத்துக் கொண்டேதான் தேர்தலை நடத்துவோம் என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். இது பஞ்சாயத்துத் தேர்தலா அல்லது முனிசிபாலிடி தேர்தலா? சட்டமன்ற, பாராளுமன்றத் தேர்தல் இது. 'பாகிஸ்தான் போரில் சாம்ப் பகுதியில் தோல்வி கண்டார்கள்' என்று இங்கு நான் பேசினால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது; வெளியிலே பேசினால் டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூலைப் பிரயோகிப்பார்கள். 'பாகிஸ்தான்காரனை விட சிதைக்காரன் கெட்டவனா? அவனுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தினால் என்ன' என்று இங்கே பேசினால் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. வெளியிலே ஒரு கம்யூனிஸ்ட் அப்படிப் பேசினால் உள்ளே தள்ளி விடுவார்கள். டிஃபென்ஸ் ஆஃப் இந்தியா ரூலுக்கும் பேச்சுரிமைக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது. மொட்டைத் தலைக்கும், முழங்காலுக்கும் முடிச்சப் போட்ட கதையாகத்தான் அது இருக்கிறது.

தேர்தலும் நடக்கட்டும். டி.ஐ.ஆர்.-ம் இருக்கட்டும் என்பது நம் முதலமைச்சர் அவர்களின் வீரதம். இது பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்பது போலிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் ஆட்சி பீடத்திலிருந்து இறங்கவே கூடாது என்று நினைக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ளவர்கள், பாராளுமன்றத்தில் இருப்பவர்களானாலும் சரி, மாநில சட்டசபைகளில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, 'இவர்கள் செய்யக் கூடாத காரியத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் அதனால் சாம்ப் பகுதியில் பின்னடைந்து இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னால் காங்கிரசுக்கு ஆதரவு கிடைக்காது; ஆகவே, டி.ஐ.ஆர். மோழிச் சிக்கலில் டி.ஐ.ஆர்.ஐ அமைச்சர்கள் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். பிரதமரை உண்டாக்கும் சக்தி இருக்குமானால், இந்திரா அம்மையார்தான் பிரதமராக இருக்கவேண்டும் என்று நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், தலைவர் காமராஜ் அவர்களும் சொல்லி செயல்படுத்தியிருக்கிற சக்தி உமையாக இருக்குமானால், தயவு செய்து 17-வது சாப்டரை அரசியல் சட்டத்திலிருந்து நீக்குங்கள். அகில இந்தியாவிற்கும் அரசாங்க மொழியாக ஆங்கிலம் மட்டும் தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுங்கள். அது உங்களால் முடியவில்லை என்றால் ஆங்கிலமும் இருக்கட்டும், இந்தியும் இருக்கட்டும் என்றாவது சொல்லுங்கள். இதைச் செய்யாவிட்டால், எதிர்பாராதவர்கள், தேர்தல் வரத்தான் போகிறது, அதைப் பற்றிச் சொல்லத்தான் போகிறோம். மக்கள் முடிவு கூறத்தான் போகிறார்கள்.

சேலம் இரும்பாலை, ஹொகனக்கல் ப்ராஜெக்ட், கல்பாக்கம் அணை மின்சார நிலையம் இவை பற்றி உரையில் ஒன்றும் காணோம். பலர் கவர்னர் பெருமான் உரையில் பேசினார்கள், பல தடவை பேசினார்கள். மந்திரிகள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள் சேலம் இரும்பாலை வருமென்று, என்கே வந்தது? இங்கே உரையில் காணோம். ஆக, சேலம் இரும்பாலை, ஹொகனக்கல் திட்டம்,

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [29th January 1965]

கல்பாக்கம் அணு மின்சார நிலையம் போன்ற திட்டங்களை எல்லாம் மக்கள் மனதில் இருந்து முடி மறைப்பதால் மக்களுடைய எண்ணங்களை, மக்களுடைய விருப்பங்களை இங்கிருந்து எடுத்து விட முடியாது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (மீணி அடிக்கப்பட்டது.) இந்த அளவோடு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. இரா. நாராயணன் : கனம் சட்டமன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் மீது நானும் என் கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப் படுகிறேன். நம் அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகளுக்காக பம்பு செட்ஸ், மோட்டார் செட்ஸ் போன்றவை வாங்கக் கடன் உதவிகள் வழங்கப்படுகிறது, எனது வேப்பூர் வட்டாரத்தில் விவசாயிகளுக்கு மோட்டார் செட்ஸ் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டு, 16 மோட்டார் பம்பு செட்ஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த பம்பு செட்ஸ் வழங்கி ஒரு வருடமாகி விட்டது. விவசாயிகள் அதற்குள்ள கடை அடுத்த மாதத்திற்குள் கொடுக்க வேண்டும். வட்டியையும் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களுடைய நிலத்தில் அந்த பம்பு செட்ஸ் வைத்து இறைக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டும். அரசாங்கம் திட்டங்கள் தீட்டி விடலாம். அல்லது கடன் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் சிரமங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அப்படி சிரமங்கள் இருந்தால் நீக்கப்பட வேண்டும். இதுபற்றி நான் பல தடவை கலெக்டரிடம் சொல்லியும், கலெக்டர் எலெக்ட்ரிசிடி டிப்பார்ட்மென்ட்டும் சொல்லியும் நாளாது வரையில் பம்பு செட்ஸுக்கு ஏற்ற வகையில் வேலை செய்து தரப் படவில்லை. அரியலூரில் கூட ப்ளாக்கில் நான் சென்று பார்த்தேன். அங்கு 24 பம்பு செட்கள் இன்றும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படியிருந்தால் எப்படி விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யமுடியும் என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முன்பு பேசிய அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மக்கள் தங்கப் பத்திரத்திற்கு விரும்பிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று. கடந்த திருவண்ணாமலை தீபத்திற்கு எங்கள் பகுதியில் இருந்து திருவண்ணாமலைக்கு மாடு வாங்கச் சென்ற ஒருவர் பணத்தை, மழை பெய்த காரணத்திற்காக இன்னொருவரிடம் கொடுத்து விட்டு ஒரு கடைக்குச் சென்றிருந்த போது அங்கே இருந்த ஸ்பெஷல் போலீஸ்காரர்கள் அவரைச் சந்தேகப்பட்டு பாக்கெட்டிலிருந்து நோட்டுகளை எடுத்து, இதில் எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், ஒருவர் என்னிடம் இதைக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார், எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் எங்கள் ஊர் பார்ட்டி என்றும் சொன்னார். உடனே அவரை லாரியில் ஏற்றிச் சென்று இரண்டு நாட்கள் ஸ்டேஷனில் வைத்திருந்தார்கள். மறுநாள் இரவு நேரத்தில் அவரை விடுதலை செய்து கூட வந்தவரை அழைத்து வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள் போலீஸ்காரர்கள். பார்ட்டி வந்து தேடிப் பார்த்துவிட்டு ஆள் இல்லை என்று ஊர் திரும்பி

29th January 1966] [திரு. இரா. நாராயணன்]

விட்டார். போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொல்லவில்லை. போலீஸ் காரர்கள் என்ன செய்தார்கள்? அதில் கொஞ்சம் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்தப் பணம் கீழே கிடந்ததாக ரிக்கார்ட் செய்து தாலுகா ஆபீஸுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். உடனே என்னிடம் புகார் வந்தது. நான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு ட்ரங்க் கால் போட்டுக் கேட்டேன். பார்ட்டியை வரவழையுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த ஆளை அனுப்பி யிருந்தேன். நான்கு நாட்கள் ஆகியும் பார்ட்டி வரவில்லை. உடனே நான் திருவண்ணாமலை சென்றேன். அங்குள்ள ஆர்.டி.ஓ.-வும், தாசில்தாரும் சொல்கிறார்கள், தங்கப் பத்திரம் வாங்கிக் கொள்ளுங்களேன், என்று. பணம் கீழே கிடந்ததுதானே ஏன் பத்திரம் வாங்கக் கூடாது என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அந்தப் பணம் விவசாயி யின் பணம். மாடு வாங்கக் கொண்டு சென்ற பணம். போலீஸ் காரர்கள் தவறுதலாகக் குறிப்பிட்டு விருத்தாசலம் தாலுகாவில் இருப்பவர், பணத்தைப் பெறவேண்டியவர் தங்கப் பத்திரம் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டிய காரணம் என்ன? அங்குள்ள அதிகாரிகள் வற்புறுத்தாமல் இருக்கிறார்களா? இதை அரசாங்கம் உணர்ந்ததா? பிறகு நான்கு கிராமம் கொடுத்து விட்டு அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்திருக்கிறான் முருகையன் என்ற அந்த பார்ட்டி, நாட்டிலுள்ள மக்கள் தங்கள் விருப்பத்திற் கிணங்க வாரி வாரி வழங்குகிறார்கள் தங்கப் பத்திரத்திற்காக என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், பள்ளக்கில் இன்று என்ன வேலை நடக்கிறது என்றால் தங்கப் பத்திர வேலேதான் நடக்கிறது. அதிலும் எப்படித் தங்கப் பத்திரம் வாங்குகிறார்கள் என்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போகிறார்கள், இவ்வளவு பத்திரம் வாங்கவேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்து பிரசிடென்டையும் வற்புறுத்துகிறார்கள். நான் கூட ஒரு பத்திரத்திற்குக் கொடுத்தேன். மற்ற ஒருவரிடம் கேட்ட போது என்னிடம் பணம் இல்லையென்று சொன்னபோது ஒரு லேன் போடு என்று சொன்னார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். அரியலூரில் நல்ல ரெட்டியார் என்ற ஒருவர் தங்கப் பத்திரத்திற்குப் பணம் கொடுத்தார் அன்றிரவு 430 ரூபாய்க்கு உரம் போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக் கொடுத்ததில் 110 ரூபாய்க்குத் தங்கப் பத்திரம் வாங்கியிருக்கிறார். அரசாங்கத் திவிருந்து இதை வற்புறுத்தவில்லையா? மக்கள் எப்படிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை உணர வேண்டும். அம்மையார் அவர்கள், கிராவிட முன்னேற்றக் கழத்தினர் வாழ்த்தவும் இல்லை, போற்றவும் இல்லை, போதாக்குறையாகப் பேசுகிறார்கள் என்கிற சொன்னார்கள். இதை உதாரணத்திற்காகச் சொல்லிக் கொண்டேன். நம் நாட்டில் மின்சாரத்தை எந்த அளவில் போட்டு வருகிறார்கள், அவர்கள் எப்படி வேலை செய்கிறார்கள் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். இன்று பேப்பரில் கூடப் பார்த்தேன். கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் பட்டா வழங்கினார்கள் என்று. தினத்தந்தியில் பார்த்தேன். எனது வட்டாரத்தில் நான்கு பேர்கள், ஹரிஜனங்கள், தரிசு நிலத்தை அடமானம் செய்து தாவேண்டு

[திரு. இரா. நாராயணன்] [29th January 1966]

மென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷமாகிறது. இரண்டு பேர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொடுத்தார்கள் பத்து நாட்களுக்கு முன். ஒரு பார்ட்டியின் நிலத்தின் ஓரமாக அநேக மரங்கள் இருக்கின்றன. அவை பழம் தரும் மரங்களும் அல்ல, தோப்பும் அல்ல. அங்குள்ள தாசில்தார் என்ன எழுதுகிறார்கள் என்றால் மரங்கள் அடர்ந்து இருக்கிறது, ஆகவே பட்டா செய்ய முடியாது என்று தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். நிலத்தைச் சும்மா வைத்திருக்கக் கூடாது, காய்கறித் தோட்டமாவது போட வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறபோது நில அடமானம் செய்வதில் ஏன் இப்படிக் காலதாமதமாகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனித்ததா என்பதை அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படியிருந்தால் விவசாயத்தை எப்படிப் பெருக்க முடியும்? அவரவர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் உரம் கொடுக்க வேண்டும். எங்கள் வேப்பூரில் எவ்வளவோ பேர்கள் பெர்மிட் வாங்கினார்கள். அதை வைத்து அந்த சொசைட்டியில் கேட்கும் போது உரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். கையில் பணம் கொடுத்து உரம் வாங்கிறார்களே அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பெர்மிட் கொடுக்கும் பார்ட்டிகளுக்கு அந்த சொசைட்டியில் உரம் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர்கள் இது பற்றி ரிப்போர்ட் செய்தார்கள். இதை நாங்கள் நேரில் சென்று கேட்டோம். போதுமான உரம் தரவில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். விவசாயிகளுக்குத் தேவைப்படுகின்ற நேரத்தில் போதுமான உரம் கிடைப்பதற்கு வழியிருக்க வேண்டும். அப்போது தான் விவசாயத் துறையில் நாம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற் கென்று அனேக என்சினியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் களிடத்தில் நாங்கள் பல காரணங்களைச் சொல்லி, எங்கள் பகுதி யிலுள்ள ஓர் ஏரியை மராமத்து செய்ய வேண்டும், அதன் மூலமாக விவசாயத்திற்கு போதிய தண்ணீர் கிடைக்கும் என்பதை யெல்லாம் சொன்னோம். அவர்கள் வந்து பார்க்கிறார்களா இல்லை யா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் டி.டி.சி கூட்டத்தில் இதைப் பற்றி நாங்கள் கேட்கும்போது, அந்த ஏரியில் நீர்மட்டம் சரியாக இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அவர்கள் சரியாக ஏரியைப் பார்ப்பதில்லை, வேலையும் செய்வதில்லை. இப்படி யிருந்தால் விவசாய மக்கள் எவ்வாறு முன்னேற முடியும் என்று தெரிய வில்லை.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் விவசாயிகளிடத்திலிருந்து கொள்முதல் செய்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை மூட்டை நெல் கொள்முதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயி தானாகவே பயிரிட்டு நல்லமுறையில் வேலை செய்தாலும் கூட சில நேரங்களில் தகுந்த அளவு மகசூல் கிடைப்பதில்லை, இதன் காரணமாக அந்த விவசாயி ஏங்கி நிற்கின்ற நேரத்தில் நிச்சயித்த அளவைத் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் சட்டமன்றத்தில் ஒரு கேள்வி போட்டிருந்தேன், அதற்குப்

29th January 1966] [திரு. இரா. நாராயணன்]

பதிலளிக்கும்போது, ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை ஊலத்திற்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் புஞ்சையில் நஞ்சைக்கு இவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அதை நிச்சயமாகக் கொடுத்துத் தான் தீர வேண்டும் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். புஞ்சையில் நஞ்சைப் பயிர் செய்கின்றவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கின்ற அளவுக்கு மகசூல் கிடைப்பதில்லை. இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குத் தக்க உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வி. ராமநாதன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் முதலாவது சமீபத்தில் மறைந்த ஒப்பற்ற தலைவர், பாரதப் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர் கடந்த 18 மாத காலமாக, இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த நெருக்கடியை எவ்வாறு சமாளித்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும் அதன் பிறகு இந்த நாட்டில் சமாதானம் நிலவுவதற்கு என்னென்ன வகையில் பணியாற்றினார்கள் என்பதைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுவிட்டு, தற்போது பொறுப்பேற்றிருக்கிற திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள், சாஸ்திரி, நேரு, காந்தி இவர்களுடைய பரம்பரையில் இந்தியாவைத் திறம்பட ஆட்சி செய்வார்கள் என்றும் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் திருமதி இந்திரா அம்மையார் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தால் தான் 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலை நடத்த முடியும், அதற்காகத்தான் இந்திரா அம்மையார் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். என்று சொன்னார்கள். 1967-ல் தேர்தலை ஒழுங்காக நடத்த வேண்டும் என்றால் வரவிருக்கின்ற ஓராண்டு காலத்தில் உலகமே வியக்கத்தக்க அளவில் இந்தியாவை ஆட்சி செய்தால் தான் 67-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும். இதை மனதில் கொண்டு தான் இந்தியாவின் பிரதமராக திருமதி இந்திரா அம்மையாரைக் காங்கிரஸ் மகாசபைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தித் திட்டத்தைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் தம் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தியா ஒரு விவசாய நாடு, இந்தியாவில் உள்ள மக்களில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள். இந்தியாவின் முதுகெலும்பே விவசாயம் தான். ஆகவே விவசாயத்தை இன்னும் நல்லமுறையில் முன்னேற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் முன்னேறிக்கொண்டு தான் வருகிறது. இந்த ஆண்டு விவசாய உணவுப் பொருட்களுக்கு நல்ல விலை கிடைத்திருக்கிறது. பருவ மழை பொய்த்துவிட்டதன் காரணமாக ஏழைகள்

[திரு. வி. ராமநாதன்] [29th January 1966]

கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உணவுப் பொருட்களின் விலை காரணமாகக் கஷ்டப்படவில்லை. உணவுப் பொருட்களின் விலை நல்ல முறையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சி நண்பர் ஒருவர் பேசுகின்ற நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ உதவிகளைச் செய்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் பல உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கூறலாமே தவிர விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே செய்து கொடுக்கவில்லை என்று சொல்வது 'முழுப்பூச்சணியை சோற்றில் மறைப்பது' போலத் தான் ஆகும் என்று சொல்லிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

மேலும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆட்சி மொழியைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் பேசுகின்ற கூட்டங்களில் எல்லாம் தமிழ் மொழியின் சிறப்பைப் பற்றியும், அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் பேசி வருகிறார்கள். தமிழ் மொழியின் மீது எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இருக்கின்ற பற்றை விட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகமாகப் பற்று இருக்கிறது. ஆர்வமும் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தமிழ் மொழி மீது ஆர்வம் இருக்கிறது, பற்று இருக்கிறது, அதே நேரத்தில் வேறு மொழிகள் மீது குரோத உணர்ச்சி கிடையாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்மையில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்பு கிளர்ச்சியின் போது, இந்த நாட்டில் ராணுவ ஆட்சி நடைபெற்றது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இங்கு சென்ற ஆண்டு ராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டது, இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்வதற்காக அல்ல. நீதி மன்றங்களையும், போஸ்ட் ஆபீஸ்களையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்தினார்கள். சேவை செய்து கொண்டிருந்த போலீஸ் கான்ஸ்டபிள்களையும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களையும் உயிரோடு வைத்துத் தீ வைத்துக் கொளுத்தினார்களே, அவ்விதம் செய்த ரௌடிகளை அடக்குவதற்காகத்தான் ராணுவம் வரவழைக்கப்பட்டதே தவிர இந்த நாட்டை ஆளுவதற்காக ராணுவம் வரவழைக்கப்படவில்லை. ஆகவே இது போன்றவைகளை இனிமேலாவது கூற வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அதாவது ஆரம்பத்தில் 38 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னை இருந்தது, 1964-65-ல் 58 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னை இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்த அளவில் மேலும் பெருகி, 1970-71-ல் ஒருவருக்கு நான் ஒன்றுக்கு 18 அவுன்ஸ் உணவு கிடைக்கக்கூடிய அளவில் நாம் முன்னேற்றம் அடைவோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய நாட்டில் இறவைப் பாசனத்திற்காக நமது சர்க்கார் பல உதவிகளை அளித்து வருகிறது. மேலும் 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மொத்தம் 25 ஆயிரம் கேணிகள் வெட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் அதில் இந்த ஆண்டு 10 ஆயிரம்

29th January 1966] [திரு. வி. ராமநாதன்]

கேணிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்து உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். பி.டி.ஓ.-க்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகிற கடன்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேருகிறது. இதில் இருக்கிற ஒரு கஷ்டம் என்னவென்றால் வெட்டப்படுகிற கேணியில் தண்ணீர் இருந்தால் தான் லோன்கிடைக்கும். தோண்டப்படுகிற கேணி பாதையாக இருந்தால், அது வரை 2,000, 3,000 ரூபாய் செலவு செய்து வெட்டியது எல்லாம் வீணாகப் போவதோடு மட்டுமில்லாமல், இந்தத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதியைத் தளர்த்தி வெட்டப்படுகிற கேணியில் தண்ணீர் இருந்தாலும் இல்லை யென்றாலும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊற்று நீர் ஆய்வுக் குழு நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகிறது என்பதைப்பற்றி கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1966-67-ம் ஆண்டுக்கு மோட்டார், பம்ப் செட், ஆயில் என்சின் இவைகளை எல்லாம் வாங்குவதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனும் கேணி முதலியவற்றுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனைப் போலவே உதவித் தொகையோடு கொடுக்கப்படுமானால் அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஆர்வத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று நிறுவப் போவதாகவும், இதற்காக மாநில அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாயும், மத்திய அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப் போவதாகவும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை விவசாயிகள் மனப்பூர்வமாக வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நமது நாட்டில் தனியார் தொழில் துறை மிகவும் முன்னேறி வந்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நம் நாட்டில் இருக்கின்ற 'இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் கார்ப்பரேஷனும், ஸ்டேட் பைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷனும் தான். இதனுடைய உதவியால் தான் நம் நாட்டில் பல தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. அதைப் போலவே இந்த விவசாயத் தொழில் கார்ப்பரேஷனும் விவசாயிகளுக்கு நல்லமுறையில் கடன் கொடுத்து எதிர்காலத்தில், தமிழகத்தில் விவசாயத் துறை மேலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு உதவி புரியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயம் நல்ல முறையிலே வளர வேண்டுமென்றால், அதற்குக் கண்டிப்பாக மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவை. மின்சாரம் இருந்தால் தான் பம்ப்செட்டுகளை இயக்க முடியும். பம்ப்செட்டுகள் இயங்கினால் தான் விவசாயம் வளரும். நீர் மின்சாரத்தை மட்டும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், பருவ மழை பொய்ப்பதன் காரணமாக, மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டு தொழில் துறையும் பாதிக்கப்படும்.

[திரு. வீ. ராமநாதன்] [29th January 1965]

ஆகவே 340 மெ. வா. அனால் மின்சார நிலையம் எண்ணூரில் ஏற்பட இருக்கிறது, அதற்கு மூன்று கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட இருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலே இருக்கிறது. அதைக் குறித்தும் இப்போது இந்த அரசாங்கத்தையும், கவர்னர் பெருமானையும் போற்றினாலும் தரும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தூத்துக்குடியிலும் விரைவில் அனால் மின்சார நிலையம் ஏற்படும் என்றும், அதன் காரணமாகத் தென் பகுதியில் தொழில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்றும் கவர்னர் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

கடைசியாக, விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால், கல்வி, மருத்துவம் போன்ற மக்களுக்கு ஜீவாதாரமான துறைகளில் மாற்றம் ஏற்படாது என்று கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கவர்னர் உரையிலே எதிர்காலத்திலே வளர்ந்து வரும் கல்வி பாதிக்கப்படாது, வளர்ந்து வரும் மருத்துவத் துறை பாதிக்கப்படாது, நம் நாடு உணவு—விவசாயத் துறையிலே நல்ல முறையிலே முன்னேறும் என்ற அளவுக்குக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும் போது, நாம் உண்மையிலேயே பெருமை அடைய வேண்டும்; அதற்காக கவர்னர் பெருமானுக்கு மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, பாரதத் திருநாட்டின் புதிய தலைவர் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களை இந்த மன்றத்தின் சார்பில் வாழ்த்தி, அவர்கள் வெற்றி இளைஞர் சமுதாயத்தின் வெற்றி, அவர்கள் வெற்றி தாய்க் குலத்தின் வெற்றி என்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எஸ். மணி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார் கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமநாதன் அவர்கள் பேசுகிற போது 'ரௌடிகளை' என்ற வார்த்தையை உபயோகித்தார். 'ரௌடிகள்' என்ற வார்த்தை பாராளுமன்றத்திற்கு ஏற்ற வார்த்தையா என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் குற்றம் செய்த வர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது அந்த வார்த்தையை உபயோகித்ததால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அது பொருந்தும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நடைபெறுகிற விவாதத்திலே நானும் கலந்து கொண்டு எனது கருத்தையும் சொல்ல அனுமதித்த கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

பிரதமர் திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைவு குறித்து வருந்தாதவர்கள் யாரும் இல்லை. இந்த நேரத்தில் அவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காலம் சென்ற லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களின் கடந்தகாலச் சரித்திரத்தைப் பார்க்கும்போது, அவர் ஏழையாகப் பிறந்தார். ஏழையாக வளர்ந்தார். நல்ல முறையில் அரசியலில்

29th January 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

ஈடுபட்டார், தன்னுடைய முழு பலத்தையும், முழு நோக்கத்தையும், முழு எண்ணத்தையும் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றினார். ஆயுள் முடிகிற காலத்திலே கூட 'ஆன் ட்யூட்டி' என்று சொல்லுகிற நிலையில்தான் உயிர் நீத்தார் என்று பார்க்கும்போது, நான் மட்டுமல்லாமல், எல்லோரும் அவரவர்களுக்குத் தகுந்தமாதிரி அதே மாதிரியான கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அப்படி ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்று பார்க்கும்போது, அடுத்த நிமிடமே கொள்கை எல்லாம் மாறி விட்டது என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அது என்ன குற்றச் சாட்டு என்றால், அதைப் பற்றி நான் பூராவும் பேச முடியும். ஆனால் ஆரம்பிக்கும்போது எல்லோருக்கும் 15—20 நிமிடங்கள் பேச அனுமதித்தது போக இப்போது 10 நிமிடங்கள் என்று தலைவர் விதித்து விட்டதால் அபிப்பிராயத்தைக் கூட சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை. இந்த நிலையிலே கவர்னர் உரையைப் பற்றிப் பேசுவதா அல்லது தொகுதியைப் பற்றிப் பேசுவதா என்று புரியவில்லை. அந்த நிலையில் நாங்கள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். 1967 வர இருக்கிறது, அப்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு, கவர்னர் உரை மீது சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

பாசன வசதிக்கு நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 25,000 கிணறுகள் வெட்டுவதிலே நடப்பு ஆண்டில் 10,000 கிணறுகள் வெட்டி முடிந்து விட்டது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1962-ம் ஆண்டிலே இந்த மன்றத்திற்கு வந்தபோது கூட பாசனம் எப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது குறிப்பாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திண்டிவனம் தாலுகாவில் வானூர் பகுதியில் இருக்கும் நிலை பற்றி, 'பாசனம் என்றால் எந்தக் கடையில் விற்கிறது என்று சொல்லுங்கள், கொஞ்சம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்' என்று கிண்டலாகவும் கேலியாகவும் வருத்தத்தோடு பேசினேன். இது கடைசி வருஷம் என்று நினைக்கிறேன். ஐந்து உரைகள் முடிந்து விட்டனவே, இந்த உரையிலாவது எங்களுடைய காய்ந்த பகுதிக்கு ஏதாவது வழிவகை செய்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை. குறிப்பாக எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். கிணறு வெட்ட 2,000 ரூபாயிலிருந்து 5,000 ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுக்கிறார்கள், ஆனால் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் மொத்தத் தொகையும் விவசாயிகளிடத்தில் போய்ச் சேருவது இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது; அமைச்சரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைக்கு கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால், யார் தங்கப் பத்திரம் வாங்கியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு சர்க்காரில் கடன் எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் போதும். இதற்கு வேறு யாருடைய சாட்சியமும் தேவையில்லை. கடன் வாங்கியவர்கள் தங்கப் பத்திரம் வாங்கியே திரவேண்டும். அதைப் பற்றிக் கூட கவலைப்படவில்லை. 5,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அதில் 500 ரூபாய்க்கு தங்கப் பத்திரம் வாங்குவதால் நஷ்டம் வராது. கஷ்டம் வருவதோ, நஷ்டம்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [29th January 1966]

வருவதோ, கடனைக் காட்டி தங்கப் பத்திரம் விற்பதில் அதிகாரிகள் தங்கள் முழு நேரத்தையும் செலவழிக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதை யாரும் மறுக்க முடியாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

நிர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில், தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, திண்டிவனம் தாலுகாவிலே, எந்த எந்த வழிமுறைகளைச் செய்து பார்த்தும், பெரிய அணைக்கட்டு, சிறிய அணைக்கட்டு, அந்த அணைக்கட்டு, இந்த அணைக்கட்டு, சாத்தனூர் அணைக்கட்டு, வீடுர் அணைக்கட்டு, கோமுகி அணைக்கட்டு எல்லாம் கட்டிப் பார்த்தாகி விட்டது, இனிமேல் பூமியைத் தோண்டித்தான் பார்க்க வேண்டும், அதையும் பார்க்கவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலாவது வெற்றி கிடைக்குமோ என்று சந்தேகம் இருக்கிறது. விவசாயிக்கு ஒரு லோன் கொடுக்கலாம், ஒரு கிணறு வெட்டலாம் என்று இருந்தது. ஆனால் வசதி இருக்கிறவர்கள் நான்கு கிணறுகள் கூட வெட்டலாம் என்ற நம்பிக்கை வந்திருக்கிறது. அதற்கும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நான்கு கிணறுகள் வெட்டும்போது வெற்றி கரமாக முடியவேண்டுமே, வெட்டினால் பலன் இருக்குமா என்று பார்த்தால், இருக்கக் கூடும். பலன் இல்லாமல் போகாது. கிணறுகள் வெட்டுகிறார்கள். வெட்டுகிற கிணறுகளுக்கு மின்சார வசதி கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. மின்சார வசதி கிடைக்கவில்லையே என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கேட்டால், 'சட்ட சபையிலே பேசுகிறீர்கள். அப்போது கம்பம் இல்லை, கம்பி இல்லை என்று இருக்கிறதே, அதையும் கொடுத்து விடச் சொல்லுங்களேன்' என்று சொல்லுகிறார்கள் . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : திண்டிவனத்தில் இருக்கிறவர்கள் பேசுகிற பேச்சா அல்லது கனம் அங்கத்தினர் இந்தமாதிரி என்னுவதைச் சொல்லுகிறார் ?

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : நான் பேசும்போது அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடுவார்கள் என்று நினைத்தேன். குறுக்கிட்டு விட்டார்கள். எனது பகுதியில் இந்தக் குறை சொல்லாத இடம் கிடையாது. அவர்கள் சார்பாகச் சொல்லுகிறேன். இந்தக் குறை பாடுகள் நீங்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். ஆசைக்காகவோ அழகுக்காகப் பேசவேண்டுமென்றே சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து வெட்டுகிற கிணறுகள் அத்தனைக்கும் பம்ப்செட்டிகள் வைப்பதற்கு மின்சாரம் வழங்கும் அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா, செய்து முடித்து விடுவார்களா என்று சிந்தனை செய்து ஏற்பாடு செய்தால் நலம் என்று கூறி, அவர்கள் செய்வார்கள் என்பதில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது, செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உரங்கள் எல்லாம் இந்த ஆண்டு உண்மையிலேயே கிடைக்கவில்லை. வட கிழக்குப் பருவக் காற்றை எதிர்பார்த்த காலத்திலே மழை பெய்யாமல் தப்பி

29th January 1966] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

பெய்த காரணத்தினால் எந்த விவசாயமும் செய்ய முடியவில்லை. சொற்பப் பயிரான கார் பயிர் செய்திருக்கிறோம், அதுவும் எந்த அளவுக்கு பலன் அளிக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரில் சொல்லுகிறார்கள். எப்படி உணவைப் பெருக்க முடியும்? எனது பகுதியில் நஞ்சை நிலங்கரிலெல்லாம் கூட சவுக்கு பயிரிட்டுவிட்டார்கள். புஞ்சை எல்லாம் சவுக்கு, நஞ்சை எல்லாம் சவுக்கு, மிஞ்சிய இடத்தைப் பார்த்தால் கரும்பு. இந்த நிலைமையில் எப்படி நெல் தானியம் விளைவதை சர்க்கார் எதிர்பார்க்கிறார்கள்? வருஷா வருஷம் கதையாகத்தான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெருக்குகிறோம், பெருக்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படிப் பெருக்குகிறார்கள்? சவுக்கைப் பெருக்குகிறார்கள், வாழையைப் பெருக்குகிறார்கள், கரும்பைப் பெருக்குகிறார்கள். அத்தனையும் பணமாகப் பெருகி, பணக்காரர்களிடத்தில் பணம் போய்ச் சேருகிறது. இந்த நிலைமையில் உணவு தானியம் எப்படிக்கிடைக்கும், எப்படி உணவு உற்பத்தி பெருகும்? இதற்கு என்ன வழி என்று யாராவது எண்ணிப்பார்த்திருக்கிறார்களா என்று கேட்காமல் இருக்க முடியாது. கேட்டால், தி.மு.க. வினர் அதைக் கேட்டார்கள், இதைக் கேட்டார்கள், எதை எதையோ கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வருத்தப் படுகிறார்களே தவிர கேட்டால், கேட்பதிலே கருத்து இருக்கிறதா, காரணம் இருக்கிறதா, அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைத் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் என்று சொல்லுகிறார்கள். கொள்முதல் பற்றி என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தைப்பற்றி கூறுகிறேன். பொங்கல் நெருக்கம், மையில் பணம் கிடையாது. நெல் ஒரு காணி விதைத் திருந்தோன். சர்க்கார் அதிகாரம் பெற்ற எஜேண்டிடம் நெல் மூட்டையைப் போட்டுவிட்டு பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று நினைத்து மூட்டையைப் போட்டபொழுது ரூ. 33 என்று சொல்லிவிட்டு, கணக்குத் தீர்க்கும்பொழுது ரூ. 32 தான் கொடுத்தார். 'என்ன ஐயா, சர்க்கார் ரேட்டு ரூ. 33.75 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களே, மேலும் மூட்டைக்கு ரூ. 1.50 கமிஷன் கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்களே, உங்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு என்ன லாபம்? இதைப்பற்றி நான் கட்டாயமாக சட்டசபையில் பேசும்பொழுது குறிப்பிடப்போகிறேன்' என்று சொன்னேன். 'நீங்கள் வேண்டுமானால் மூட்டைக்கு ரூ. 33 பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், வெளியிலே சொல்லிவிடாதீர்கள்' என்று சொன்னார் ஒரு பெரிய வியாபாரி. இம்மாதிரி நிலைமை எனக்கு இருக்கிறது என்றால், சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி நான் சொல்லவேண்டியதில்லை.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீதுள்ள விவாதத்தில் முதற் படிக்குத்தான் நான் இப்பொழுது வந்திருக்கிறேன். எனக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சாவகாசம் போதாது. தலைவர் அவர்கள் மணியின் பக்கத்தில் கையை கொண்டு போவதைப் பார்த்தால்

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [29th January 1966]

பயமாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து இன்னும் 5 நிமிஷங்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (கனம் உதவி சபாநாயகர் : ஒரு நிமிஷம் கொடுக்கிறேன்.) சரி. நான் சொன்ன இந்தக் குறைகளையெல்லாம் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து நிவர்த்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாய உற்பத்திக்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு ரொம்ப இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத்திற்கு மின்சாரம் கிடைப்பதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். நான் இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களைப்பற்றி சொல்லவேண்டும் என்று இருந்தேன். தலைவர் அவர்கள் மணியின் பக்கத்தில் கையைக் கொண்டு போனதைப் பார்த்ததில் என் மனதையே மாற்றி, சிந்தனையைத் திருப்பிவிட்டார்கள். வரப் போகும் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதாவது நான் சொல்ல வேண்டியவைகளை தனித்தனியாக விஸ்தாரமாகப் பேசலாம் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை ஆதரித்து, இன்றைய நிலையை அவர்கள் நன்றாக விளக்கி, அதே சமயத்தில் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த ஆண்டு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமைகளையும் எடுத்துச் சொன்னமைக்காக அவர்களுக்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்கும் முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாக்கி எல்லா ஆண்டுகளையும் விட இந்த ஆண்டு விவசாயத்திற்கு அதிகமாக ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கத்தக்க வகையிலே சில யோசனைகளை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் இந்த வருஷம் சரியான விளைச்சல் இல்லை. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும், விவசாய மந்திரி அவர்களும் பல இடங்களில் கிராமம் கிராமமாகச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள். தண்ணீர் காவேரியில் வராதபொழுது, எவ்வளவு சுற்றிப்பார்த்தாலும் கூட, நாம் எதிர் பார்த்த அளவுக்கு விளைச்சல் கூடவில்லை. அதுவும் பாக்கி ஜில்லாக்களுக்கு உணவு அளிக்கும் அமுதசூரியாக இருந்த தஞ்சை ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 45 சதம் விளைச்சல் குன்றியிருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பத்து தினங்கள், 15 தினங்களுக்கு முன்பு நன்றாக மழை பெய்திருந்தால், ஓரளவுக்கு 75 சதம் விளைச்சலை நாம் எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடும். எதிர்க்கட்சியில் உள்ள நண்பர் ஒருவர் தங்கள் ஜில்லாவைச் சுற்றி மழை பெய்தும், தங்கள் ஜில்லாவில் மழை பெய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். புலவர்கள் மழையைப்பற்றி சொல்லும்போது 'நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லோருக்கும் பெய்யும் மழை' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் நல்லவர்களாக இருப்பதால் எங்கள் ஜில்லாவில் ஏராளமாக மழை பெய்து இருப்பதையும் கெடுத்துவிட்டது. தண்ணீர் வராமல் ஒரு பாதி

29th January 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

கெட்டது. தேவைக்கு அதிகமாக மழை பெய்ததால் இன்னொரு பாதி கெட்டது. அதன் காரணமாக செய்யவேண்டிய வழிவகைகள் சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கின்றன, அவற்றைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வருஷம் பெய்தலால் கெடும், ஒரு வருஷம் காய்ச்சலால் கெடும், ஒரு வருஷம் புயலால் கெடும் என்று தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி சொல்லுவார்கள். இரண்டு வருஷம், 3 வருஷம் இல்லாவிட்டாலும், ஏதாவது ஒரு வருஷத்தில் மழை பெய்தால் கொஞ்சம் சமாளிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையும் இல்லை.

நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய நிலையைவிட, நிலத்தை சாகுபடி செய்பவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசம். இப்படியே நிலைமையை விட்டு வைத்திருந்தால் அடுத்த வருஷம் சாகுபடியாளர்களே இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். ஏற்கனவே பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்து, ஒரு பண்ணையாள்கூட இல்லாமல் செய்துவிட்டார்கள் சட்டம் தெரிந்தவர்கள். அறுபது நாற்பது வாரச்சட்டம் வந்தபிறகு விவசாயிகளாக இருந்தவர்களில் ஏற்கனவே 75 சதவிகிதம் கரையேற்றப்பட்டுவிட்டார்கள். இருபத்தைந்து சதவிகிதத்தினர்தான் இப்பொழுது நிலத்தை ஓரளவுக்கு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த ஒரு வருஷத்தில் 12 சதவிகிதத்தினர் கரையேற்றப்பட்டுவிடுவார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் தேர்தலில் தங்கள் உரிமையைப்பற்றி சொன்னால், உரிமை போனால் போகிறது, விவசாயிகளைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். எண்பது, எண்பத்தைந்து சதவிகிதத்தினர்கள் நிலத்தைவிட்டு நகர்ந்துவிட்டார்கள். மிச்சம், சொச்சம் இருப்பவர்கள் 12, 15 சதவிகிதத்தினர் 1967-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் ஒரு ஆள் கூட நிலத்தில் இருக்காத நிலைமை ஏற்படும்போல் இருக்கிறது. அதன் காரணமாக நான் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று சுற்றிப் பார்த்தேன். சென்ற இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கூட நான் இரண்டு, மூன்று கிராமங்களில் பார்த்தேன். அதாவது பன்னீர்வேலி, திருவழந்தூர் ஆகிய இடங்களில் 300, 400 ஏக்கர் நிலங்களில் 300, 400 மூட்டைகள் கூட விளைச்சல் கிடையாது. கிட்டத்தட்ட 150 மூட்டைகள்தான் கிடைக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு அறுவடைக் கூலிக்குக் கூட கிடைக்க முடியாத ஒரு நிலைமை இந்தக் கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அற்றில் தண்ணீர் வந்தாலும் வயலுக்கு ஏறிப் பாயவில்லை. பள்ளக்காலாக இருந்த இடங்களில் தண்ணீர் பாய்ந்து வெள்ளம் அதிகமாகப் போய்விட்டது. தாளடி சம்பா பயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காக குளம் குட்டைகளிலிருந்து தண்ணீர் இறைத் தார்கள். ஆனால், வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் வராத காரணத்தினால், எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர் இறைக்க முடியவில்லை. அந்தக் குளங்கள் சற்று முன்கூட்டியே செப்பனிடப்பட்டிருந்தால், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஐந்தில் ஒரு பங்காவது பயிரைக் காப்பாற்றி இருக்க முடியும். ஓரளவுக்கு காப்பாற்றி இருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு நெல் விளைச்சல் குறைந்தது மாத்திரமல்ல, அடுத்த வருஷம் விவசாயம் செய்வதற்கு முதலையும் உரிமையையும் இழக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதை நாம் ஊன்றிக் கவனிக்கவேண்டும். கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [29th January 1968]

எங்கனையெல்லாம் அழைத்துப் பேசினார்கள். கொஞ்சம் பம்பு செட்டுகளை எங்களுக்கு அனுப்பிவையுங்கள், எங்கே பயிர் கொஞ்சம் விநாயக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதோ, பயிரைக் காப்பாற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் காப்பாற்ற முடியும் என்று சொன்னோம். ஆற்றோங்கலில்தான் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும். ஜப்பானிகாவையாவது நடட்டு, ஓரிரண்டு வருஷங்கலில் நஷ்டத்தில் ஒரு பகுதியையாவது ஈடுகட்டலாம் என்று நம்புகிறோம். சர்க்கார் தரப்பில் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற பல் வருஷ காலங்களாகவே விவசாயிகள் நடத்திவருகிற கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும், கோவில் நிர்வாகிகளுக்கும் எப்படியோ ஒரு மாறுபாடு ஒரு சில இடங்களில் இருக்கின்றன. கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து எப்படியாவது நிலங்களைப் பறிக்கவேண்டும் என்று என்டென்மெண்டு டிபார்ட்மெண்டு முயற்சிக்கிறது. அப்படியிருந்தால் சாமிக்கு ஒரு ரூபாய், தங்கள் உண்டியலுக்கு ஒரு ரூபாய் என்று போட்டு, குழி ரூ. 2, செண்டு ரூ. 6 என்று விற்று விடுகிறார்கள். நமது உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து சி.ஐ.டி. போலீசாரை வைத்துக் கண்காணித்தால் சாமி எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்கிறார், ஆசாமி எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்கிறார் என்பது தெரியவரும். கோவில் எடுத்துக் கொள்வதைவிட ஆசாமி எடுத்துக்கொள்வது அதிகமாக இருக்கும். இந்தமாதிரி விபரீதங்கள், தவறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருணையால் கிராமங்களில் குடிகள் இருக்கும்படியான நிலைமை இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டது. இந்த வருஷம் விளைச்சலும் இருக்காது. சென்ற வருஷ பாக்கியையும் கொடுக்க முடியாது. இந்த வருஷம் கொடுக்கவேண்டியதையும் கொடுக்க முடியாது. ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷங்களுக்கு ஒரு 'மாரடோரியம்' மாதிரி சலுகை கொடுத்தால்தான், கொஞ்சம் நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைச் சர்க்கார் செய்யாவிட்டால் இதைவிட ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பம் வேறு எப்பொழுதுமே ஏற்படாது என்று நினைக்கிறேன். சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடன்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பழைய காலத்துச் செட்டியார்களைப்போல—கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது, பழைய காலத்து செட்டியாரைச் சொல்லுகிறேன்—வட்டிக்கு வட்டி, கிடாவுதல் வட்டி என்பார்கள். அப்படி பினல் இன்டரஸ்ட் போட்டு விடுகிறார்கள். உள்ளதையே கட்டமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போய் பினல் இன்டரஸ்ட் போட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? பினல் இன்டரஸ்டே இல்லாமல் செய்யவேண்டும்.

அதோடு விவசாயிகளுக்குக் கிணறு வெட்டுவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்கவேண்டும். கண்ட்ராக்டர்களைக் கொண்டாவது கிணறுகளை வெட்டவேண்டும். கோடைக் காலத்தில், குறைந்த காலத்தில் விநாயக்கூடிய நெல் விதைகள் இருக்கின்றன. அவற்றை உபயோகித்து மகரூல் அடைய வழிகாண தண்ணீர் வசதி செய்யக் கூடிய இடங்களில்

29th January 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

செய்துகொடுத்து நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பற்றாக்குறையைப் போக்க வழிகாணவேண்டும். இன்றைக்கு நமக்கு ஏற்பட்டிருப்பது கிட்டத்தட்ட 45 சதவிகிதம் பற்றாக்குறை எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும். கிராமங்களின் நிலைமை அதிகாரிகள் சொல்வதுபோலத்தான் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்களே எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட முடியும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள்தான் இருக்கும் நிலைமையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்களும் வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வரும்போது ஏதோ தண்ணீர் இருக்கிறது. கட்டோடு தண்ணீரே இல்லாத கிராமங்களை அவர்கள் வந்து பார்க்கவேண்டும். உணவு அமைச்சர் அவர்களும், ரெவின்யூ அமைச்சரும் வந்து பார்க்கவேண்டும். ஒரு வட்டத்தில் ஒன்று, இரண்டு கிராமங்களை யாவது பார்க்கவேண்டும். சென்ற பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்ததைவிட இன்றைக்கு நாடு செழிப்பாகத்தான் இருக்கிறது. விளைச்சல் கூடித்தான் இருக்கிறது. குறைவு இல்லை. அதை மிராசுதார்களும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனாலும் குறைகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. குறைபாடுகள் இல்லாத சமுதாயமே இருக்க முடியாது. குறைபாடுகளே இல்லாத சமுதாயத்தை, கற்பனையில், கதையில், சினிமாவில்தான் காட்டமுடியும். குறைபாடுகளே இல்லாத சமுதாயமாக இருந்துவிட்டால், சர்க்காரே தேவையில்லையே. நமக்கு இன்றைக்கு குறைபாடுகள் இருப்பதை நாம் கண்டறிந்து அவற்றை அகற்ற முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். அதிகாரிகள் தவறாக நடக்கலாம். மந்திரிகள் என்ன செய்யமுடியும்? மேட்டூரிருந்து தண்ணீரை விட வேண்டும் என்று உத்தரவு கொடுக்கலாம். ஆனால், எங்கள் ஊர் லஸ்கர் வாய்க் காலில் தண்ணீரை விடவில்லை என்றால் எங்கள்பாடு கஷ்டம் தான். நான் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் குற்றம் சொல்லுவது இயற்கை. அவர்கள் அதைச் செய்யவேண்டியது தான். செத்துப்போனவர்களுக்கு அனுதாபம் செலுத்துவதில் எந்தக் குறைவும் இல்லாமல் நன்றாகச் செய்கிறார்கள். திறமையான மொழியிலும் சொல்கிறார்கள். குறைபாடுகள் இல்லாத சர்க்காரே இருக்கமுடியாது என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். இன்னும் 150 வருஷங்கள் ஆனாலும், குறைபாடுகள் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். குறைபாடுகளே இல்லையென்றால், மனித சமுதாயமே இருக்காது. நிறைவைப்பற்றி நாங்கள் சொல்ல வேண்டியதுதான். குறைகளைப்பற்றி அவர்கள் சொல்ல வேண்டியதுதான். ஆகவே, இந்த கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு உள்ளபடியே என் நன்றி, நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறி அதே சமயத்தில் சர்க்கார் இருக்கும் கஷ்டங்களை தீர்க்க, உடனடியாக பரிகாரம் தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் செய்வதை இன்னும் பத்து நாட்களில் செய்யவேண்டும். உணவு அமைச்சரும் ரெவின்யூ அமைச்சரும் வெகு சீக்கிரமே இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கவர்னர் பெருமானுடைய உரைக்கு வந்தனம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

[29th January 1966]

* திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையிது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களையும் மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே, விவசாயத்திற்கு நாம் ஆற்றியிருக்கின்ற பணிகளையும், எதிர்காலத்தில் நாம் ஆற்றவிருக்கின்ற பணிகளையும் குறித்து எட்டிலே சிறப்பாக எடுத்து வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்திலே விவசாயத்திற்கு நாம் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகைகளைச் செலவழிக்க இருக்கின்ற திட்டங்களைப் பார்க்கும்போது, அவை சாதாரணமாக விவசாயிக்கு நேரிடையாகப் பயன்படுகிறதா என்று நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி ஒரு கிணறு வெட்டி விண்ணப்பம் தந்து, அந்த விண்ணப்பம் பூர்த்தியாகி, கிணறு வெட்டக் கடன் பெருகின்ற நிலையிலே, அந்த விவசாயிக்கு ஏற்படுகின்ற செலவினங்களைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த மாயவரம் தொகுதி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல விவசாயிகளின் வேதனையான காட்சி தினம் தினம் விவசாயிகளோடு பழகும் என்போன்றவர்களுக்குத்தான் நன்கு தெரியும். இப்படிப்பட்ட குறைகளை நீக்க அமைச்சரவர்கள் நேரிடையாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

இன்றைக்கு உரம் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. உரங்களை அன்னிய நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதைவிட, நம்முடைய தேவைகளை நாமே பூர்த்தி செய்ய மேற்கொண்டிருக்கும் பணிகளைக் குறித்து கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்காக மகிழ்ச்சி அடைந்தாலும் கூட, இந்த ஆண்டு தாப்பட்ட உரங்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கும் நிலையில் இல்லை. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டதும், சரியாக, ஒழுங்கான முறையில் விநியோகிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்ட ஒரு சில ப்ரைவேட் டீலர்களுக்கு, யூரியா, அம்மோனியா போன்ற உரங்களை விற்பனை செய்ய அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அந்த உரங்களையும், மூட்டைக்கு 10, 18 அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்கும் துர்ப்பாக்கிய நிலைதான் அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை போன்ற இடங்களில் ஏற்பட்டது. இந்த நிலையைப் போக்க கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். தங்கச் சிறுமணியை தரணிக்கு வழங்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தில், காவிரி ஆற்றில் போதுமான தண்ணீர் வராத காரணத்தினாலும், பருவ மழை தவறியதன் காரணத்தினாலும், தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு இட்டு எந்த வகையில் இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்கமுடியும் என்று கவனம் செலுத்தவேண்டும். வரி வஜா செய்யவும் உத்தரவிட வேண்டும்.

சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி பார்த்தேன். நம்முடைய ரெவின்யூ, அமைச்சர் அமராவதி திட்டம் விரிவு படுத்துவது பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருந்தார்கள். 81 மைல் அளவுக்கு கால்வாய் வெட்டப்பட்டு, புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, கிழக்கு

29th January 1966] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

ராமநாதபுரம், கந்தர்வ கோட்டை முதலிய பகுதிகள் பயன் அடையக் கூடிய திட்டம் அது. ரேவின்யூ அமைச்சர் முயற்சியால் அது ஊக்குவிக்கப்படுகிறது என்று அறிந்தேன். ஆனால், புதுக்கோட்டையிலே சிலர் சொன்னார்கள் : “1962 தேர்தலுக்கு முன்பாக உணவு அமைச்சர் 51 மைலுக்குக் கால்வாய் என்றும், 200 கண்மாய்கள் என்றும் சொன்னார்கள் ; இப்பொழுது 1967-ல் தேர்தல் நெருங்குவதால், 81 மைலுக்கு கால்வாய், 300 ஏரி என்று, கால்வாயில் 30 மைலும், ஏரிகளில் 100-ம் கூட்டிச் சொல்லுகிறார்கள்” என்று. அது ஓரளவு உண்மையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். நான் பக்கத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவன் 12-30 ஆகையால், உணவு அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் அந்த வட்டாரத்தில் தந்த உறுதிகள் இன்று வரை செயலாக்கப்படவில்லை, காப்பாற்றப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே தைரியமாகச் சொல்ல முடியும். அந்தத் திட்டம் உண்மையிலேயே உருவாகுமானால், அதற்காக எதிர்க் கட்சியின் சார்பாக நாங்கள் எங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பொதுவாக, அறந்தாங்கி வட்டாரத்தில் பல அணைக்கட்டுகள் கட்டப்படத் திட்டமிடப்பட்டு நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்களுடைய இலாக்காவின் கீழ் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கட்டப்பட்ட நற்பவளக்குடி அணைக்கட்டின் ஒரு பகுதி, அண்மையில் பெய்த மழையில் உடைத்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டது. சிமென்ட் காங்க்ரீட் அவ்வளவு ‘ஸ்ட்ராங்’ காகப் போடப்பட்டுக் கட்டப்பட்டதா என்று புரியவில்லை?

அடுத்து, தண்டலையிலும், பெருமருதாரிலும் வெள்ளாற்றுக்கு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அணைக்கட்டு கட்டுவதற்காகச் சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்ட சுமார் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட சிமென்ட் மூட்டைகள் வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு விற்கப்படுவதாகப் பரவலாக நிறைய புகார்கள் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. அனுப்பப்பட்டு, சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவின்ரீர் கூட விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. அணைக்கட்டைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிற கண்டிராக்ட்டுக்காரர் சிமென்டை விற்று ஆட்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறார் என்பதும் அங்கே நோடியாக ஒரு சிலர் பார்த்த உண்மை நிகழ்ச்சி ஆகும். இதிலே உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமாய் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்குகின்றேன்.

எங்களுடைய வட்டாரத்தில் மேட்டூரிலிருந்து வரும் காவிரி நீர் கடலிலே கலக்கிறது. இந்த கழிவுத் தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தினால், அறந்தாங்கி வட்டத்தில் வெள்ளாற்றுக்குத் தென்புறம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க முடியும். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமாய் நம்முடைய விவசாய அமைச்சர் அவர்களையும், உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்குகின்றேன்.

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [29th January 1966]

தானியக் கட்டுப்பாடு என்பது மாநிலத்திற்கு மாநிலம் இருக்கலாம். ஒரு மாநிலத்திலிருந்து இன்னொரு மாநிலத்திற்கு அனுமதியின்றி எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது என்று விதி இருக்கலாம். ஆனால், ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து இன்னொரு மாவட்டத்திற்கு எடுத்துச் செல்லக் கூடாது என்ற விதி இருக்கும் காரணத்தால், அறந்தாங்கியில் 50 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் அரிசி, நான்கு மைலுக்கு அப்பால் உள்ள உணவு அமைச்சர் தொகுதியில் 85 ரூபாய்க்குக் கூடக் கிடைக்காத நிலை ஏற்படுகிறது. தாலுக்கா விற்குத் தாலுக்கா, ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா உணவுக் கட்டுப்பாட்டை வைத்துக்கொண்டு, ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரிடத்திற்குக் கொண்டு போகக் கூடாது என்ற நிலைமை இருப்பதனால், சங்கடம் உண்டாகிறது. விவசாயிகள் தங்களுக்கு ஏதோ பத்து ரூபாய் கிடைத்தால் நன்மை என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், இடையில் இருக்கும் மில்காரர்கள் எடுத்துச் சென்று விற்று லாபம் பெறுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில், தேவையற்ற பல இடங்களில் செக் போஸ்ட்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அறந்தாங்கி மணமேல்குடி ரோடில் பக்கத்தில் நாகுடியில் செக்போஸ்ட் இருக்கிறது. அதற்கும் பார்டருக்கும் கிட்டத்தட்ட 15 மைல் இருக்கிறது. அதேபோல், ஆவுடையார்கோயில் செக்போஸ்டுக்கும் பார்டருக்கும் ஒரு பத்து மைல் தூரம் இருக்கிறது. மீமிசல்லிலும் செக்போஸ்ட் இருக்கிறது. பார்டர் ஓரங்களில் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டுமானால், அதற்காக செக் போஸ்ட்கள் அவசியந்தான். பதினைந்து மைலுக்கு அப்பால், மணமேல்குடி பகுதியிலிருந்து நெல் அறந்தாங்கிக்கு கொண்டுவந்தால் செக்போஸ்டில் பிடித்துக்கொள்வார்கள். “மில்காரர்களிடமிருந்து ரசீது வாங்கிக் கொண்டு வா” என்று சொல்கிறார்கள். அத்தகைய ரசீது வாங்கிக் கொண்டுவர முடியாத சூழ்நிலையில், கொண்டுவந்த நெல்லை விட்டு விட்டு அப்படியே திரும்பிச் செல்லும் பரிதாப கார்டி அங்கு நிலவுகிறது. கடந்த பிப்ரவரியிலிருந்து டிசம்பர் வரையில் ஏராளமான நெல்லை அறந்தாங்கிக்கு எடுத்துவந்த பல ஏழை விவசாயிகள், நெல்லை விற்றுவிட்டு உரம் வாங்கிச் செல்லலாம், வேறு அத்தியாவசியமான பொருள்கள் வாங்கிச் செல்லலாம் என்று சென்ற நேரத்தில், அவர்களுடைய நெல் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 40, 50 வழக்குகள் இருக்கின்றன. நான் தொடர்ந்து மேல் அதிகாரிகளுக்கு அது சம்பந்தமாக எழுதிக் கொண்டேயிருக்கிறேன். ஆனால், இதுவரை ஒரு பரிகாரமும் ஏற்படவில்லை. ஒன்று, விவசாயிகளிடமிருந்து பிடிக்கப்பட்ட நெல் கடத்திச் செல்லப்பட்டது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அதைப் பறிமுதல் செய்ய வேண்டும். அல்லது, போலீஸ் இலகாவிடத்தில் ஒப்படைத்து, அவர்களைக் கலந்து, கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். அல்லது பிடித்த நெல் நியாயமான முறையில் விற்பனைக்கு அறந்தாங்கிக்கு வருகிறது என்றால், பணத்தைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இதில் எதையும் செய்யாமல், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளைப்போறுத்து, ஒரு சில வியாபாரிகள் உட்பட்டு—பல வழக்குகள் அங்கே கால தாமதமாக இருந்து வருகின்றன. இதை உடனடியாகக் கவனித்து, அவர்களுக்குத் தக்க பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமாய் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

29th January 1966]

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

என்னுடைய வட்டாரத்தில் உணவு உற்பத்தி இலாகாவைச் சேர்ந்த பல ஏரிகள் இருக்கின்றன. வெள்ளாற்றுத் தென் புறத்தில் ஒரு கண்டிராக்கிக்காரரை விட்டு அடுத்த கண்டிராக்கிக்காரர் ஒரு ஏரியை மராமத்து செய்வதற்கு டெண்டர் போட முடியாது. அப்படி டெண்டர் போட்டு, வேலையை எடுத்தாலும் அவர் அங்கே போய் வேலை செய்ய முடியாது. இப்படி எத்தனையோ ஏரிகள் உரிய முறையில் மராமத்து செய்யக் கூடாத நிலைமை இருக்கிறது. தற்போது சர்க்காரால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிற இனம் கிராமங்களில், ஆவுடையார் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் தூற்றுக் கணக்கான ஏரிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகள் கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகள் 200 ஆண்டுகள் மராமத்து செய்யப்படாத பரிதாபகரமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆவுடையார் கோயில் அணைக்கட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நான்கைந்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டி, ஒரு பர்லாங்கு தூரம் பக்கத்திலே இருக்கும் ஆவுடையார் பெரிய ஏரி மூலமாகச் சென்று பல ஏரிகள்மூலம் நிலத்திற்குப் பயன்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பெரிய ஏரி தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிற காரணத்தால் நாளது வரையில் மராமத்து செய்யப்படவில்லை என்றால், அந்தத் தண்ணீரை எப்படிச் சேர்த்து வைப்பது? எப்படி மற்ற ஏரிகளுக்கு அனுப்ப முடியும்? இந்த நிலைமைகளை உடனடியாகக் கவனித்து, முக்கியமான ஏரிகளை மராமத்து செய்வதற்கு ஆக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமாய் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டதைபோல, விவசாயத்திற்காக நாம் ஏராளமான தொகைகளை ஒதுக்கினாலும் கிணறுகள் வெட்டினாலும், அவைகள் விவசாயிகளுக்கு நோடியாகப் பயன்படத் தக்க வகையில் விரைவில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்வதோடு, ஊற்று நீர்ப் பரிசோதனை ஓரத்தநாடு வட்டாரத்தில் இருப்பதை அறந்தாங்கி வட்டாரத்திற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும், அங்கும் பல இடங்களில் ஊற்று நீர் இருக்கிறதைக் கண்டுபிடித்து உடனடியாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மதிப்பு மிக்க கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய உரையில், நம்முடைய மறைந்த மாவீரன், சமாதான தூதன் ஸ்ரீ லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உலகத்திற்கே சமாதான தூதுவராகவும், மனித குல மாணிக்கமாகவும் விளங்கிய நேருஜி அவர்கள் மறைந்த ஒன்றரை ஆண்டுக்குள்ளாக, ஒரு பெரிய பேரொளியை நாம் இழந்துவிட்டுத் தவித்துக் கொண்டிருந்த சமயம், மறைந்த ஸ்ரீ மாவீரன் சாஸ்திரி அவர்கள், எங்கோ ஒரு சிறிய நட்சத்திரமாகத் தோன்றினாலும் கூட, அது சூரிய ஒளியைக் கொடுப்பது போன்று, எல்லோருக்கும் ஒளியைக் கொடுத்து நல்ல

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [29th January 1966]

தொரு ஆற்றலை உண்டாக்கி நம்மை தலை நிமிர்ந்து இருக்கச் செய்தார். நம்முடைய பகுதிக்கு வந்தபோது சிங்கமாகச் சிறி எழுந்து, அதே நேரத்திலே சமாதானப் புறவாக ரஷ்யாவிற்குச் சென்று அங்கே நான் சண்டையைத் தவிர்த்திட சமாதானத்தைப் பேசுவேன், வெற்றியோடு திரும்புவேன், வீணாக வரமாட்டேன் என்ற உறுதியுடன் சென்ற அவர்கள் தம்முடைய உயிரைக் கூட அங்கேயே பற்கொடுத்துவிட்டு, பாகிஸ்தானையும் கூட நண்பனாக நமக்கு ஆக்கிக் கொடுத்துவிட்டு, மறைந்தது, ஆளும் கட்சிக்கு மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, உலகத்திற்கே ஒரு பெரும் இழப்பு ஆகும். உலகமே வியக்கக்கூடிய பெரும் தலைவரை நாம் இழந்து இந்த சட்டசபையிலே இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் கூட, ஒரு தலைவர் மறைந்தால் இன்னொரு தலைவர் வருவார் என்ற உண்மைத் தத்துவத்தை நினைப்பதுக் காட்டக் கூடிய அளவில், காங்கிரஸ் மகாசபையையும், காங்கிரஸ் பெரிய தலைவர்கள் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, பெண் குலத்திற்குப் பெருமை தேடிக் கொடுக்கும் வகையில், ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாட்டிற்கு திருமதி இந்திரா காந்தியை பிரதம மந்திரியாக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தியாகம் செய்த ஒரு தியாக பரம்பரையிலே வந்தவர்கள், இன்றைக்கு நமக்குத் தலைமை அமைச்சராகக் கிடைத்திருக்கிறார் என்றால், உண்மையிலே பெண் குலத்தின் சார்பாக நான் காங்கிரஸ் மகாசபைக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “இந்திரா காந்தி என்ன? இது அவர்களுடைய பரம்பரைச் சொத்தா?” என்றெல்லாம் மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரம்பரை சொத்து என்றே நாங்கள் நினைக்கிறோம். யார் யார் இந்த நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்காக, இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடினார்களோ, சிறை சென்றார்களோ, செக்கு இழுத்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் பரம்பரைச் சொத்து என்றுதான் காங்கிரஸ் மகாசபையிலே இருக்கும் நாங்கள் கருதுகிறோம். ஏதோ பிடிக்காதவர்கள், மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பெண் ஒருத்தி பிரதம மந்திரியாய் விளங்கினால் அது எப்படியிருக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினார்கள், கடைசியில் எப்படியோ இருக்கட்டும், ஒரு பெண் இந்த ஜனநாயக நாட்டிற்கு பிரதமராய் வந்திருக்கிறாள், அவர்களை நாம் வாழ்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் கூட இல்லாமல், இப்படி அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பது என்றால், அது பெண்கள் பெரிய பதவிக்கு வருவதை விரும்பாத காரணத்தினால் அப்படி அவர்கள் பேசுகிறார்களோ என்று நாங்கள் சந்தேகப்படுகிறோம். அதோடு மாத்திரமல்லாமல், நாம் எதிரியை விரட்டி, நெருக்கடி நிலையைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்றால், நாடு இருக்கும் நிலைமையில் இன்றைக்கு நாம் பல காரியங்களில் தியாகம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் கூட, தங்கம் வசூலிப்பதைப்பற்றி பலபேர்கள் பேசினார்கள். சிலர் பத்திரிகையில் ஸ்டேட்மெண்ட் விட்டார்கள், தங்கம் கொடுத்தால் திரும்பி வராது என்று. ஆனால், மக்கள் அப்படி நினைக்கவில்லை. மந்திரிகள் எங்கே போனாலும், அங்கெல்லாம் தங்கத்தை வாரி வாரிக் கொடுத்து இந்த நாட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு நாங்கள் எதையும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறோம் என்ற உறுதியோடு வழங்கி

29th January 1966] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

யிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து மாற்றுக் கட்சி நண்பர்களுக்கு உள்ளுக்குள்ளே ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டது போலும். இவ்விதம் தங்கம் குவிந்துகொண்டிருக்கிறதே, அதற்கு வேறுவிதமாகப் பேசவேண்டும் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ, இந்தச் சபையிலே வந்து, 'கசக்கிப் பிழிந்து தங்கம் வாங்குகிறார்கள்' என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று மாணவர்கள் இந்த எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு என்ன செய்தார்களோ தெரியவில்லை, அவர்கள் பெருங்கி வருகின்ற ஆண்டுத் தேர்வுக்கு நல்ல முறையில் படிப்பில் கவனம் செலுத்த விடக்கூடாது என்ற காரணத்தால் இந்தி இந்தி என்ற குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி மாணவர்கள் இரத்தம் சிந்தத் தயாராய் இருக்கிறார்கள் என்று பேச ஆரம்பித்து விட்டார்களோ என்று அஞ்சுகிறேன். இந்த மாதிரியாகப் பேசுவதற்குப் பதிலாக நாட்டு நிலைமையைப் பற்றி கவர்னர் பெருமான் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் கவனம் செலுத்திப் பேசியிருந்தால் நாங்கள் எல்லாம் அதை வரவேற்றிருப்போம்.

அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதாக நாம் அதிக அளவில் உர விநியோகம் செய்ய கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆனால் ஒரு நிலத்திற்குப் போடுகிற உரத்தின் காரணமாக ஒரு நிலம் ஏக்கர் 30 மூட்டை விளைகிறது என்றால் அதே உரத்தை மற்றொரு நிலத்திற்குப் போடுகிறபோது 5 மூட்டைதான் விளைகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இந்த மண்ணில் உள்ள குறைபாடு என்ன? இந்த மண்ணிற்கு ஏற்ற வகையில் எந்த உரத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பது விவசாயிகளுக்குத் தெரிய வில்லை. அரசாங்கம் மண்வள ஆராய்ச்சியை ஒழுங்கான முறையில் நடத்தி இந்த அறிவை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி நல்லமுறையில் பெருகுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். மேலும் நான் இந்தச் சபையில் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். காலரா போன்ற தொத்து நோய்கள் வருகிறபோது அரசாங்கம் எப்படி அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு உடனடியாகச் சிகிச்சை அளிக்க முன் வருகிறார்களோ, அதுபோலவே எந்தப் பிரதேசத்திலாவது பயிர்களுக்கு நோய் விழுந்தால்—அந்த நிலக்காரன் வரவேண்டும் என்பது இல்லாமல்—அரசாங்கமே அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் மருந்து தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆகக் கூடிய செலவை ஒரு செஸ் மூலமாவது வசூல் செய்துகொண்டால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதற்காக நான் மக்கள் சார்பில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டாலும் இன்னும் நீக்கப்படவேண்டிய பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. பாசன வசதி இல்லாத இடங்களில் பெரிய பெரிய கிணறுகளை வெட்டி (வெல் இர்ரிக்கேஷன்) கொடுத்தால் நல்லமுறையில் பல ஏக்கர் நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். குறிப்பாக இன்னொரு கருத்தையும் என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. திருமங்கலம் தாலுகாவிற்குத் தண்ணீர் போகக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அங்கே தண்ணீர் போவதற்கு வாய்க்கால்

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [29th January 1966]

வெட்ட எங்கள் பகுதிக்காரர்கள் தங்கள் நிலங்களைக் கொடுத்து— ஒரு நிலம் இந்தப் பக்கமும், அந்தப் பக்கமுமாக இருக்கும்படி தியாகம் செய்ய முன்வந்திருக்கிறபோது—இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஏக்கர்களுக்காவது எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குச் சாகுபடி செய்ய தண்ணீர் வசதி அளிக்கவேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல ஆண்டுகளாக என் தொகுதியில் ஒரு போக சாகுபடி என்று ரெக்கார்டில் இருந்தாலும் அவர்கள் உண்மையிலேயே இருபோக சாகுபடி செய்து அதற்குண்டான தீர்வையையும் அரசாங்கத்திற்குச் செலுத்தி வருகின்றார்கள். அதை ரெகுலரைஸ் செய்யாத காரணத்தால் காலாகாலத்தில் விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் உற்பத்தி மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றது. அதனால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதில் சற்று கவனம் செலுத்தி இருபோக சாகுபடிக்கு வழி வகுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றைய தினம் விவசாயத்திற்கு டிராக்டர்கள் கிடைக்கவில்லை, பவர் ட்ரில்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. யூனியனுக்கு ஒன்றாக கொடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது அதற்குத் தேவையான பணத்தை ஒதுக்கி வைத்து தாலுகாவுக்கு ஒரு டிராக்டராவது கொடுக்க தக்க வழிவகை செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எங்கள் பகுதியில் கிணறுகள் உள்ளவர்கள் தங்கள் கிணற்றுக்கு மூன்று மாதத்திற்கு கனெக்ஷன் கொடுக்க அப்டை செய்து ஆர்டர் போட்டுவிட்டார்கள். ஆனால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், “சர்க்கார் உத்தரவு வந்தாலும் கூட நாங்கள் போட முடியாது. மூன்று மாதத்திற்கு என்று எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? பாக்கிக் காலத்திற்கு எப்படி வசூல் செய்வது? குறைந்தது பத்து ஆண்டு காரண்டி கொடுத்தால்தான் கொடுப்போம்” என்கிறார்கள். கிணற்றில் தண்ணீர் உள்ள காலத்தில்தான் இறைக்க முடியுமே தவிர மற்ற காலங்களில் என்ன செய்வது? இவர்களுக்கு மின்சார வசதி அளித்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்பு இருக்கும். பல ஊர்களில் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. நாற்பது, ஐம்பது பம்பு செட்டு என்று வைக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். மின்சாரத்தைக் கொண்டுவர பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் செலவாகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அவர்களிடம் ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் குறைவாக இருந்தால் இது போர்டுக்கு நஷ்டம் என்று கொண்டு வர மறுக்கிறார்கள். துண்டு விழுகிற தொகையை அவர்கள் பத்தாண்டுகளில் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டாலும் அவர்களுக்குக் கனெக்ஷன் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, ப்ரொக்யூர்மெண்டு பற்றி நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள சோழ வந்தான் பகுதி—தஞ்சை மாவட்ட பூமியை போல வளம்

29th January 1966] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

நிறைந்ததது என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். உற்பத்தி செய்வதில் எத்தனை கேட்டாலும் கொடுக்கத் தயார். ஆனால் ஒரு ஏக்கரில் 20 மூட்டை, 25 மூட்டை உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றால் அதை உற்பத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவு செலவாகிறது என்கிற கணக்கையே பார்ப்பது கிடையாது. இப்போது இருக்கின்ற நிர்ணய விலையை மாற்றி 1 மூட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 30 என்று உயர்த்த அரசாங்கம் முன்வந்தால் விவசாயிகள் நெல்லை நன்றாக காயவைத்து, கருக்காய் பகடு இல்லாமல் அவர்கள் சொல்கிற இடத்தில் கொண்டுவந்து கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கொள்முதல் செய்வது—அதைப் பாதுகாப்பது சரியாக இல்லை. ரேஷனில் போடுகிற அரிசி பச்சையாக இருக்கிறது. ஒரு விருந்தினர் வீட்டுக்குச் சென்ற போது ரேஷன் அரிசியைப் போடுங்கள் என்று நான் சொன்ன போது கூட அந்த உணவை அவர்கள் எனக்குக் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். காரணம் அரிசி மோசமாக இருந்ததுதான். அதனால் நல்ல அரிசி போடவேண்டுமென்றால் கொள்முதல் விலையை உயர்த்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மதிப்பிற்குரிய துணைத்தலைவர் அவர்களே, இங்கு நடைபெறும் விவாதத்தில் நானும் எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியபடி நமது பாரதப் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்களுடைய மறைவுக்கு நாம் எல்லோரும் வருத்தம் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அவரது தன்மையைப் பின்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் நடக்க முன் வரவேண்டும். அத்தகைய உயர்ந்த நிலையில் இருந்த அவர்களுக்கு என்று சொந்தமான வீடு இல்லை, நிலம் இல்லை என்று அறிகிறபோது—அந்த எளிமை வாழ்க்கையை பதவியில் இருக்கிற ஆளும் கட்சியினர்கள் பின்பற்ற உடனடியாக முன்வரவேண்டும். டாஷ்கண்ட் நகரில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர் 11 மணிக்கு டெலிபோனில் தன் மாப்பிள்ளையைக் கூப்பிட்டு—எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைப்பற்றி என்ன அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள் என்பதாகக் கேட்டார்கள். என்றால் அவர் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் அபிப்பிராயத்திற்கு எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள் என்பது புலனாகும். ஆனால் இங்குள்ளவர்களது நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது—நெஞ்சு பொறுக்கவில்லையே—என்று வருந்தும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கக்கூடிய மகா கனம் பொருந்தியவர்கள் எதிர்க் கட்சியைப் பார்த்தால் நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி எதிர்க்கட்சிகள் என்ன பாவத்தைச் செய்துவிட்டன. எதிர்க்கட்சிகளில் உள்ளவர்களும் இந்த நாட்டின் குடிமக்கள் தானே, எதிர்க்கட்சிகள் இருக்க வேண்டும். ஆகவே, எதிர்க் கட்சிகளைப் பார்த்து நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே என்பதுபோன்ற வார்த்தைகளைச் சொல்வது சரியல்ல. எதிர்க்கட்சியினருக்கு சாஸ்திரியார் கொடுத்துவந்த மதிப்பை நீங்கள் அழித்து விட்டீர்கள், என்றுதான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [29th January 1966]

அடுத்தபடியாக பார்க்கப்போனால், கவர்னர் பெருமானது உரையில் கடைசியாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வாதப்பிரதி வாதங்கள், கௌரவமாகவும், மதிப்பாகவும் நடைபெறவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கௌரவத்தை எதிர்க்கட்சியினராகிய நாங்கள் எப்பொழுதும் வரவேற்றுத் தான் இருக்கிறோம். ஆனால் ஆளுங்கட்சியிலே இருக்கக்கூடியவர்கள்தான் அதற்கு மாறாக நடந்துகொள்கிறார்கள். இந்த நிலைமை சாஸ்திரியார் இறந்த உடனே இருக்கிறது என்றால் எதிர்க்காலத்தில் எப்படி எப்படி நிலைமை இருக்கும் என்பது கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். முதலமைச்சர் அவர்கள் டில்லிக்குப் போயிருந்தார்கள். சாஸ்திரியாரின் தகனக் கிரியையிலே கலந்து கொள்வதற்கும், இந்திய நாட்டின் பிரதம மந்திரியைத் தேர்ந்து எடுப்பதற்கும் அவர்கள் அங்கே போயிருந்தார்கள். புதிய பிரதம மந்திரியைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் இரண்டு பேர்கள், பார்லிமெண்ட் மந்திரி சபையிலிருந்து குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இரண்டு தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அதை இங்கே சொல்லவேண்டிய தில்லை.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : இதைப்பற்றி என்னுடைய கட்சித் தலைவர் மிக நல்ல முறையிலே அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். என்ன குறைபாடு இருக்கிறது, குறைக்கவேண்டிய காரணம் என்ன என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒன்றைப்பற்றியும் இந்த மன்றத்திலே கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். உணவுத் தானியக் கொள்முதலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். உணவுதானியக் கொள்முதலைப் பற்றி திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்களும், இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். சர்க்கார் ஒரு விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி நெல்லை அறுவடை செய்து, மார்க்கெட்டுக்கு கொண்டுபோகும்பொழுது அங்கே பல வியாபாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அவன் சரக்கைக் காண்பித்து, எந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டு, எந்த வியாபாரி விலை கூடுதலாகக் கேட்கிறாரோ அவரிடம் நெல்லைப் போடுவதுதான் வழக்கம். இதை அடிப்படையாக வைத்துத் தான் சர்க்காரும் விலை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால் நெல்லை வாங்குவதற்கு சர்க்காரிடம் அத்தாட்சி பெற்று வியாபாரிகள் வருகிறார்கள். அவர்கள் சர்க்கார் நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய விலையைவிடக் குறைவான விலைக்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். இதில் டிரையேஜ் என்று வேறு சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே விலையைக் குறைத்து வாங்குகிறார்கள். எங்கள் பக்கத்திலே அப்படி வாங்குவதற்குக் கூட ஆள் இல்லாமல் இருந்தது. இதைப்பற்றி நான் சிவில் சப்ளைஸ் கமிஷனர் திரு. நம்பியார் அவர்களிடம்கூடத் தெரிவித்தேன். பெட்டிஷன் கொடுத்தேன். - மழை நன்றாகப் பெய்து இருந்த

29th January 1966] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

நேரத்தில் நெல்லை வாங்காமல் விட்டுவிட்டதால் நெல் எல்லாம் கெட்டுவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. சர்க்காருடைய உணவுக் கொள்கையானது சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஜில்லாவை விட்டு ஒரு ஜில்லா போகக்கூடாது என்று சொன்னாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஒரு தாலுகாவை விட்டு ஒரு தாலுகாவிற்கு, அதே ஜில்லாவில் உள்ள தாலுகாவிற்குக் கொண்டு போகக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு தாலுகாவிலிருந்து மற்றொரு தாலுகாவிற்குக் கொண்டு போவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? ஒருமைப்பாடு என்று சொல்கிறார்கள். எல்லோரும் தமிழர்கள், ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு செக் போஸ்ட் தேவையில்லை. அந்த செக் போஸ்ட்டில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் டி.எஸ்.ஓ: இவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு பணம் சம்பாதித்து விட்டார்கள். ஆகவே, உணவுக் கொள்கையில் சர்க்கார் நிலையான ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை, குழப்பமான ஒரு கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்டம் ஒன்று வருகிறது. அத்தியாவசியமான பொருள்களைக் கோரிப் பெறுவதற்காக அந்தச் சட்டம் வருகிறது. இது முன்பு டி.ஜி. ஆரிலேயே இருந்தது; இப்பொழுது தனியாக வருகிறது. அந்தச் சட்டம் வருகின்றபோது அதை ஐக்கிரதையாகப் பரிசீலனைசெய்யவேண்டும். இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எல்லா அங்கத்தினர்களும் அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அந்தச் சட்டம் எப்படி இருக்கப் போகிறதோ தெரியாது, எந்த வகையில் கொண்டுவரப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் இல்லாத வகையில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு ஏஜண்ட் போட்டு விட்டு 'நான் தான் இங்கே சர்க்குரை வாங்குகிறேன்' என்ற அளவிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் அந்தத் தாலுகாவைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலே உள்ளவர்கள் அந்த இடத்திலே கொண்டுவந்து தங்களுடைய உணவுதானியங்களைக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அதற்கு முன்பு தேசத் தலைவர்களாக விளங்கிய காந்திஜி, நேருஜி போன்றவர்களின் வழியைப் பின்பற்றி அந்த முறையிலேயே ஆட்சியை நடத்திவந்த காலஞ்சென்ற திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்திக்கொண்டு, அவர்களின் வழித்தோன்றலாகிய திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் அவர்களின் வழிபற்றி பிரதம மந்திரி பதவியேற்றதையொட்டி என்னுடைய பாராட்டுதலையும், வாழ்த்துதலையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சைத் தொடங்குகிறேன். இன்றைக்கு இருந்துவரும் உணவுப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்காகப் பல வித நடவடிக்கைகளை எடுத்து சர்க்கார் திறம்பட நடத்தி வருகிறது. இரண்டாவது போகம் அறுவடை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே உணவுதானியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் போதுமான

[திரு. வை. சங்கரன்]

[29th January 1966]

அளவுக்கு ஸ்டாக் வைத்திருக்கவேண்டும், என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்டாக் வைப்பது சம்பந்தமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டாக் கெட்டுவிடாமல் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கவேண்டும். உதாரணமாக, பெங்கால் கிராம் மதுரை போன்ற இடங்களில் இப்பொழுது ரேஷன்மூலமாகத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் ஸ்டாக் வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. மதுரையிலே ஸ்டாக் அம்மாதிரி வைத்ததில் உளுத்துப்போயிருக்கிறது. எனவே ஸ்டாக் செய்யும் போது நன்றாக பாதுகாப்பாக ஸ்டாக் செய்யவேண்டும். மதுரையிலே உளுத்துப் போயிருப்பதாகச் சொல்லப் படும் பெங்கால் கிராம் சம்பந்தமாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அங்கே வைக்கப் பட்டிருப்பது முழுப்பருப்பும் உடைத்த பருப்பு ஆகும். அது உளுத்துக்கொண்டு வருகிறது. மேலும் இந்த பெங்கால் கிராம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் 70 ரூபாய்க்கு வாங்கி, 120 ரூபாய்க்கு விற்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த அளவுக்கு அதிகமாக விலை வைத்து ஏன் விற்கவேண்டும் என்பதற்கு அரசாங்கம் விளக்கம் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக துவரையும் ரேஷன் ஷாப் மூலமாகத்தான் கண்ட்ரோலில் சென்னையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. மதுரையிலே 95 கிலோ கிராம் கொண்ட ஒரு மூட்டை 86 ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கிறது. ஆனால் சென்னையில் 103 ரூபாய் விற்கிறது. வியாபாரத்தின் துணுக்கம் சரியானபடி கவனிக்கப்படாததால், இந்த ஏறுக்கு மாறான நிலை ஏற்பட்டு உள்ளது. வரத்து இல்லாத காலத்திலே வாங்கி, ஹார்வெஸ்ட் அதிகமாக இருக்கும் நேரத்தில் விற்பதால்தான் இந்த நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் 86 ரூபாய் என்று தனியார் துறையில் விற்கும்போது மற்றொரு இடத்தில் 103 ரூபாய் என்றும் அரசாங்கத்தார் விறியோகம் செய்து விற்கப்படுகிறது. இது போன்று ஏறுக்குமாறாக நடக்காதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தும் போது அதிக விலைக்கு விற்கிறார்கள் என்ற பெயர் ஏற்படும். பற்றாக்குறை இருக்கும்போது அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. தவிர்க்க முடியாத ஒரு நடவடிக்கை; அதைக் கண்டிப்பாக வரவேற்க வேண்டும். வெளியிலே குறைவாகவும், அரசாங்க லெவலில் அதிகமாகவும் இருக்கும் நிலைமை ஏற்படாதபடி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயம், உணவு சம்பந்தமாகப் பார்க்கும்போது டி.ஏ.ஓ. தலைமையாக இருக்கிறார். அதே சமயத்தில் உணவு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் டி.ஆர்.ஓ. வின் கீழ் பி.டி.ஓ. க்கள் இருக்கிறார்கள்; மதுரையில் மட்டும் 340 பி.டி.ஓ. க்கள், டி.ஆர்.ஓ.வின் கீழ் இருக்கிறார்கள்; இரண்டும் 'பாஸல் லைன்ஸ்'-ல் வேலை செய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக அவர்கள் வேலையை அஸெஸ் பண்ண, ப்ராப்பர் கோ-ஆர்டினைஷன் கொண்டு வர ஒரு 'ஹை பவர் கமிஷன்' போடவேண்டும்.

29th January 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

தற்போது மத்திய சர்க்காரில் இருப்பது மாதிரி 'ஃபுட், அக்ரிகல்சர், கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட்' ஆகிய மூன்று இலாகாக்களும் ஒருவர் கையிலிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். இதைப் பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டும்.

அடல்ட்ரேஷன் ஆக்ட் சம்பந்தமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு விதமான அடல்ட்ரேஷன் இருக்கிறது. ஒன்று செயற்கையாக அடல்ட்ரேஷன் பண்ணுவது. இன்னொன்று இயற்கையாகவே, கெமிகல் டெஸ்ட் பண்ணிப் பார்க்கும்போது ஏதாவது கார்ப்போ, ஃபாட் கன்டென்டோ இருக்க வேண்டிய தற்கு 0.5 குறைவாக இருக்கும். இதுவும் அடல்ட்ரேஷனைக் கருதப்படுகிறது. இதையெல்லாம் சிறு சில்லரை வியாபாரிகளால் கண்டு கொள்ள முடியாது. கெமிஸ்டைக் கொண்டதான் ஆராய்ச்சிமூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட வற்றுக்குக் கடுமையான சிறை தண்டனை கொடுக்கக் கூடாது. செயற்கையாக, பாலில் தண்ணீர் சேர்ப்பது போல் செயற்கையாக அடல்ட்ரேஷன் பண்ணுவதற்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்கலாம். இது சென்ட்ரல் ஆக்ட் ஆக இருக்கிறபடியால் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் எடுத்துச் சொல்லி இந்த மாதிரி சப்-ஸ்டான்டர்டாக இருந்தால் அதற்கு சிறைவாசம் போன்ற கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று செய்யவேண்டும். பல பொருள்களில் அடல்ட்ரேஷன் இருப்பதைக் கண்டு பிடிக்க ஒவ்வொன்றிற்கும் சிம்பிள் டெஸ்ட் முறை இருக்கவேண்டும்.

மாச் இண்டஸ்ட்ரிஸ் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முக்கியமானது. மூலப் பொருள் கிடைப்பதில் உள்ள சிக்கலைத் தீர்ப்பது பற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. முக்கியமான தொழிலாக இருக்கிற அந்தத் தொழில் நல்ல முறையில் நடக்க சீக்கிரம் பொடாகியம் குளோரேட் போன்ற மூலப்பொருள்களை வரவழைத்து வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

தெர்மல் ஸ்டேஷன் சம்பந்தமாக மந்திரியவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சியும் மத்திய மந்திரிக்கு கொடுத்த பதிலும் பாராட்டத்தக்கது. தூத்துக்குடி தெர்மல் ஸ்டேஷனை ஏற்படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சேலம் ஸ்டீல் ப்ளாண்ட் என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சேதுசமுத்திரத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்றும் தெரியவில்லை. தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்சிக்கு ப்ராட்கேஜ் லைன் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் 'டிராபிக் ஜஸ்டிபை' பண்ண வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். நெருக்கடி வரும்போதுதான் அதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை. உணவு நெருக்கடி வந்ததற்கு பின்னால் தடுப்பதை விட வருவதற்கு முன்னாலே நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் சிறந்தது. வந்த பின் தீர்ப்பதை விட வருமுன் காப்பதுதான் சிறந்தது. தூத்துக்குடி ஹார்பர், சேதுசமுத்திரம் பிராஜக்ட் வந்த பிறகு செய்வதை விட முன்னாலேயே செய்து விடுவது தான் நல்லது. கன்னியாகுமரி

[திரு. வை சங்கரன்] [29th January 1965]

யிலிருந்து திருநெல்வேலிக்கு ரயில்வே லைன் போடுவது பற்றிச் சாலே செய்யப்பட்டது? மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை, ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடு சம்பந்தமாக சீக்கிரத்தில் போட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே பல ரோடுகள் ஊடே ஊடே இருக்கின்றன. அவற்றை இணைக்க வேண்டும். ஆந்திராவில் உள்ள முனிசிபாலிடிகளுக்கு எல்.ஐ.சி.-ல் இருந்து 'வாட்டர் அண்டு டிரெய்னேஜ் ஸ்கீம்க்காக 1½ கோடி ரூபாய் கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஸ்டேட் காரண்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய ஸ்டேட்டிலிருந்தும் காரண்டி கொடுத்து எல்.ஐ.சி.-ல் இருந்து நம் ராஜ்ய முனிசிபாலிடிகளுக்கு வாட்டர் அண்டு டிரெய்னேஜ் ஸ்கீம்க்காகப் பணம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். லெவல் கிராசிங்குகளில் பாலம் கட்டப்பட வேண்டியது நகரங்களைப் பொறுத்த வரையில் ரொம்ப அவசியம். குறிப்பாக மதுரையில் லெவல்கிராசிங் பாலங்களை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். பொதுவாக ரயில் பாதை—கீழே செல்லும் ரோடு பாதை அமைத்தால் அதிகச் சிலவு ஆகாது இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். கம்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசுகளுக்கும் கோர்ட்டுகளுக்கும் மதுரை போன்ற நகரங்களில் மத்திய கட்டிடம் அமைக்க வேண்டும். பி.யு.சி. ரிசல்டைப் பொறுத்து, ப்ரொபவுனல் காலேஜ்ஸ் ரிசல்ட் வந்த பிறகு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் பி.எஸ்ஸி., பி.ஏ. அட்ம்ஷன்களுக்கு விண்ணப்பம் கேட்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இத்துடன் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : கனம் சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாண்டிலே, இந்த மன்றத் திலே நிகழ்த்திய பெருந்தகையார் கவர்னர் அவர்களது உரையை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற முயலுகிறேன்.

“உற்ற இடத்து உயிர் வழங்கும் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டாற் பணிவரோ—கற்றான்
பிளந்து இறுவது அல்லால் பெரும்பாரம் தாங்கின்
தவர்ந்து வளையுமோதான்”

என்பது தமிழிலே உள்ள ஒரு அழகான செய்யுள். ஒரு கற்றாணின் மேலே அது தாங்க இயலாத அளவு பெரிய பளுவைச் சுமத்தினாலும் கூட, கற்றான் வளைந்து தளர்கின்ற நிலைமை இல்லை; ஆனால் துண்டாக முறிந்து விழும் என்ற இயற்கையைக் காண்கிறோம். அதைப் போல் வேண்டிய சமயத்திலே, வேண்டிய இடத்திலே தன்னுடைய உயிரையும் பெரிது என்று மதியாது அதை வழங்குகின்ற பெருந்தகைமையுடைய பெரியவர்கள், தாம் கொண்டுள்ள கொள்கையினின்று சிறிதும் பிறழாமல் அதை நிறைவேற்றுகிறார்கள் என்பது தான் இந்தச் செய்யுளினுடைய ஒரு அருமையான கருத்து. செய்யுள் நமது மறைந்த மாமணி சாஸ்திரி அவர்களுக்காகவே ஏற்பட்டதோ என்கூட எண்ணுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை அவர்களுடைய சரித்திரம் ஏற்படுத்தியது.

29th January 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

புறநானூறு கூறும்—

உண்டா, லம்மவில வலக மிந்திரர் . . .
என்று தொடங்கி

“தமக்கு என முயலா நோன்தான்
பிறர்க்கு என முயலுனர் உண்மையானே”

என்று முடிவதில், ‘உண்டாலம்ம’ என்பதில் ‘அம்ம’ என்ற ஒரு ஆச்சரியக் குறிப்பைக்கூட புலவர்கள் நடுவிலே செய்திருக்கிறார்கள்.

“தமக்கு என முயலா நோன்தான்
பிறர்க்கு என முயலுனர் உண்மையானே”

என்று இந்த உலக இயல்புக்கூட நடைபெற்று வருகிறது; இனிமேலும் நடக்கும். சாஸ்திரி போல் உள்ளவர்கள் சிலர் இந்த உலகத்திலே இருப்பதால் இந்த இயற்கை கூட தன் நிலையில் இருந்து மாறாமல் செயலாற்றுகிறது என்பதுதான் இந்தப் புறநானூற்றுச் செய்யுளின் கருத்தாக அமைந்திருக்கிறது.

“புகழ் எவின் உயிரும் சகுவர்
இகழ் எவின் உலகு உடன் பெறினும் கொள்ளலல்”

என்று கூறுகிறது. நாட்டுமக்களுக்கு நலம் பயக்கும் புகழ் என்றால் உயிரையும் விடத் தயங்குவதில்லை. இகழ் என்று சொன்னால், நாட்டு மக்களுக்கு நலம் பயக்காது என்று சொன்னால் உலகையே பெற்றாலும் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆக, இந்த இரண்டுக்கும் ஒரு பேரிலக்கியமாக நின்ற பெரியார், மாமணி இந்திய நாட்டின் பிரதமர் சாஸ்திரி அவர்கள் மறைந்தது பற்றி இந்த ஆண்டு கவர்னர் அறிவிப்பில் முதற்கண் வந்திருப்பது போற்றத்தக்க ஒன்றாகும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு தமிழ் உரைநடையைப் பற்றி நான் ஒரு கருத்து சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தமிழ் இலக்கியத்தை மூன்று கூறுகப் பிரித்தார்கள். தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணம் கண்ட அறிவுடைப் பெருமக்கள், முதல் நூல் என்றும் வழி நூல் என்றும், சார்பு நூல் என்றும் ஆக மூன்று நிலையாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். வால்மீகி ராமாயணம் முதல் நூல் என்றால், கம்பனால் தமிழில் பாடப் பெற்ற ராமாயணம் அதற்கு வழி நூலாக அமைந்திருக்கிறது. இதை கம்பனே கூறுகிறான். ஆக வழி நூல் என்பதற்கு என்ன இலக்கணம் என்றால்,

“முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கு ஒத்து
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்குறி”

என்பதாகும். முதல் நூலில் உள்ள கருத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு அதிலிருந்து பிறழாமல் தான் வேண்டுகிற ஒரு கருத்தை அதில் ஈடுபடுத்திச் செய்கிறது ஒரு வழி நூல் என்பது வழி நூலுக்குண்டான இலக்கணம். கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையை எடுத்துக் கொண்டால் முதல் நூல் ஆங்கில உரை என்றால்

[திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்] [29th January 1966]

தமிழ் உரையை வழி நூலாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், இது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல, வழி நூல் மொழிபெயர்ப்பாகாது. வால்மீகி ராமாயணத்தில் உள்ள 12-வது செய்யுளைப் படித்துக் காட்டி அதை கம்ப ராமாயணத்தில் 12-வது செய்யுளில் எடுத்துக் காட்ட முடியாது. அது மொழி பெயர்ப்பில்லாதான் முடியும். வழி நூலில் அப்படி அமைய முடியாது. புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மொழி பெயர்ப்பாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். அது நியாயம் அல்ல. ஆங்கிலத்தில் உள்ளதை முதல் நூலாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், தமிழில் வருவதை வழி நூலாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு கொடுத்திருக்கிற அறிக்கை மொழி பெயர்ப்பல்ல. இது வழி நூல். கருத்து இருக்கிறதா என்பதைத் தான் பார்க்கவேண்டும். இதிலுள்ள கருத்து அதில் அமைந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டுமே அன்றி ஒவ்வொரு வாக்கியத்தையும் படித்து விட்டு நேருக்கு நேர் தமிழில் வருகிறதா என்று பார்த்தால் அது மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்குத்தான் உண்டு. இது புலவர் அவர்களுக்குத் தெரியாததல்ல. ஆகவே, குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என் கருத்து

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது மொழிபெயர்ப்பு நூலாக இருக்கவேண்டுமே தவிர வழி நூலாக இருக்கக் கூடாது என்பதை அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்களா?

திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : மொழிபெயர்ப்பாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை அவசியமில்லை. வழி நூலாக இருந்தாலும் போதும். ஒரு வாக்கியத்திற்கு வாக்கியம் அப்படியே தமிழில் கொடுக்கவேண்டுமென்பது அர்த்தம் அல்ல. அது வகுப்பில், மொழிபெயர்க்கிற பாடம் உண்டு. அதில் மூலத்திலுள்ளது அப்படியே இருக்கிறதா, வார்த்தைக்கு வார்த்தை வருகிறதா என்று பார்ப்பார்கள். அது மொழிபெயர்ப்பில் அமையுமே தவிர வழி நூலில் அப்படி அமைவது வழக்கம் அல்ல. இது தமிழ் இலக்கணத்திற்கு ஒத்து வருகிறது. இதிலுள்ள உரைநடை நன்றாக அமைந்திருக்கிறது. சுத்தத் தமிழில் இருக்கிறது. சிறிய சிறிய வாக்கியங்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இன்னொன்றும் கூற ஆசைப்படுகிறேன். சுவாமி சிதம்பரனார் அவர்கள்தான் முதலில் உரைநடை எழுதினார்கள். இது அந்த உரைநடைவது ஒத்து வருகிறது. நன்றாகவும் அமைந்திருக்கிறது. சின்னச் சின்ன வார்த்தைகளாக இருந்தால்தான் படிப்பவர்களின் உள்ளத்தில் அது பதியும், இது அந்த விதத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் குற்றச்சாட்டுச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். (திரு. சா. கணேசன் : அப்போது இது மொழிபெயர்ப்பு அல்ல.) இது வழி நூல், வால்மீகியைப் படித்தவன் கம்ப ராமாயணத்தைப் படிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அடுத்தபடியாக; மறைந்த பிரதமர் அவர்களுக்குப் பதிலாக திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களைப் பிரதமராக காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அது ஜனநாயகப் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்றாகும். ஜனநாயக அமைப்பில் விளங்குகிற அயல் நாடுகள் எல்லாம் ஆச்சரியப்படக் கூடிய நிலையில் இந்த பிரதமர் மந்திரி தேர்தல் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஜான்சன் அவர்கள்

29th January 1966] [திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர்]

சொல்வது போல், உலகிலேயே மிகப் பெரிய ஜனநாயக அமைப்பாக விளங்கும் இந்திய நாட்டின் ஆட்சியைச் செலுத்துவதற்கு இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தது நல்லதொரு செய்தி. ஜனநாயக பண்பாட்டிலே அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதை, ஜனநாயக இயக்கத்தை ஆதரிக்கிற பெருங்குடி மக்கள் முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால், பெண்ணை என்பதை அவர்களே பொருட்படுத்தவில்லை. 'மக்கள் சமுதாயத்தில் ஒரு நபர்' என்ற வகையில் விளங்குகிறேன், ஆனால் பெண்ணை அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலையில்லை, என்று அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, மொழியைப் பற்றி திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினார்கள். தமிழக ஆட்சியின் ஒப்பற்ற கொள்கையாகிய மும்மொழித் திட்டத்தை அப்படியே வரவேற்கிறார்கள் இந்திரா காந்தி அவர்கள். இப்போது மட்டுமல்ல. எப்போது இங்கு வந்து சென்றாரோ அதிலிருந்து பிரதமர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அன்றே அவர்கள் சொன்னது, 'சென்னையில் சொன்ன கருத்தை, மும்மொழித் திட்டத்தை நான் அப்படியே ஒப்புக் கொள்கிறேன், அதுதான் மொழி அடிப்படைக் கொள்கை என்று அறுதியிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன்' என்பதாகும். ஆகவே தமிழகச் சட்டமன்றத்தின், தமிழக மக்களின் அந்தக் கொள்கைக்கு முழு ஆதரவையும் தெரிவிக்கவேண்டியது நமது கடமை என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வீரமிக்க நற்குடியில் பிறந்தவர், வீரமிக்கதொரு பெண்மணி, பண்புடையதொரு பெண்மணி, ஜனநாயகத்தில் ஊறித் திகைத்த ஒரு பெண்மணி, அவர்களுக்கு இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் நிச்சயமாக நாம் ஆதரவு அளிக்கவேண்டும், தலை வணங்க வேண்டுமென்றுகூட சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் குறிப்பாக இந்த ஆண்டு மழை மிகவும் மோசமாக இருந்த ஒரு நிலையில் சர்க்காரும் மக்களும் ஒருங்கிணைந்து சமாளித்திருக்கிறோம். விவசாய உற்பத்திப் பெருக்கில் அரசாங்கம் முனைந்து நின்ற செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நிலையைக் காண்கிறோம். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நம் நன்றியைத் தெரிவிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். காளிங்கராயன் அணையில் இப்போது, மூன்றாவது போகத்திற்கு தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அது அரசாங்கத்தினால் விளைந்த ஒன்றல்ல. இயற்கையின் நிகழ்ச்சியால் விளைந்த ஒன்று. அதை அறிகிறோம். இருந்தாலும் கரும்பு, வாழை முதலிய பயிர்கள் ஏராளமாக பயிர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு முறை தண்ணீராவது மூன்று மாதத்திற்கு விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் சீரிய உரையை என் மனம் களிந்த நன்றிப் பெருக்குடன் வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. நா. ராசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் மறைந்த மாவீரன் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டியவர்களில்

[திரு. நா. ராசாங்கம்]

[29th January 1966]

நானும் ஒருவன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மறைந்த சாஸ்திரி அவர்கள் ஓர் எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதைக் கேள்விப்பட்டதே அவர் இறந்த பிறகுதான். அவர் இத்தகைய ஓர் எளிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது அவர் மறைந்த பின்னால் தான் எங்களுக்குத் தெரியவந்தது. அவர் எளிய குடும்பத்தில் பிறந்தவராக இருந்த போதிலும், 44 கோடி மக்களின் ஆட்சித் தலைவனாகவும், அத்தனை மக்களுக்கும் வழி காட்டக்கூடிய ஒரு பதவியைப் பெற்றிருந்தவராகவும் இருந்தார். அவர் எளியவராக இருந்து இப்பேர்ப்பட்ட பெரியதொரு பதவிக்கு வந்த பின்னால் அவருடைய வாழ்க்கை வசதிகள் திரும்பியிருக்கலாம். ஆனால் அவரிடத்திலுள்ள பண்பாட்டின் காரணமாக அவர் குடும்பத்தின் எளிய நிலைமை அப்படியே இருந்து வந்திருக்கிறது. இவ்விதம் எல்லோரும் இருக்க முடியுமா என்ற கேள்வி எழும். எல்லோரும் அவ்விதம் இருக்க முடியாது என்றிருந்த போதிலும், இப்பேர்ப்பட்ட அமைச்சர் பதவிகளில் இருக்கின்றவர்கள் சாஸ்திரி அவர்களின் வழியைப் பின்பற்ற முயற்சிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் இந்த நாட்டின் பெரிய பொறுப்பில் இருந்து மறைந்த சாஸ்திரி அவர்களுக்கு நாம் அனுதாபம் தெரிவித்தோம். மத்திய அரசாக இருந்தாலும் சரி, மாநில அரசாக இருந்தாலும் சரி, பொறுப்புக்களில் இருக்கின்றவர்கள், மக்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லுகின்றவர்கள்—அத்துடன் நீதியுடன் ஆலோசனை சொல்கின்றவர்கள்—அமைச்சர் எல்லோரும் அந்த அளவில் இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் இருந்து விட்டால் எதிர்க் கட்சிகளினுடைய வேலை குறைந்து போகும். அது இல்லாதவரையில், நியாயம் இல்லாத இடத்தை எதிர்க் கட்சிகள் குறிப்பிட்டுக்காட்டத்தான் செய்யும். இன்னினை குற்றங்கள், இன்னினை அநியாயங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்று எதிர்க்கட்சிகள் எடுத்துரைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கும். இதை அமைச்சர்கள் அமைதியாகக் கேட்டு, திருத்த வேண்டிய இடத்தில் திருத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், குற்றங்களைச் சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, தாங்களும் தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சொல்லப்படுகின்ற குறைகள், குற்றங்கள் இவைகளைக் கேட்டு, அவைகளை நீக்குவதற்கு முயற்சிப்பது தான் அமைச்சருடைய பொறுப்பு. அத்தகைய பெரியதொரு பொறுப்பில் இருந்து மறைந்த சாஸ்திரி அவர்களுக்கு இந்தச் சபையில் அனுதாபம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையிலும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள இடம் உணவுப் பிரச்சனை. விவசாயத்தை இன்னும் எப்படி அதிகரிக்கச் செய்வது, விவசாயத்துறைக்கு எவ்வாறு முக்கியத்துவம் அளிப்பது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உணவுத்துறையை யாராலும் புறக்கணிக்க முடியாது என்பது உலகறிந்த உண்மை. உணவுத்துறையைப் பொறுத்த வரையில் அதை முன்னேற்றுவதற்கு நமது அரசாங்கமும் முயற்சி எடுத்து வருகிறது. ஆனால் எடுக்கின்ற முயற்சிகளில் அங்கங்கே

29th January 1966] [திரு. நா. ராசாங்கம்]

பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளை நீக்கினால் தான் உண்மையான பலன் ஏற்படும். அதல்லாமல் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தாலும் பலன் ஏற்படாது. உதாரணமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 1926-ல் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் பெருமான் ஏரி என்று ஒரு ஏரியைப் பராமரிக் கத் தொடங்கியவர்கள், எப்படி இந்தப் பெயரை வைத்தார்களோ அதுவும் தெரியவில்லை. இந்த ஏரியின் மூலமாக 20 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்குப் பாசனம் கிடைக்கும் என்று திட்டம் போட்டிருந்தார்கள். இப்போது அந்த 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் என்பது போய் வெறும் 6,000 ஏக்கர்கள் மட்டும் தான் பயிர் செய்யக்கூடிய நிலைமை வந்திருக்கிறது. நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 18 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. எப்போதும் திட்டத்தைப் பற்றியே பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்னால் திட்டங்கள் ஒன்றும் கிடையாது. ஏதோ பணம் வசூலித்தார்கள். சில இடங்களில் பாலங்களைக் கட்டினார்கள். சில இடங்களில் நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்போது இன்ச், இன்ச்சாக நாம் திட்டத்தைப்பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். திட்டத்தைப்பற்றி பேசாத நாளே இல்லை. இவ்விதமெல்லாம் இருந்தும் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் சாகுபடி செய்யக் கூடிய ஒரு ஏரியை மராமத்துச் செய்யாததின் காரணமாக இப்போது 6,000 ஏக்கர்களுக்குத்தான் பாசனம் கிடைக்கிறது. அந்த ஏரியில் சம்புகள் விழல்கள், புற்கள் இவைகளை எல்லாம் ஊர்ந்து தூர்ந்து போய் கிடக்கின்றன. இவற்றைத் தூர் வாரி மராமத்து செய்தால், 20 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்ய முடியும். அந்தத் தாலுகாவுக்கு உணவு சம்பந்தமாக எந்தவிதமான பற்றாக்குறையும் இல்லாமல் ஆக்கலாம். இதைப்பற்றி கேள்விகள் கேட்டாய் விட்டது. பேச வேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் பேசியாகிவிட்டது, இன்னும் அந்த வேலை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இனிமேல் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். ஏனெனில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் எல்லாம் சொல்லியாகிவிட்டது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி அவசரமாகக் கவனித்து, தூர் வாரி மராமத்து செய்வதற்கு ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எத்தனையோ குளங்கள், குட்டைகள் சிறு பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் என் தொகுதியில் மராமத்து செய்யப்பட விரும்புகின்றன. இவ்விதம் மராமத்து செய்யப்படவேண்டிய இடங்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்போது, பி.டபிள்யூ.டி.க்காரர்கள் இது, ஃபுட் ப்ரடக்ஷனைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள், அவர்களைக் கேட்டால் எங்களுடைய வேலை அல்ல, அவர்கள் தான் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலேயே முதல் தொடர்க் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். இதைப்பற்றியும் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறுபாலையூர் அருகில், பெருமான் ஏரியிலிருந்து வருகின்ற வடிகால் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. இதை உபயோகப்படுத்துகின்ற முறையில்; சிறுபாலையூர் அருகில்; பாவனாற்றின்

[திரு. நா. ராசாங்கம்] [29th January 1966]

மீது மதகு ரிவர் பண்ட் கட்டிக்கொடுத்தால் வடக்கு, தெற்கு இரண்டு பக்கத்திலும் சுமார் 4,000 ஏக்கர் வரை சாகுபடி செய்ய முடியும். இதைப்பற்றியும் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரவனா பாலம் கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றி இதற்கு முன்னாலும் சொல்லியிருக்கிறேன். 1932-ல் ஜில்லா போர்ட் இருந்தபோது சிபாரிசு செய்யப்பட்டது. இதுவரையிலும் இந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இப்போது அரசாங்கத்தால் கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல்கூட பல மைல்கள் சுற்றித்தான் குறிஞ்சிப்பாடிக்கு வந்து சேருகிறது. சிதம்பரம் தாலுகாவில் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லை இப்போது கொத்தவாசு சேரி, எல்லக்குடி, நத்தமேடு வழியாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் சர்க்காருக்கே நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதைக் குறைப்பதற்குப் பரவனாற்றின்மீது ஒரு பாலத்தைக் கட்டினால் எவ்வளவோ லாபம் கிடைக்கும். அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, பொது மக்களுக்கும், போக்குவரத்துக்கும் வசதியாக இருக்கும். இதைப் பற்றி எத்தனையோ தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இந்தப் பாலம் கட்டப் படுமா என்பது தெரியவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து இப்போதாவது இந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உப்பனாற்றின்மீது பாலம். இது சம்பந்தமாக சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இன்வெஸ்டிக்கேஷன் எல்லாம் நடந்து, கல்லும் புதைக்கப்பட்டுவிட்டது. இருந்தும் சில கோளாறுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கோளாறுகளை நீக்கி உடனடியாக இந்தப் பாலத்தை அமைத்துக் கொடுத்தால் கடற்கரையிலுள்ள மக்களுக்கும், உள் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கருங்குழி, செங்கால் ஓடை சம்பந்தமாக வேலை மேற்கொள்வதற்கு சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இங்கும் வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக விவசாயப் பொருட்கள் போக்குவரத்து குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வேலையையும் உடனே மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்கள் சம்பந்தமாக, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டிப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்குப் பணம் இல்லாத நிலை பல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் பள்ளிகளைக் கட்டினாலும்கூட, மழை நேரத்தில் தண்ணீர் ஒழுகுகிறது. ஆகவே

29th January 1966] [திரு. நா. ராசாங்கம்]

நேரடியாகவே பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, கவர்னர் அவர்கள் தனது உரையில் உணவுத் துறைக்கு மிக முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பதால், எங்கள் குறிஞ்சிப்பாடி பகுதியில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான திட்டங்களில் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

V.—ANNOUNCEMENTS—cont.

(2) BUSINESS OF THE HOUSE

MR. DEPUTY SPEAKER I have to announce to the House that the business advisory committee met on the 28th January 1966 and has decided the following programme:—

29th January 1966		Discussion on the Governor's Address.
30th January 1966		Sunday—Holiday.
31st January 1966		Discussion on the Governor's Address—continued.
1st February 1966		1. Madras University (Amendment) Bill 1965—Consideration.
		2. Discussion on the Governor's Address—continued.
2nd February 1966		1. Madras university (Amendment) Bill, 1965—Consideration continued and passing.
		2. Other Official Bills.
		3. Discussion on the Governor's Address—continued.
3rd February 1966	}	Discussion on the Governor's Address.
4th February 1966		
5th February 1966		

The Assembly will meet daily from 8-30 a.m. to 1-30 p.m.

The Assembly will adjourn on the 5th February 1966.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, 31st January 1966.

The House then adjourned.